

ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย
นางสาวเพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย
นางสาวเพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECTS OF LEARNING ENGLISH GRAMMAR THROUGH SONGS OF
MATHAYOMSUKSA ONE STUDENTS
AT SENA “SENAPRASIT” SCHOOL, PRA NAKHON SI AYUTTHAYA

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย เพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บารมี เขียววิชัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

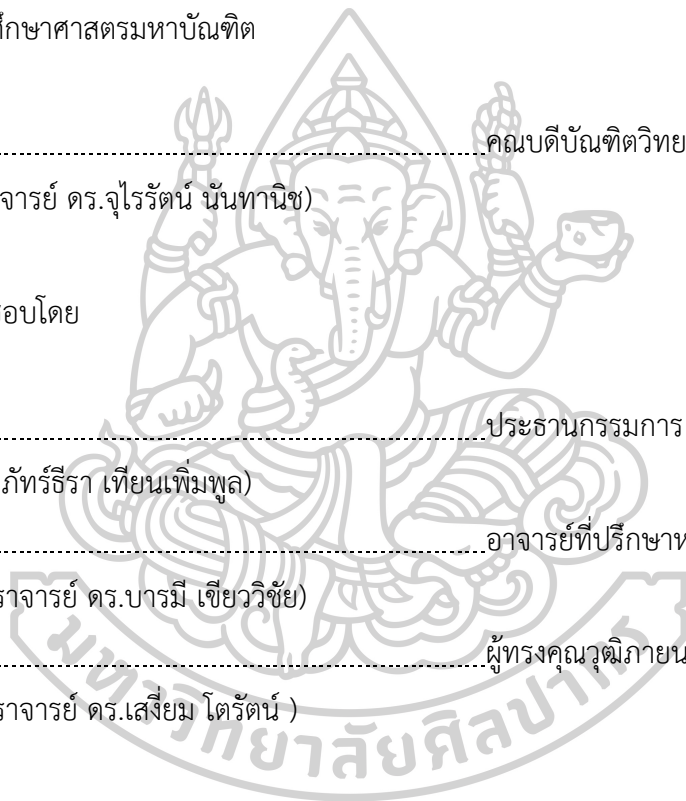
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บารมี เขียววิชัย)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์)

60254309 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : เพลง, ไวยากรณ์

นางสาว เพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ: ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บารมี เขียววิชัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 40 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงเนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูลมีดังต่อไปนี้ ขั้นแรก ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ผ่านเพลง จากนั้นให้นักเรียนเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลงทั้งหมด 5 บทเรียน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงและทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงอยู่ในระดับมาก

60254309 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : songs, grammar

MISS PETCHLADA CHATCHALOEMKIT : EFFECTS OF LEARNING ENGLISH GRAMMAR THROUGH SONGS OF MATHAYOMSUKSA ONE STUDENTS AT SENA “SENAPRASIT” SCHOOL, PRA NAKHON SI AYUTTHAYA THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR BARAMEE KHEOVICHAI, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) compare grammar achievement before and after learning English grammar through songs, 2) study students’ opinions toward learning English grammar through songs. The subjects consisted of 40 Matthayomsuksa 1/2 students at Sena “Senaprasit” School, Pra Nakhon Si Ayutthaya. They were selected using purposive sampling as they were in the class that the researcher was teaching at the time of research. The instruments used for this experiment were: 1) five lessons of learning English grammar through songs, 2) a grammar achievement test used as a pretest and posttest, 3) a questionnaire used to survey students’ opinions toward learning English grammar through songs.

The experimental process and data collection were as follows. 1) The subjects completed the 40-item grammar achievement test as a pretest. 2) The five lessons of learning English grammar through songs were taught in 5 weeks, one lesson each week. 3) The grammar achievement test and the questionnaire were administered. The data were analyzed, using the paired-sample t-test.

The findings revealed that:

1) The students’ grammar achievement after using five lessons of learning English grammar through songs was significantly higher than that before using the lessons at the significance level of 0.05.

2) The students’ opinions toward learning English grammar through songs were positive.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงจาก ผศ.ดร. บารมี เขียววิชัยอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล ประธานกรรมการ และ ผศ.ดร.เสงี่ยม โตรัตน์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อควรปรับปรุงต่างๆ ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.ลีลาพันธ์ พุ่มพวง อาจารย์จากรุวรรณ วงศ์ประมวล และอาจารย์พจนีย์ มณีตัน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเนื้อหา ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ และให้คำแนะนำงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ เพื่อนๆ จากสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษรหัส 60 ที่ช่วยเหลือกันตอนเรียนเสมอมา พี่น้องเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจมาตลอด และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดามารดาและญาติพี่น้องที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

เพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ

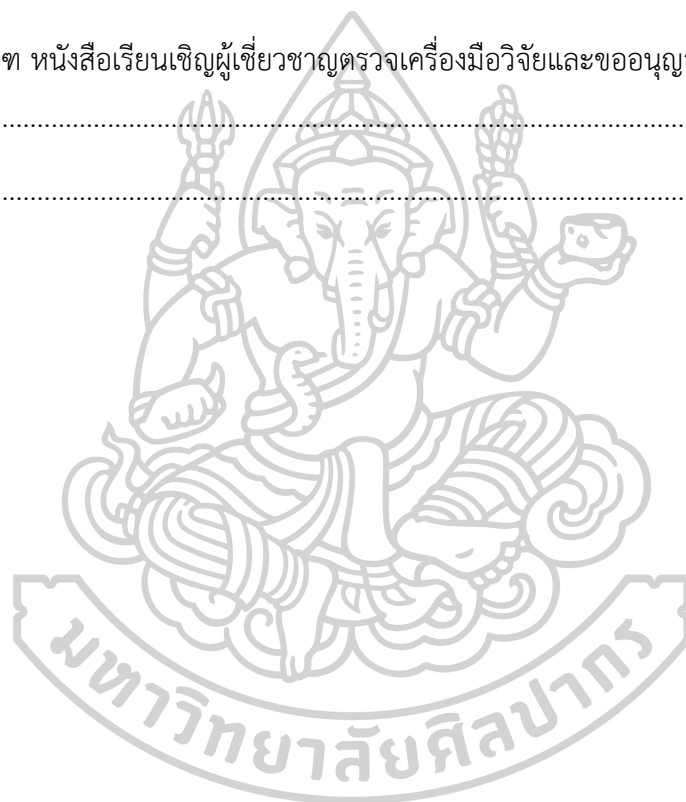
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
คำถามการวิจัย	7
สมมติฐานในการวิจัย	7
ความสำคัญของการศึกษา	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
1. ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	12
1.1 ความหมายของไวยากรณ์	12
1.2 แนวโน้มและวิธีการสอนไวยากรณ์	13
1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์.....	20

2. เพลง	25
2.1 ความหมายของเพลง.....	25
2.2 ประเภทของเพลง	25
2.3 โอกาสของการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	27
2.4 ประโยชน์ของเพลงต่อการเรียนภาษาอังกฤษ.....	30
2.5 ขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอน	34
2.6 หลักการเลือกใช้เพลงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	37
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
3.1 งานวิจัยภายในประเทศ.....	40
3.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
2. ตัวแปรที่ศึกษา.....	49
3. รูปแบบการวิจัย.....	49
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
6. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอสมนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	68
ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอสมนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	71

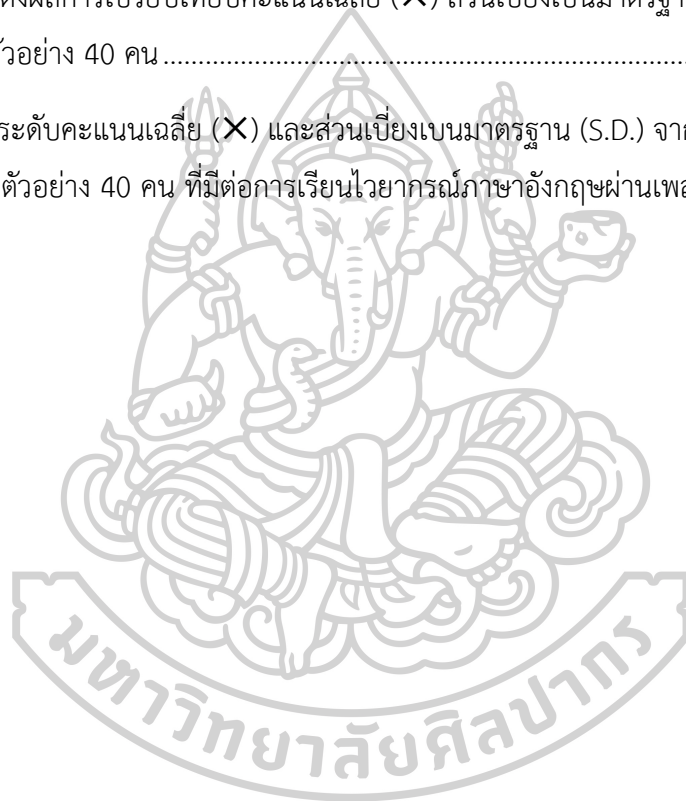
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
การดำเนินการทดลอง	75
สรุปผลการวิจัย.....	75
การอภิปรายผลการวิจัย.....	76
ปัญหาที่พบในการวิจัย	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	82
รายการอ้างอิง	83
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรง ของเนื้อหา และกิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง	89
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงของเนื้อหาและกิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง	91
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง ของแผนการ จัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้.....	93
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้	99
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง.....	105
ภาคผนวก ฉ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง	113
ภาคผนวก ช ตารางแสดงค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์โดยใช้เพลง.....	116
ภาคผนวก ซ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ก่อนและหลังเรียน	125
ภาคผนวก ณ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ ของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง.....	132

ภาคผนวก ญ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง.....	134
ภาคผนวก ฎ แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง	136
ภาคผนวก ฏ สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ด้านผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์.....	138
ภาคผนวก ฐ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	140
ภาคผนวก ท หนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยและขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัย.....	151
ประวัติผู้เขียน.....	157

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง	55
ตารางที่ 2 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง	69
ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 40 คน	70
ตารางที่ 4 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษา (Grammar) เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ ดังที่ Nunan (1991) กล่าวว่า ไวยากรณ์ช่วยให้เราสื่อความหมาย และหากไม่มีไวยากรณ์ ก็ไม่สามารถสื่อสารได้มากกว่าระดับขั้นพื้นฐานได้เลย Batstone (1994) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารและเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของภาษา การสื่อสารจะบกพร่องทันทีเมื่อเราไม่สามารถเลือกไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้เขายังบอกว่า ยิ่งเราเข้าใจว่าจะสอนไวยากรณ์อย่างไรและใช้ไวยากรณ์ได้อย่างไร เราก็จะสอนไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ Ur (1988) เชื่อว่าผู้เรียนที่รู้ไวยากรณ์จะเป็นผู้ที่รอบรู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับ Wilkins (1976) นักภาษาศาสตร์ด้านการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เขาเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ระบบไวยากรณ์ของภาษาที่สองเป็นอันดับต้นๆ เขาเชื่อว่าการมีความรู้ไวยากรณ์ที่น้อยจะไปจำกัดความคิดสร้างสรรค์ทางการใช้ภาษาและทำให้สื่อสารได้อย่างจำกัด นอกจากนี้ Dickins (1988) ได้สนับสนุนและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ โดยเขาเห็นว่าไวยากรณ์ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้เขายังเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนที่มีการสอนไวยากรณ์ เพราะเขาเชื่อว่าผู้เรียนที่มีความรู้ไวยากรณ์ไม่เพียงพอก็จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อความหมายในระดับสูง (higher level) ซึ่งจะทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ประสบความสำเร็จ และ Ellis (1997) ก็มีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ควรมีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์อยู่ เขากล่าวว่าการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา ถ้านำความรู้เรื่องไวยากรณ์มาฝึกฝนก็จะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ และจากผลการศึกษามากมายพบว่า ผู้ที่มีความรู้ทางด้านไวยากรณ์จะเรียนภาษาได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนไวยากรณ์ นอกจากนี้ Ellis ยังพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่อยอมรับว่าการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษช่วยให้แก้ไขข้อผิดพลาดได้อย่างมีระบบ และเห็นด้วยที่จะให้มีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ต่อไป จากเหตุผลทั้งหมดข้างต้น ปฏิเสธไม่ได้ว่า ไวยากรณ์ยังจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะถ้าผู้เรียนปราศจากความรู้ด้านไวยากรณ์แล้ว

ก็คงจะเรียบเรียงหรือใช้คำไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อความหมายผิดเพี้ยนไปหรือไม่สมบูรณ์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ใช้ภาษาผิดนั่นเอง

จากเหตุผลต่างๆ ที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ไวยากรณ์ (Grammar) มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาและเป็นสิ่งจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์ประกอบของภาษาที่สำคัญที่จะทำให้ผู้ใช้ภาษาสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้ใช้ภาษาสามารถสร้างประโยคเพื่อใช้สื่อความหมายได้เองอย่างไม่รู้จบ และทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ

สำหรับความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทของการศึกษาของประเทศไทยนั้น พบว่ายังให้ความสำคัญกับไวยากรณ์อยู่ จะเห็นได้จากการทดสอบระดับชาติในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ O-NET (Ordinary National Educational Test) ที่ยังมีข้อสอบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์อยู่จำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของไวยากรณ์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษว่ายังมีความจำเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ข้อสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษอื่นๆ เช่น TOEIC TOFLE CU-TEP TU-GET และ SEPT ก็มีข้อสอบที่วัดความรู้ด้านไวยากรณ์อยู่จำนวนมาก ตัวอย่างเหล่านี้เป็นตัวตอกย้ำว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษยังสำคัญและจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนอย่างแน่นอน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นการใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย โดยได้กำหนดเป้าหมายพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษา ตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประถมศึกษา (ป.6)	ระดับเริ่มต้น (Beginner)	A1 สามารถใช้และเข้าใจ ประโยคง่าย ๆ ใน ชีวิตประจำวัน
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา (ม.3)	ระดับต้น (Elementary)	A2 สามารถใช้และเข้าใจ ประโยคในชีวิตประจำวันใน ระดับกลาง
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.)	ระดับกลาง (Intermediate)	B1

ดังนั้น ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรมีความสามารถและทักษะในการใช้และเข้าใจภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรื่องเกี่ยวกับตนเอง คนรอบตัว สถานการณ์รอบตัว เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ไวยากรณ์จะมีความสำคัญและจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากรายงานผลการทดสอบ O-NET จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ย้อนหลังปี 2557 - 2562 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ปีการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย ป. 6	คะแนนเฉลี่ย ม. 3	คะแนนเฉลี่ย ม. 6
2557	36.02	27.46	23.44
2558	40.31	30.54	24.98
2559	34.59	31.80	27.76
2560	36.34	30.45	28.31
2561	39.52	26.01	31.41
2562	34.42	33.25	29.20

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของแต่ละระดับชั้นในแต่ละปี ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ถือเป็นปัญหาระดับชาติ

สำหรับปัญหาในระดับห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนอยู่นั้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยการสอบปลายภาควิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 ถึงปีการศึกษา 2562 อยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ ดังตารางต่อไปนี้

ปีการศึกษา	ภาคการศึกษา	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย
2560	1	40	21.35
	2	40	22.58
2561	1	40	23.47
	2	40	20.29
2562	1	40	24.70
	2	40	24.49

สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ละเอียดอ่อนและมีหลายปัจจัย สถาบันสอนภาษาบริติช เคานซิล (British Council) ได้วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไทยไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ และไม่สนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนขาดวินัยและแรงจูงใจในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ เป็นต้น จากปัญหาบางประเด็นก็เป็นการยากที่จะแก้ไขได้ เช่น กรณีที่นักเรียนไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ เนื่องจากบริบทที่นักเรียนอยู่นั้นไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นักเรียนจึงไม่มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ขาดวินัยและไม่มีแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่ามีสาเหตุสอดคล้องกับที่กล่าวไว้ข้างต้น คือ นักเรียนคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องยาก น่าเบื่อ เรียนไม่สนุก เรียนไปก็ลืมเพราะไม่ได้ใช้

ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนและคิดว่าไม่สำคัญ นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าตนเองไม่เก่ง ภาษาอังกฤษและไม่กล้าแสดงออก ไม่มั่นใจในตนเอง เป็นต้น เหตุผลต่างๆ ข้างต้นเป็นสาเหตุเพียงพอที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษและไม่มีแรงบันดาลใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ จึงส่งผลกระทบต่อที่แสดงให้เห็นทางผลการเรียนดังตัวอย่างคะแนนภาษาอังกฤษ ระดับชาติและระดับห้องเรียนที่ได้กล่าวข้างต้น

สำหรับในมุมมองของครูผู้สอนนั้นเห็นด้วยกับสาเหตุที่กล่าวมา และยังเห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูก็เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการ กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอน ไวยากรณ์อาจจะยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังไม่น่าสนใจ ยังไม่ตอบโจทย์หรือยังไม่สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ครูยังสอนแบบท่องจำกฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวซึ่งเป็นวิธีที่น่าเบื่อ เมื่อรวมกับสาเหตุอื่นๆ ก็เป็นปัญหาที่เชื่อมโยงกันและมีความสัมพันธ์กันทั้งสิ้น สาเหตุต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลกระทบต่อให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเรื่องที่เรียน หรือเรียนแล้วก็ลืม ทำให้ขาดความรู้ด้านไวยากรณ์และ เรียนภาษาอังกฤษได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ ในฐานะครูผู้สอน จะช่วยพัฒนาความรู้ทางไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างไรได้บ้าง เพราะครูผู้สอนมีส่วนสำคัญเป็นอันดับแรกในการจัดการ เรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง ในชีวิตประจำวันรวมถึงการทำข้อสอบต่างๆ ที่มีการวัดความรู้ไวยากรณ์อยู่เสมอ ครูผู้สอนควร ศึกษาและหาวิธีการและเทคนิคต่างๆ มาช่วยส่งเสริมในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ให้กับ ผู้เรียน

วิธีการสอนไวยากรณ์นั้นมีหลายวิธี เช่น Deductive (การสอนไวยากรณ์แบบนิรนัย) Inductive (การสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย) Interactive teaching (การเรียนรู้แบบตอบโต้) Covert grammar teaching (การสอนไวยากรณ์แบบแอบแฝง) Communicative approach (การสอน ภาษาแบบสื่อสาร) การสอนไวยากรณ์โดยการใช้เรื่อง (Texts) และ การสอนไวยากรณ์โดยใช้รูปแบบ PPP (Presentation Practice Production) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนการสอนไวยากรณ์จาก ผู้เชี่ยวชาญที่ได้เสนอขั้นตอนที่แตกต่างกันอีกด้วย โดยผู้วิจัยสนใจขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ของ Harmer (1987) ซึ่งมี 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำเสนอ (presenting grammatical items) ขั้นค้นพบ (discovery) ขั้นฝึกฝน (practicing) และขั้นทดสอบ (testing)

เนื่องจากผู้วิจัยมีความถนัดและสนใจเรื่องเพลงภาษาอังกฤษอยู่แล้ว จากประสบการณ์ ส่วนตัวที่ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็กจนถึงวัยทำงาน และได้ค้นพบด้วยตัวเองว่า ทักษะทาง

ภาษาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ฟัง พูด อ่าน เขียน รวมถึงคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้น ได้พัฒนา มาจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำเพลงไปใช้ในการสอนทักษะ ทางภาษาและไวยากรณ์

จากผลการค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เพลงมาช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษาและ ไวยากรณ์ พบว่า เพลงช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะทางภาษาและไวยากรณ์ได้ วรณรัตน์ วิชัยกัตถัญญกุล (2553) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง ประกอบการสอน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี พบว่า การสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงประกอบการสอนมีนัยสำคัญสูงขึ้นทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ พรพัตน์ ฤทธิชัย (2550) ได้ศึกษาผลของการใช้เพลงเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการใช้เพลงในการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้เพลงเพื่อ เสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์มีการพัฒนาไวยากรณ์ที่สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เพลงเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ใน ระดับสูง นอกจากนี้ สุคนธาทิพย์ นุ่มศรีวัง (2555) ได้ศึกษาการใช้เพลงประกอบการสอนไวยากรณ์ เรื่อง Tenses โดยใช้เพลงประกอบการสอน และพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ไวยากรณ์ เรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการใช้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เพลงช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะทางภาษาและด้านไวยากรณ์สูงขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียน

จากการค้นคว้าเพิ่มเติมเรื่องประโยชน์ของเพลง ความสำคัญของไวยากรณ์ บริบทของ นักเรียน ความถนัดและความสนใจของผู้วิจัยเอง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเพลงภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน หนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนไทยที่ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เพลงภาษาอังกฤษน่าจะเป็นสื่อการสอนที่ดีวิธีหนึ่งที่นักเรียนจะเข้าถึงได้ง่าย นอกจากนี้ ผู้วิจัย ยังชอบแต่งเพลง จึงมีความสนใจที่จะแต่งเพลงภาษาอังกฤษมาช่วยสอนไวยากรณ์ให้กับนักเรียน โดย ผู้วิจัยเห็นว่า การแต่งเพลงเองจะสามารถเลือกเนื้อหา คำศัพท์ ไวยากรณ์ที่ต้องการจะสอน ทำให้นำมา สอนได้ตรงจุดประสงค์และตรงกับบริบทของนักเรียน จากการที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเพลงที่ มีผลต่อการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า เพลงมีส่วนช่วยในเรื่องความจำ ช่วยปรับอารมณ์ของผู้เรียนและ

บรรยากาศการเรียน และยังช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนสนุกสนาน ผู้วิจัยจึงสนใจเรื่องการนำเพลงมาช่วยในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนานกับการเรียนไวยากรณ์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาผลของการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมุ่งหวังว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีที่ต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

คำถามการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

สมมติฐานในการวิจัย

1. หลังจากเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงอยู่ในระดับดี

ความสำคัญของการศึกษา

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้มีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง ผู้เรียนได้เรียนรู้ไวยากรณ์ผ่านเพลงด้วยความสนุกสนานและผ่อนคลาย มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย นักเรียนชาย 20 คน นักเรียนหญิง 20 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่

2. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยเริ่มทำการทดลองตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 5 คาบ ทั้งนี้ไม่รวมถึงเวลาทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรต้น คือ การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

2. ตัวแปรตาม

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

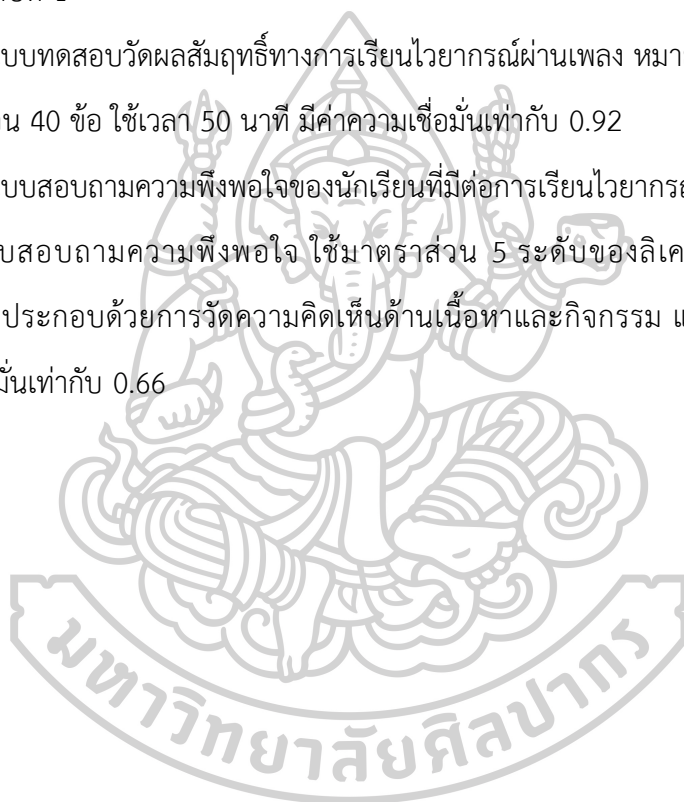
2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 5 แผน โดยแต่ละแผนมีเนื้อหาสอดคล้องกับโครงสร้างไวยากรณ์ทั้ง 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 Verb to be เรื่องที่ 2 Present Simple Tense เรื่องที่ 3 Present Continuous Tense เรื่องที่ 4 Possessive adjective และเรื่องที่ 5 Preposition of place โดยมีจุดประสงค์สอดคล้องกับของกระทรวงที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้แกนกลางสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง หมายถึง แบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจ ใช้มาตราส่วน 5 ระดับของลิเคอร์ท มีทั้งหมด 14 ข้อ แบบสอบถามประกอบด้วยการวัดความคิดเห็นด้านเนื้อหาและกิจกรรม และด้านเพลงไวยากรณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.66

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวป้อนเข้า (Input)	กระบวนการ (Process)	ผลลัพธ์ (Output)
<ul style="list-style-type: none"> - เพลงไวยากรณ์ - ใบงาน - ทฤษฎีการสอนไวยากรณ์และเพลงกับการสอนไวยากรณ์ 	กระบวนการสอนไวยากรณ์ตามแนวของ Harmer (1987) <ul style="list-style-type: none"> - ขั้นสังเกต (Noticing) - ขั้นเรียน (Study and Explanation) - ขั้นฝึกฝน (Controlled practice) - ขั้นการนำไปใช้ (Use and production) 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียน - ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนที่จะนำเพลงไปช่วยส่งเสริมการเรียนไวยากรณ์
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์
3. เป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้เพลง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลการทบทวนวรรณกรรมไปพัฒนาเครื่องมือในบทที่ 3 โดยแยกตามหัวข้อดังนี้

1. ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของไวยากรณ์
 - 1.2 แนวโน้มและวิธีการสอนไวยากรณ์
 - 1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์
2. เพลง
 - 2.1 ความหมายของเพลง
 - 2.2 ประเภทของเพลง
 - 2.3 โอกาสของการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.4 ประโยชน์ของเพลงต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.5 ขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.6 หลักการเลือกใช้เพลงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้สอนไวยากรณ์
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษา
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้สอนไวยากรณ์
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษา

1. ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของไวยากรณ์

ความหมายของไวยากรณ์นั้นมีหลากหลายคำจำกัดความ เนื่องจากมีผู้ให้คำจำกัดความไว้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้จำกัดความต้องการศึกษา เช่น ไวยากรณ์ในความหมายของนักภาษาศาสตร์ก็จะแตกต่างจากไวยากรณ์ในมุมมองของนักมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของคำว่าไวยากรณ์ต่างๆ กัน ดังต่อไปนี้

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2553) ได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ว่า ไวยากรณ์ มาจากคำภาษาสันสกฤตว่า **วฺยาकरण** (อ่าน วฺยา-กะ -ระ -นะ) มี 2 ความหมาย ความหมายแรก แปลว่าการทำนาย ซึ่งภาษาไทยใช้ว่า พยากรณ์ อีกความหมายหนึ่งแปลว่า การจำแนกแจกแจง การอธิบาย และระเบียบการเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อบอกเพศ พจน์ กาล มาลา วาจก ของคำซึ่งต้องสัมพันธ์กันในประโยค ภาษาไทยใช้ว่า ไวยากรณ์ เช่น ไวยากรณ์บาลี ไวยากรณ์อังกฤษ ไวยากรณ์ มีความหมายแคบกว้างต่างกันสุดแต่แต่ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ บางทฤษฎีแบ่งไวยากรณ์ออกเป็น 4 ระบบใหญ่ ๆ คือ ระบบเสียง ระบบคำ ระบบวากยสัมพันธ์ และระบบความหมายของภาษา บางทฤษฎีไม่นับระบบเสียงรวมอยู่ในไวยากรณ์ ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) ได้ให้นิยามคำว่าไวยากรณ์ไว้ว่า เป็นกระบวนการทางภาษาที่จะควบคุมและรวบรวมคำ เพื่อก่อให้เกิดหน่วยของความหมายที่ยาวขึ้น ไวยากรณ์จึงเป็นตัวกำหนดเกณฑ์พื้นฐานของกิจกรรมในห้องเรียนที่มีจุดประสงค์ของการเรียนรู้ชั่วคราว เพื่อให้มองเห็นผลได้ในระยะยาว เพราะการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วควรเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้เรียนรู้ด้วยวิธีการหลากหลายในระยะยาว สอดคล้องกับ Thornbury (2004: 16) ได้ให้นิยามไวยากรณ์ว่า เป็นคำอธิบายของกฎที่ใช้สร้างประโยค รวมทั้งความหมายที่รูปประโยคเหล่านั้นต้องการสื่อ นอกจากนี้ Ur (1988) ได้ให้นิยามว่า ไวยากรณ์คือ กฎเกณฑ์ทางภาษาที่เป็นตัวกำหนดระบบต่างๆ เช่น การผสมกันของคำ เพื่อให้เกิดความหมายที่ยาวขึ้น อภินันท์ ต้นดีวิตันนะ (2553) ได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ไว้ว่า เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ตกลงกันโดยผู้ใช้ภาษาหรือระบบเดียวกัน เพื่อจะได้ใช้ภาษาหรือระบบสื่อสารนั้นโดยไม่สับสนในการสื่อสาร โดยไวยากรณ์ภาษาประกอบด้วย 2 ส่วนหลักๆ คือ กฎการสร้างคำและกฎการสร้างประโยค และแสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) ได้แยกความหมายของไวยากรณ์ในแง่ของภาษาศาสตร์กับไวยากรณ์ในแง่การสอนออกจากกัน โดยไวยากรณ์ในแง่ของภาษาศาสตร์มุ่งศึกษาใน

เรื่องกระบวนการที่ทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าใจในภาษานั้นในสถานการณ์ต่างๆ ส่วนไวยากรณ์ในแง่ของการสอนเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถสร้างประโยคต่างๆ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ไวยากรณ์ หมายถึง ลักษณะโครงสร้างหรือระบบที่ฝังอยู่ในภาษา และได้ถูกกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยผู้ใช้ภาษานั้นๆ เพื่อให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องและเข้าใจความหมายตรงกัน โดยไวยากรณ์แตกต่างกันไปตามแต่ละภาษา การเรียนไวยากรณ์จึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคได้ด้วยตนเองแล้ว ยังสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

1.2 แนวโน้มและวิธีการสอนไวยากรณ์

การสอนไวยากรณ์นั้นมีหลากหลายวิธีและเทคนิค ตั้งแต่วิธีการสอนแบบดั้งเดิมในอดีตไปจนถึงการประยุกต์ในสมัยใหม่ ในหัวข้อนี้จะเป็นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับวิธีการสอนไวยากรณ์แบบต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนของผู้วิจัยต่อไป สรุปได้ดังต่อไปนี้

Deductive teaching เป็นวิธีการสอนไวยากรณ์ผ่านการอธิบายกฎไวยากรณ์โดยตรง โดยครูจะอธิบายกฎไวยากรณ์และให้นักเรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์นั้นโดยการทำแบบฝึกหัด

Inductive teaching เป็นวิธีการสอนไวยากรณ์ผ่านการแสดงตัวอย่าง โดยครูจะนำเสนอตัวอย่างประโยคหลายๆ ประโยค โดยในประโยคจะมีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ครูต้องการจะสอนอยู่ และให้นักเรียนสังเกตและสรุปกฎได้เองจากการดูประโยคหลายๆ ตัวอย่าง

Interactive teaching เป็นวิธีการสอนไวยากรณ์ที่นำการสื่อสารมาใช้ในการสอนด้วยการใช้เกมมาช่วยในการสอนไวยากรณ์นอกจากจะช่วยดึงดูดความสนใจจากนักเรียนแล้วยังช่วยจำในเรื่องที่เรียนมาแล้วอีกด้วย

การสอนไวยากรณ์แบบแอบแฝง (Covert grammar teaching) เป็นการสอนภาษาโดยที่ผู้เรียนไม่ได้เรียนไวยากรณ์โดยตรง ยกตัวอย่างเช่น ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (information gap) หรืออ่านเรื่อง (text) ซึ่งผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยที่ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่กิจกรรมที่ทำมากกว่ามุ่งความสนใจไปที่ไวยากรณ์ วิธีนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาโดยไม่รู้ตัวกำลังฝึกการใช้ไวยากรณ์ไปด้วยนั่นเอง (Harmer, 1987)

การสอนไวยากรณ์แบบแจ่มแจ้ง (Overt grammar) เป็นวิธีที่ผู้สอนนำเสนอและอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์โดยตรง ตัวอย่างการนำเสนอไวยากรณ์แบบแจ่มแจ้ง ได้แก่ ผู้สอนอธิบายการใช้ do และ does ในประโยคคำถามในรูป present simple tense เป็นต้น (Harmer, 1987)

การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative approach) อย่างไรก็ตาม มีข้อโต้แย้งว่าการสอนไวยากรณ์ไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเท่าที่ควร หรือผู้เรียนรู้ไวยากรณ์ก็จริงแต่ใช้ภาษาไม่ได้ เพราะฉะนั้น เราควรสอนการใช้ (functions) มากกว่าไวยากรณ์นั่นเอง หรือที่เรียกว่า การสอนภาษาแบบสื่อสาร (communicative approach) ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่เน้นการสอนไวยากรณ์ให้น้อยลง (grammar-less teaching) โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็นหลักๆ ดังต่อไปนี้

1) การสอนหน้าที่ของภาษา (Language functions) เนื่องจากมีข้อโต้แย้งว่ามนุษย์ใช้ภาษาเพื่อทำสิ่งต่างๆ เช่น การเชิญ ขอโทษ แนะนำ แสดงความชอบ จึงควรสอนหน้าที่ของภาษามากกว่าสอนไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบคือ ประโยคที่แสดงหน้าที่ของภาษาก็ยังคงมีองค์ประกอบของไวยากรณ์อยู่ดี ตัวอย่างเช่น ประโยคแนะนำตัวง่ายๆ ยังต้องมี Verb to be และ demonstrative pronoun จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนทั้งหน้าที่ของภาษาและไวยากรณ์จึงจะดีที่สุด

2) กิจกรรมการสื่อสาร (Communicative activities) เป็นวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษา อย่างไรก็ตาม พบว่าเพียงการฝึกพูด (drills) ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง ยังต้องมีกิจกรรมประเภทอื่นๆ ที่ฝึกให้ผู้เรียนพูดหรือเขียนได้อย่างอิสระโดยใช้ความรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนมี เช่น ใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นของตัวเองมากกว่าใช้ภาษาเพื่อฝึกภาษา เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ (role-play) การแก้ปัญหา (problem-solving) การอภิปราย (discussion) เกม (games) และชิ้นงานต่างๆ ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนสื่อสารออกมา (Harmer, 1987)

วิธีสอนไวยากรณ์ด้วยการใช้เรื่อง (Texts) (Thornbury, 2004) เป็นวิธีที่ให้ความสำคัญกับประโยคที่อยู่ในบริบทมากกว่าการแปลความหมายในระดับประโยค เช่น เรื่องที่ผู้สอนเลือกมาอาจมาจากหนังสือแบบเรียน เรื่องที่นำมาจากของจริง หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เพลง เรื่องราวของครูหรือของตัวนักเรียนเอง เป็นต้น ซึ่งในชีวิตจริงเราจะใช้ภาษาที่อยู่ในบริบทของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน วิธีนี้เป็นการเลือกใช้ตัวอย่างที่เอาออกมาจากบริบทเพื่อมาศึกษาไวยากรณ์นั่นเอง ผู้สอนอาจผสมผสานโดยการนำเรื่องจริงมาปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียนโดยเก็บสาระที่น่าสนใจ

เอาไว้ หรือเขียนเรื่องของผู้สอนเองจะมีความน่าสนใจมากกว่าเรื่องจากบุคคลในหนังสือที่ผู้เรียนไม่รู้จัก อีกวิธีที่มีประโยชน์คือ เรื่องราวของผู้เรียนเอง เพราะเรื่องของตนเองจะน่าสนใจและน่าจดจำมากกว่าเรื่องราวของผู้อื่น วิธีสอนดังกล่าวมีข้อดีคือ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้หรือศึกษาไวยากรณ์จากประโยคที่เกิดขึ้นจริงในบริบทต่างๆ ทำให้มีความน่าสนใจและเกิดแรงจูงใจ อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของวิธีนี้คือ เรื่องที่ยากเกินไป เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์ที่มีคำยากหรือโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนอาจทำให้ยากสำหรับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่อยากสนใจ เป็นต้น

วิธีการสอนไวยากรณ์ตามแนวทางของ Harmer (1987) เขากล่าวว่าเทคนิคการสอนแบบต่างๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ในจุดประสงค์ที่ต่างกันไป และผู้เรียนก็ตอบสนองต่อวิธีต่างๆ แตกต่างกันไปอีกด้วย นอกจากนี้ยังเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ในระดับเบื้องต้น ผู้สอนควรเน้นการสอนและให้ผู้เรียนฝึกฝนเรื่องโครงสร้างและหน้าที่ภาษามากกว่าการสื่อสารแบบอิสระ (free communicative activity) และเมื่อผู้เรียนเรียนรู้ได้ในระดับหนึ่งแล้ว จึงปรับความสมดุลคือเน้นการสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ โดยเขาได้เสนอขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ซึ่งมี 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำเสนอ (presenting grammatical items) ขั้นค้นพบ (discovery) ขั้นฝึกฝน (practicing) และขั้นทดสอบ (testing) โดยจะสรุปรายละเอียดของแต่ละขั้นตามลำดับ

1. ขั้นนำเสนอ (presentation) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้รู้จักรูปแบบภาษา ความหมาย และการใช้ไวยากรณ์ ในขั้นนี้ Harmer ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพบุคคล (personalisation) ที่มุ่งให้ผู้เรียนนำไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในสิ่งที่มีความหมายต่อตนเองหรือประยุกต์ใช้กับตนเอง โดย personalisation สามารถนำไปใช้ในขั้นนำเสนอไวยากรณ์ในตอนแรก เช่น ผู้สอนนำเสนอไวยากรณ์ Present simple tense โดยพูดถึงชีวิตประจำวันของผู้เรียน เป็นต้น หรือนำไปใช้ในขั้นสุดท้ายของขั้นนำเสนอก็ได้ เช่น ใช้ผ่านหนังสือหรือรูปภาพ เป็นต้น โดยตัวอย่างการนำเสนอ ได้แก่ การใช้ตาราง (charts) บทสนทนา (dialogue) สถานการณ์จำลองเล็กๆ (mini-situation) บทความเปรียบเทียบความต่าง (texts for contrast) ภาพสถานการณ์ (visuals for situations) เป็นต้น โดยหลักการนำเสนอที่ดีต้องมีลักษณะ เข้าใจง่าย (clear) เพียงพอ (efficient) เช่น ให้อย่างเพียงพอ มีชีวิตชีวาและน่าสนใจ (lively and interesting) เช่น การยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เหมาะสม การนำเสนอที่สนุกสนานจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้และช่วยให้จำไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้นอีกด้วย สถานการณ์เหมาะสมกับระดับไวยากรณ์ (appropriate) มีประสิทธิภาพ

(productive) สถานการณ์ที่นำเสนอไปนั้นจะต้องช่วยให้ผู้เรียนสร้างประโยคใหม่ๆ ได้จากโครงสร้างภาษาที่ผู้สอนนำเสนอ

2. ขั้นค้นพบ (discovery) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนสังเกตและค้นพบโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ด้วยตนเอง ยกตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสังเกตความแตกต่างของประโยคต่างๆ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้สังเกต แก้ปัญหา และเรียนรู้ไวยากรณ์ด้วยตนเอง ข้อดีของขั้นค้นพบคือ ผู้เรียนจะได้มุ่งความสนใจได้อย่างเต็มที่และได้ใช้ทักษะกระบวนการคิด และเป็นขั้นตอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered) อย่างไรก็ตาม ขั้นนี้ก็ไม่ได้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับและไม่ได้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในทุกโอกาสเช่นกัน เนื่องจากใช้เวลานาน และอาจทำให้ผู้เรียนสับสนถ้าพบไวยากรณ์ที่ยาก ผู้สอนจึงต้องพิจารณาความเหมาะสมว่าจะใช้กับไวยากรณ์ใดและผู้เรียนระดับใด โดย Harmer ได้ยกตัวอย่างเทคนิคการค้นพบ เช่น เทคนิคจับคู่ tag questions เทคนิคการอ่านบทความและสังเกตไวยากรณ์ที่ใช้ในบทความนั้นๆ เทคนิคการแก้ปัญหา (problem-solving) เป็นต้น สรุปได้ว่าขั้นค้นพบเป็นขั้นที่เป็นประโยชน์มากในเรื่องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

3. ขั้นการฝึกฝน (Practice techniques) เป็นการให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้โครงสร้างทางภาษา โดยจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ ฝึกฝนการพูด และกลุ่มที่ 2 คือ ฝึกฝนการเขียน (Written practice)

เทคนิคการฝึกฝนการพูด มีอยู่ 4 วิธี ได้แก่

3.1) Drills (การฝึกซ้อม) เป็นการฝึกโครงสร้างทางภาษาแบบรวดเร็ว โดยจะเน้นการฝึกพร้อมกันทุกคน ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สอนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนได้ทันทีและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีสมาธิ ข้อเสียคือ เป็นวิธีที่ไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์และอาจจะน่าเบื่อ จึงไม่ควรใช้วิธีนี้มากหรือนานเกินไป เพราะฉะนั้น เมื่อผู้เรียนใช้โครงสร้างภาษาได้ถูกต้องแล้ว ผู้สอนควรเปลี่ยนไปใช้วิธีที่สร้างสรรค์อื่นๆ ต่อไป

3.2) Interaction activities (กิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์) เป็นวิธีที่มีความหมายและสนุกสนานมากกว่าวิธีก่อนหน้า เป็นวิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีจุดหมายและน่าสนใจ ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรม information gap ที่ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันถามข้อมูลเพื่อนร่วมชั้นโดยใช้โครงสร้างภาษาที่เรียนมา เป็นต้น

3.3) Involving the personality (การเชื่อมโยงกับบุคลิกภาพ) เป็นวิธีที่นอกจากจะฝึกฝนการใช้โครงสร้างภาษาแล้วยังเป็นการให้ผู้เรียนพูดเกี่ยวกับตนเองมากขึ้นกว่าวิธีก่อนหน้า เช่น การอภิปรายที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเองโดยใช้โครงสร้างภาษาที่กำหนด เป็นต้น

3.4) Games (เกมส์) เกมส์เป็นวิธีหนึ่งในการสอนไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เกม Noughts and crosses (tic-tac-toe) (เกมโอเอ็กซ์) quizzes (เกมตอบคำถาม) Board games (เกมกระดาน)

เทคนิคการฝึกฝนการเขียน (Written Practice) Harmer กล่าวว่า การฝึกฝนการใช้โครงสร้างภาษามักจะเป็นการฝึกฝนผ่านการเขียนเป็นส่วนใหญ่ โดยจะนำเสนอเทคนิคการฝึกฝนการเขียนแบบควบคุมไปจนถึงแบบอิสระมากขึ้น เช่น Fill-ins (เติมลงในช่องว่าง) Written drills (การฝึกการเขียน) Word order (การเรียงลำดับคำ) Sentence writing (การแต่งประโยคจากภาพ) Parallel writing (การเขียนแบบคู่ขนาน) เช่น การตอบโปสการ์ด เป็นต้น

4. การทดสอบไวยากรณ์ (Testing grammar) Harmer ได้เสนอแบบทดสอบไวยากรณ์เรียงจากแบบทดสอบเฉพาะจุด (discrete) ไปจนแบบทดสอบแบบผสมผสาน (integrative) ได้แก่ แบบตัวเลือก (multiple choice) แบบเติมคำ (fill-ins) เติมประโยค (sentence completion) แบบแปลงรูป (transformation) เป็นแบบทดสอบให้ผู้เรียนเขียนประโยคโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ใหม่แต่ให้มีความหมายเดิม แบบแต่งประโยค (sentence writing) และแบบเขียนคู่ขนาน (parallel writing)

วิธีการสอนไวยากรณ์ตามแนวทางของ Ur (1988) เขาได้เสนอวิธีการสอนไวยากรณ์ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) Presentation นำเสนอไวยากรณ์ผ่านข้อความ
- 2) Isolation and explanation นักเรียนตรวจสอบและสังเกตจนเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์
- 3) Practice นักเรียนฝึกฝนจนซึมซับและเชี่ยวชาญ
- 4) Test นักเรียนทดสอบความรู้

วิธีการสอนไวยากรณ์ตามแนวทางของ Celce-Murcia (1983) เขาได้เสนอขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** ขั้นนำเสนอมีวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ 2 วิธี ใหญ่ๆ คือ

2.1) การสอนแบบอนุมาณ (Deductive) เป็นการสอนไวยากรณ์โดยเริ่มจากกฎตามด้วยการสอนตัวอย่างไวยากรณ์และจึงให้นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์นั้น

2.2) การสอนแบบอุปมาน (Inductive) เป็นการสอนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการให้ประโยคตัวอย่างที่แสดงการใช้กฎไวยากรณ์ที่ครูต้องการจะสอนก่อน และนักเรียนสรุปเป็นกฎด้วยตนเอง

2. **ขั้นฝึกภาษา (Focused practice)** ให้นักเรียนฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่จนชำนาญ

3. **ขั้นฝึกสื่อสาร (Communicative practice)** เมื่อนักเรียนใช้ไวยากรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว นักเรียนจะได้ถ่ายโอนความรู้เรื่องไวยากรณ์นั้นในการสื่อสาร

4. **ขั้นตรวจสอบ (Teacher feedback and correction)** ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนตลอดบทเรียนในลักษณะที่แตกต่างกัน คือ ในขั้นที่ 2 (Focused practice) ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดโดยตรงและทันทีทันใด ในขั้นที่ 3 (Communicative practice) ครูจะจดบันทึกข้อผิดพลาดไว้และแก้ไขเมื่อทำกิจกรรมขั้นที่ 3 เสร็จ นอกจากนี้ครูควรบอกเหตุผลด้วยว่าทำไมถึงผิด

การสอนไวยากรณ์โดยใช้รูปแบบ PPP (Presentation Practice Production) การนำเสนอ การฝึก และการใช้ภาษา วิธีนี้เป็นที่นิยมในหนังสือเรียนต่างๆ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550)

1) **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** ครูนำเสนอไวยากรณ์พร้อมบริบทเพื่อให้ความหมายชัดเจนและควรให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับความรู้เดิม โดยใช้สื่อ การสาธิต เพลง บทสนทนา วิดีทัศน์

2) **ขั้นฝึก (Practice)** การฝึกขั้นนี้เพื่อให้ผู้เรียนจำรูปแบบของภาษาและเน้นความถูกต้องเป็นหลัก และผู้เรียนได้ทำความเข้าใจความหมาย โดยการให้นักเรียนฝึกการสื่อสาร (Communicative drill) หรือการฝึกแบบควบคุม (Controlled practice) ก็ได้ โดยให้ครูเป็นผู้นำในการฝึกและค่อยๆ ปล่อยให้ให้นักเรียนฝึกเอง ระหว่างการฝึก ครูต้องให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อช่วยเหลือแต่ระวังไม่ทำให้ทำลายความมั่นใจของผู้เรียน

3) **ขั้นนำไปใช้ (Production)** โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยครูลดการฝึกแบบควบคุมลง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สอนสามารถควบคุมเวลาและเนื้อหา

ได้ เป็นวิธีที่เน้นความถูกต้องของภาษามาเป็นอันดับแรก ข้อเสียของวิธีนี้คือ เนื่องจากผู้สอนเป็นผู้เลือกไวยากรณ์ที่จะมาสอน จึงยังไม่สมจริงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันที่ซับซ้อนมากกว่า

วิธีการสอนไวยากรณ์ตามแนวทางของแสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 210) ซึ่งได้เสนอลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์อังกฤษ 6 ขั้น ต่อไปนี้

- 1) นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อสร้างความสนใจ
- 2) เสนอโครงสร้างไวยากรณ์
- 3) สังเกตและวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป โดยผู้เรียนอาจสรุปเป็นภาษาไทยก็ได้
- 4) ฝึกฝนไวยากรณ์ โดยครูเป็นผู้กำหนดประโยคที่จะให้นักเรียนฝึก เช่น ฝึกการสลับที่ของคำ สลับตำแหน่งของโครงสร้าง เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างประโยค
- 5) ฝึกฝนให้ชำนาญจนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เช่น นำไวยากรณ์ไปใช้ในการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ หรือใช้แบบฝึกก็ได้
- 6) เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสังเกตลักษณะทางภาษา เช่น กระตุ้นความใส่ใจในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (grammatical consciousness raising)

วิธีการสอนไวยากรณ์ตามแนวทางของชกานต์ แสงอิวัชร์ (2560) ที่ได้เสนอแนะว่าการสอนไวยากรณ์ต้องนำเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ในขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การนำเสนอ (Presentation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน
- 2) การสอนเป็นตอน ๆ และการอธิบาย (Isolation and Explanation) เป็นการเน้นเรื่องส่วนประกอบของไวยากรณ์ ทั้งด้านการออกเสียง รูปแบบ ความหมาย และหน้าที่ หรือกฎเกณฑ์ในบางชั้นเรียนครูอาจจำเป็นต้องอธิบาย แปล หรือทำให้เห็นภาพรวมโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน
- 3) การฝึกฝน (Practice) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาได้อย่างลึกซึ้ง ครูควรจัดให้มีแบบฝึกหัดทั้งที่ให้ทำในชั้นเรียน และที่ให้ทำเป็นการบ้าน ให้มีความหลากหลายครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน
- 4) การทดสอบ (Test) เป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เรียนไปแล้ว เพื่อทราบว่าผู้เรียนพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด ครูควรปรับปรุงการสอนอย่างไรต่อไป

จากวิธีการสอนไวยากรณ์ที่กล่าวข้างต้น จะพบว่าวิธีการสอนไวยากรณ์ต่างๆ ได้มีการพัฒนาต่อยอด ประยุกต์ ทั้งหมดก็เพื่อจุดประสงค์เดียวกันคือ สอนนักเรียนให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่าง

ถูกต้อง เนื่องจากไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องค่อนข้างยากและซับซ้อน แต่ละวิธีการสอนก็มีข้อดี และข้อเสียแตกต่างกันไป สรุปได้ว่า วิธีสอนไวยากรณ์มีได้หลากหลายวิธี แต่ละกระบวนการสอนจะ คล้ายคลึงกัน คือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ช้สอน ช้ฝึกฝน และช้สรุปรหรือการให้ผลสะท้อนกลับ (feedback) โดยวิธีสอนไวยากรณ์แต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสียต่างกัน ช้ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือก วิธีการสอนให้เหมาะสมกับบริบทหรือจุดประสงค์

จากวิธีการสอนไวยากรณ์ต่างๆ ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนไวยากรณ์ของ Harmer (1987) มาปรับให้เหมาะสมกับการทำวิจัยในครั้งนี้ สรุปช้ขั้นตอนได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ช้ที่ 1 ช้สังเกต (Noticing)

- 1.1) นำเข้าสู่เพลง
- 1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้ตัวอย่าง โครงสร้างไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง
- 1.3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs)

ช้ที่ 2 ช้เรียน (Study and Explanation)

- 2.1) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain) ครูแจกใบความรู้และอธิบายเพิ่มเติม

ช้ที่ 3 ช้ฝึกฝน (Controlled Practice)

- 3.1) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ในประโยค

ช้ที่ 4 ช้การนำไปใช้ (Use and production)

- 4.1) นักเรียนนำไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้า

1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์

ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันไป ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2554) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามที่

จุดประสงค์กำหนดไว้เพียงใด นอกจากนี้ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2554: 16) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สร้างขึ้นเพื่อวัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่างๆ ของแต่ละสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาขาวิชาที่จัดสอนในชั้นเรียนต่างๆ ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อนุวัตี คุณแก้ว (2558: 62) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทางด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ของนักเรียน ที่ได้เรียนรู้หรือได้รับการสอนและการฝึกฝนมาแล้ว ว่าผู้เรียนมีความรอบรู้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้และทักษะต่างๆ ของนักเรียนที่ได้เรียนรู้มาแล้ว เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด และบรรลุจุดประสงค์หรือไม่

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียนทางด้านไวยากรณ์หลังจากการจัดการเรียนการสอนไปแล้วว่าอยู่ในระดับใด นอกจากนี้ Valette (1978, อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544) ได้จำแนกการทดสอบทางภาษาออกเป็น 4 วิธี ได้แก่

- 1) แบบจุดภาษา (Discrete-point tests)
- 2) แบบวัดความเข้าใจ (Comprehension tests)
- 3) แบบรวม ได้แก่ cloze และเขียนตามคำบอก
- 4) แบบสื่อภาษา (Production test)

การทดสอบความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นการทดสอบประเภทจุดภาษา (Discrete-point tests) กล่าวคือ มุ่งวัดส่วนประกอบย่อยของภาษา ใช้ในการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ จุดต่างๆ ของไวยากรณ์ ภาษา การจำแนกเสียงต่างๆ ของภาษา ซึ่งพฤติกรรมในการทำข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ เลือกตอบจากที่ให้ หรือเรียกว่าข้อสอบปรนัย และให้คำตอบเอง หรือที่เรียกว่า ข้อสอบอัตนัย

รูปแบบของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์

Kitao (1996) กล่าวว่าแบบทดสอบความรู้ด้านไวยากรณ์มีหลายประเภท ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบประเภทหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Error correction item) เป็นแบบทดสอบที่ให้ประโยคที่ผิดไวยากรณ์ และผู้ทำแบบทดสอบจะต้องหาว่าส่วนใดที่ผิดไวยากรณ์

2. แบบทดสอบประเภทเรียงลำดับคำหรือประโยค (Word/sentence order item) ตัวอย่างเช่น

Sam / the sea / going to / is
swimming / in the pool / are / they

3. แบบทดสอบประเภทแปลงรูป (Transformation item) โดยผู้ทำแบบทดสอบจะต้องเขียนประโยคใหม่โดยที่ยังคงความหมายเดิม ตัวอย่างเช่น

Jim hasn't been home in a long time.

It's been a long time _____.

I don't need to go to the grocery store this week.

It isn't _____.

4. แบบทดสอบประเภทเปลี่ยนคำ (Word changing item) เป็นแบบทดสอบที่ผู้ทำแบบทดสอบจะต้องเปลี่ยนรูปคำที่กำหนดให้ ตัวอย่างเช่น

I have never _____ to Australia. (be)

5. แบบทดสอบประเภทเชื่อมประโยค (Sentence combining item) สามารถนำมาทดสอบการเชื่อมประโยคในเรื่องต่างๆ ได้ เช่น การใช้ relative pronoun (ประพจน์สรรพนาม) ดังนี้

I _____ met _____ a _____ man.

The man went to the same high school I did.

I met a man who went to the same high school I did.

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ได้เสนอข้อทดสอบทางภาษาชนิดต่างๆ จำนวนมาก โดยในที่นี่จะนำเสนอเฉพาะข้อทดสอบทางภาษาที่มุ่งเน้นการทดสอบด้านไวยากรณ์ มีดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบให้เลือกตอบ (Selection type item) แบบทดสอบประเภทนี้จะมีคำตอบไว้ให้ผู้ทำข้อสอบเลือกตอบ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด สำหรับการ

1.2 ข้อทดสอบแบบเลือกตอบชนิดจับคู่ (Matching) เป็นการจับคู่ตัวกระตุ้นกับคำตอบให้สัมพันธ์กัน โดยจำนวนคำตอบอาจมีมากกว่าตัวกระตุ้นก็ได้

ยกตัวอย่าง

1) The little dog swam	a) through the long tunnel.
2) The train went	b) from his pet.
3) It was difficult to part the little boy	c) across the wide river.

2. แบบทดสอบที่ผู้สอบให้คำตอบเอง (Supply type item) โดยส่วนมากใช้วิธีการตรวจแบบอัตโนมัติ หรือบางกรณีผู้ตรวจใช้วิธีปรนัยก็ได้ เช่น การเติมคำที่มีคำถูกเพียงคำเดียว สำหรับการทดสอบไวยากรณ์นั้นสามารถใช้วิธีดังนี้

2.1 ข้อสอบแบบเติมคำ/ความ (Completion)

ยกตัวอย่าง

- a) The car belongs _____ Bill's father.
- b) "_____ you like biscuit?" "Yes, please."
- c) She is _____ her homework.
- d) "Are you a teacher?" "No, _____."

Thornbury (2004) ได้เสนอข้อดีของข้อทดสอบจุดย่อย (Discrete-item tests) คือ สร้างได้ง่าย ตรวจให้คะแนนง่าย เป็นข้อสอบที่ปฏิบัติได้จริง ตรงกับความคาดหวังของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนจะทราบว่าต้องทดสอบอะไร เป็นข้อสอบที่เชื่อถือได้ (Reliable) คือ ผลสอบแม่นยำ หมายถึง ใครก็สามารถตรวจได้และผู้เรียนจะได้คะแนนใกล้เคียงกันถ้าทำข้อสอบที่คล้ายกัน มีความเที่ยงตรง (Valid) และใช้สำหรับการตรวจสอบหรือวินิจฉัยความบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนได้

Harmer (1987) เสนอกฎ 5 ข้อในการเขียนแบบทดสอบ ไว้ว่า ข้อที่ 1 อย่าทดสอบเรื่องที่ยังไม่ได้สอน ข้อที่ 2 อย่าทดสอบความรู้ทั่วไป เช่น Picasso is a famous _____. ข้อที่ 3 อย่านำแบบทดสอบที่ไม่เคยเจอมาให้ทำ เช่น ให้ผู้เรียนเรียงคำใหม่ให้เป็นประโยค ทั้งที่ไม่เคยทำมาก่อน จะสร้างความลำบากให้กับผู้เรียน ข้อที่ 4 อย่าทดสอบความแม่นยำเพียงอย่างเดียว ข้อที่ 5 อย่าลืมหาคำตอบแบบทดสอบด้วย เช่น ก่อนให้ผู้เรียนทำจริง ควรนำแบบทดสอบไปให้ผู้ร่วมงานช่วยตรวจ หรือนำไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ เป็นต้น เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

สรุปได้ว่า เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์แล้ว ต้องมีวิธีที่จะทดสอบไวยากรณ์เพื่อที่จะวัดว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นได้ผลหรือมีประสิทธิภาพเพียงใด วิธีการทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์นั้นมีหลากหลายวิธี ซึ่งวิธีที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ คือ วิธีที่เรียกว่า ข้อทดสอบจุดย่อย (Discrete-item tests) คือการทดสอบไวยากรณ์ผ่านการใช้ภาษาในหน้าที่ต่างๆ เช่น ข้อสอบแบบมีตัวเลือก การเติมคำในช่องว่าง เป็นต้น สำหรับการประเมินผลที่ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2. เพลง

2.1 ความหมายของเพลง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายว่า เพลง หมายถึง สำเนียงขับร้อง ทำนองดนตรี กระบวนการวิธีรำดาบ รำทวน เป็นต้น ซึ่งการร้องแกกกันมีชื่อต่างๆ เช่น เพลงปรบไก่ เพลงฉ่อย นอกจากนี้ วิจิตรา เจือจันทร์ (2533) ให้ความหมายของเพลงว่าหมายถึง บทประพันธ์ที่มีทำนองใช้ขับร้องหรืออาจจะมีดนตรีประกอบด้วยซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของคนทุกชาติ เป็นสิ่งจรรโลงใจ ทำให้ทุกคนเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ง่ายที่สุด ซึ่งผู้สอนสามารถนำมาเป็นสื่อหลักหรือสื่อเสริมในการจัดการเรียนการสอนได้

สรุปได้ว่า เพลง หมายถึง ถ้อยคำที่นักประพันธ์เรียงร้อยหรือเรียบเรียงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ ทำให้เกิดความไพเราะสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้ฟัง มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์ทั้งด้านการเลือกสรรคำที่ใช้ในการแต่ง การเรียบเรียงประโยค และการใช้โวหาร เพลงนี้อาจให้ข้อคิดแก่ผู้ฟังในการดำเนินชีวิตด้วยสำเนียงขับร้อง ทำนองดนตรี กระบวนวิธีรำระบำ โดยเพลงสร้างสรรค์จากเครื่องดนตรีหรือการขับร้อง

2.2 ประเภทของเพลง

ประเภทของเพลงสามารถจำแนกได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก เช่น ที่มาของเพลง เนื้อหาของเพลง เทคนิค รูปแบบ โดยสามารถจำแนกประเภทหลักๆ ได้ดังนี้ (ข้อมูลจาก oknation, 2556)

- 1) Pop พ็อพ (ย่อมาจากคำว่า Popular) เป็นเพลงดนตรีไม่ซับซ้อนมากทำให้ฟังง่าย ทำนองไพเราะ เนื้อหาพูดถึงเรื่องๆ ทั่วๆ ไปของธรรมชาติและมนุษย์ เช่น ความรัก อารมณ์ต่างๆ
- 2) Rock ร็อก มีจังหวะเร่งเร้า กระชับหนักแน่น และเสียงร้องกระแทกกระทั้น เพื่อปลุกเร้าคนฟังให้เกิดอารมณ์สนุก และปลดปล่อย และยังมีกรแตกแขนงออกเป็นแนวเพลงย่อยๆ ต่างๆ มากกว่าแนวเพลงอื่นๆ
- 3) Jazz แจ๊ส มีต้นกำเนิดมาจากทาสผิวดำที่ถูกนำมาเป็นทาสในอเมริกา ซึ่งลักษณะเด่นของดนตรีแจ๊สค่อนข้างจะ ซับซ้อน ไพเราะ ปราณีต บรรจง
- 4) Ballad บัลลาด เพลงช้าที่มีใจความบรรยายถึงความรัก
- 5) Blues บลูส์ เป็นดนตรีของคนผิวดำที่นำเสนอเรื่องราวของชีวิตที่ด้อยต่ำ ผ่านเสียงดนตรีคือ กีตาร์ที่เศร้าย่อย หดหู่ บวกกับเสียงร้องที่แหบพร่า
- 6) Classic คลาสสิก เป็นดนตรีที่แต่งขึ้นอย่างมีระเบียบแบบแผนที่เคร่งครัด เป็นดนตรีที่แต่งโดยคีตกวีผู้มีความสามารถและเล่นดนตรีได้เป็นอย่างดี เครื่องดนตรีทุกชิ้นเล่นได้อย่างผสมกลมกลืนและบรรเลงร่วมกันออกมาอย่างไพเราะงดงาม
- 7) Rap แร็ป เป็นรากฐานดนตรีมาจากคนผิวดำ ที่มาจากการร่ำบ่น ระบายออกมาเป็นท่วงทำนอง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน พรรณนา และปาฐกถา โดยไม่จำเป็นต้องมีเสียงดนตรี เป็นดนตรีที่พูดถึงความจริงได้ชัดเจนที่สุด เพราะเนื้อหาค่อนข้างเปิดเผย โผงผาง หยาบคาย ต่อมาได้พัฒนามาเป็นดนตรี ฮิป-ฮอป (Hip-Hop)
- 8) Regge & Latin เร็กเก้และลาติน ดนตรีพื้นเมืองของจาไมก้าที่มีเนื้อหาพูดถึงการเมือง ดนตรีเน้นที่กีตาร์เป็นจังหวะเด่นชัด และเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ จังหวะของดนตรีเร็กเก้จะให้ความสนุกสนานด้วยตัวของมันเองอย่างชัดเจน ส่วนดนตรีลาติน เป็นดนตรีประจำภาคพื้นทวีปอเมริกาใต้ ที่เน้นจังหวะที่มีเครื่องเคาะหลากหลาย เป็นแกนหลักของดนตรี ทำนอง และจังหวะจะผสมผสานระหว่างการเต้นระบำของคนพื้นเมือง ใส่ความสมัยใหม่ของเครื่องดนตรีอย่างกีตาร์ กลองเบส
- 9) Country เป็นดนตรีพื้นบ้านของคนผิวขาวมีฐานะค่อนข้างยากจน มักประกอบอาชีพเป็นชาวไร่ ชาวนา โดยที่ผู้เป็นบุคคลชั้นนี้เป็นผู้รักชาวนาชนชั้นสูงเช่นเดียวกับชาวไร่ ชาวนาของไทย ที่นิยมร้องเพลงลูกทุ่งมากกว่าเพลงลูกกรุงหรือเพลงฝรั่ง

10) Electronic music ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ เป็นดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ในการผลิตขึ้นมา ในปัจจุบันดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ ใช้หลากหลาย แนวเพลง เช่น ดนตรีพ็อพ หรือเพลงแดนซ์

11) Folk โฟล์ค เป็นดนตรีที่เกิดจากเรื่องราวหรือคำพูดที่เล่าสืบกันมาแต่โบราณ ใช้การร้องเล่าเป็นมรดกสืบทอดกันมา เนื้อร้องและดนตรีของเพลงโฟล์คมักแสดงอารมณ์ของกลุ่มบุคคลเช่น เพลงสงคราม เพลงเด็ก เพลงเล่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือเทศกาลต่างๆ โดยมีเนื้อร้องหรือท่วงทำนองเรียบง่าย

12) เพลงลูกทุ่ง คือเพลงที่สะท้อนวิถีชีวิต สภาพสังคมอุดมคติและวัฒนธรรมไทย โดยมีท่วงทำนอง คำร้อง สำเนียง และลีลาการร้องการบรรเลงที่เป็นแบบแผน มีลักษณะเฉพาะซึ่งให้บรรยากาศ ความเป็นลูกทุ่ง

13) เพลงเพื่อชีวิต เนื้อหาของเพลงไม่จำกัดเฉพาะชีวิตของคนชั้นล่างอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการเรียกร้องประชาธิปไตยและการเห็นแก่เมืองอีกด้วย

2.3 โอกาสของการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

นอกจากเพลงจะให้ความไพเราะต่อผู้ฟังแล้ว ในแวดวงการศึกษาพบว่ามิถุนประโยชน์อย่างมากเช่นกัน เพราะเพลงสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและนำไปใช้ในโอกาสต่างๆ ในห้องเรียนได้หลากหลายอีกด้วย ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างไรได้บ้าง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เพลงในงานวิจัยของตนเอง

พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ (2521: 5) กล่าวว่า เพลงถือเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในการสอน เพราะการนำบทเพลงมาประกอบในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้นมากกว่าการอธิบายเชิงวิชาการเพียงอย่างเดียว โดยผู้สอนสามารถนำเพลงมาสอดแทรกในบทเรียนได้หลากหลายโอกาสตามจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเน้นเนื้อหาของวิชา เพื่อเป็นหลักในการจดจำเรื่องราวของบทเรียนได้อย่างง่ายดายและรวดเร็วขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย และเพื่อสรุปเรื่องที่สอน เป็นต้น

นอกจากนี้ พิทยา รุ่งราตรี (2541) กล่าวว่า ผู้สอนสามารถนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้หลายโอกาส ได้แก่ ใช้สร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ใช้ใน

การนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อดึงความสนใจของผู้เรียน ใช้ในการดำเนินการสอน เช่น ใช้เพลงสอนเนื้อหา
ในบทเรียน หรือช่วยอธิบายเนื้อหา ใช้สรุปบทเรียน ทำให้จดจำได้นานขึ้น เป็นต้น

สอดคล้องกับ อวยชัย ผกามาศ (2542) ที่กล่าวว่าเพลงสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียน
การสอนได้หลายโอกาสและหลากหลายขั้นตอน สรุปได้ว่า ใช้เพลงนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อดึงความสนใจ
ใช้ดำเนินการสอน เช่น ใช้ประกอบหรือขยายเนื้อหาบทเรียน ใช้ฝึกทักษะการพูดหรือฝึกการออกเสียง
เป็นการช่วยให้นักเรียนจำได้ดีและกระตุ้นการฝึกฝนผ่านการร้องเพลง ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ
เรียนรู้มากขึ้น ใช้สรุปบทเรียน ใช้สร้างบรรยากาศให้น่าเรียน ช่วยเปลี่ยนบรรยากาศ คลาย
ความเครียดและความเบื่อหน่าย สร้างความสนุกสนาน คั่นเคยกัน และทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ
ผู้สอนและวิชานั้นๆ

นอกจากนี้ Griffiee (1992: 5) กล่าวว่า เพลงสามารถใช้เป็นสื่อการสอนเพิ่มเติมจากหนังสือ
เรียนได้ และสามารถนำเพลงมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ใช้เพลงหลังจากการสอนเสร็จสิ้น ใช้เพลง
ในการเปลี่ยนกิจกรรม ใช้เพลงเนื่องในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันคริสต์มาส เป็นต้น

Wilson, S. J. (2013) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเพลง สรุปได้ว่า เพลงช่วยในการฝึกทักษะ
เนื่องจากการร้องเพลงเป็นการฝึกวลีหรือโครงสร้างซ้ำๆ อย่างสมจริง เพราะผู้เรียนจะได้ใช้
ภาษาอังกฤษขณะร้องเพลง เพลงช่วยในการสรุปหรือช่วยจำ เช่น เมื่อเรียนโครงสร้างประโยคแล้ว
ผู้เรียนได้ฟังเพลงเพื่อเป็นการสรุปบทเรียนและช่วยให้จำโครงสร้างนั้นได้ไวและนานขึ้น นอกจากนี้
เพลงช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ลดความกดดัน ช่วยเสริมความจำ ผู้เรียนจะนึกย้อนความรู้เดิมได้
โดยการร้องเพลง และยังช่วยสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอีกด้วย

Griffiee (1992: 4-5) กล่าวว่า เพลงสามารถใช้เป็นสื่อการสอน หรือเพิ่มเติมจากหนังสือ
เรียนได้ และสามารถนำเพลงมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น เพลงใช้เป็นตำรา (Songs as a text)
เพลงถือเป็นตำราอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับ โคลง กลอน นวนิยาย หรือเอกสารต่างๆ เพลงช่วยสร้าง
บรรยากาศที่ดีในห้องเรียน (Classroom atmosphere) เพลงเป็นตัวป้อนวัฒนธรรม (Culture
input) เพลงแต่ละเพลงสะท้อนถึงเรื่องราวที่มาและวัฒนธรรมต่างๆ กัน เพลงเป็นสื่อประกอบการ
สอน (Songs and music as supplements) นอกจากเพลงจะเป็นตำราแล้ว ยังเป็นสื่อประกอบการ
สอนอีกด้วย เช่น ผู้สอนใช้เพลงหลังจบการสอน ใช้เพลงเพื่อเปลี่ยนเรื่อง หรือใช้เพลงในวันสำคัญ
ต่างๆ เป็นต้น เพลงช่วยในการสอนทักษะต่างๆ เช่น บทสนทนา (Teaching conversation) สอน
คำศัพท์ (Teaching vocabulary) สอนโครงสร้างไวยากรณ์ (Teaching grammatical structure)

สอนการออกเสียง (Teaching pronunciation) เพลงช่วยในเรื่องความจำ (Teaching memory) และช่วยในการทบทวนบทเรียนทำให้เป้าหมายเมื่อต้องฝึกซ้ำ เพลงช่วยสร้างและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน (Student interest) นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพลงในการเปลี่ยนกิจกรรม และเนื่องในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันคริสต์มาส เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้น Graham (1992) ครูผู้สอน ESL ที่มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (New York University) และเป็นนักร้องและนักดนตรีเล่นเปียโนในตอนกลางคืน ได้บอกประโยชน์ของการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยอาศัยจากประสบการณ์การสอนในห้องเรียนของตนเอง สรุปได้ว่า เพลงช่วยในการเปลี่ยนอารมณ์ของผู้เรียน เพลงช่วยสร้างความกระตือรือร้นของผู้เรียน เพลงช่วยฝึกฝนในส่วนที่ผู้สอนต้องการเน้นย้ำ เช่น ฝึกการออกเสียง การลงเสียงหนักเบา (stress) โครงสร้าง เพิ่มพูนคำศัพท์ และสอนหน้าที่การใช้ (functions) เป็นต้น

นอกจากจะนำเพลงไปใช้ในโอกาสต่างๆ ที่กล่าวข้างต้นแล้ว Griffiee (1992: 5) บอกว่าสามารถนำเพลงมาใช้ในการเปลี่ยนกิจกรรมได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Graham (1992) ที่เสริมว่าสามารถใช้เพลงในการเปลี่ยนอารมณ์ของผู้เรียนได้อีกด้วย เช่น การเปิดเพลงก่อนเรียนในขณะที่นักเรียนกำลังเตรียมอุปกรณ์การเรียน หรือจัดการภารกิจส่วนตัว เป็นสัญลักษณ์ว่าเป็นช่วงเวลาของการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เมื่อเพลงปิดเป็นสัญลักษณ์ให้ผู้เรียนทราบว่าถึงเวลาที่จะเรียนแล้ว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังสามารถใช้เพลงในวันสำคัญต่างๆ ได้ด้วย เช่น วันคริสต์มาส เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เพลงเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้สอนและผู้เรียนได้หลากหลายโอกาสขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้สอนตั้งแต่ก่อนการสอนไปจนถึงหลังการจัดการเรียนการสอน เพลงสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโอกาสที่แตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

- 1) เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์, 2521: 5; พิทยา รุ่งราตรี, 2541; อวยชัย ผกามาศ, 2542)
- 2) เพื่อใช้ในการสอนหรือเน้นเนื้อหาของวิชา (พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์, 2521: 5; พิทยา รุ่งราตรี, 2541; อวยชัย ผกามาศ, 2542; Griffiee, 1992: 5; Graham, 1992)
- 3) เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะต่างๆ ได้แก่ ทักษะการออกเสียง ทักษะการพูด ทักษะการฟัง (อวยชัย ผกามาศ, 2542; Griffiee, 1992: 5; Wilson, S. J., 2013; Graham, 1992)

4) เพื่อใช้ทบทวนบทเรียน เป็นตัวช่วยในด้านความจำ (พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์, 2521: 5; พิทยา รุ่งราตรี, 2541; อวยชัย ผกามาศ, 2542; Griffiee, 1992: 5; Wilson, S. J., 2013)

5) เพื่อสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้เกิดความสนุกสนาน และเกิดเจตคติที่ดี (พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์, 2521: 5; พิทยา รุ่งราตรี, 2541; อวยชัย ผกามาศ, 2542; Griffiee, 1992: 5; Wilson, S. J., 2013; Graham, 1992)

6) เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (อวยชัย ผกามาศ, 2542; Wilson, S. J., 2013)

7) เพื่อใช้ในการเปลี่ยนกิจกรรม (Griffiee, 1992: 5; Graham, 1992)

8) เพื่อสรุปบทเรียน (พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์, 2521: 5; พิทยา รุ่งราตรี, 2541; อวยชัย ผกามาศ, 2542; Griffiee, 1992: 5)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเพลงไปใช้ในการสอนเพื่อเน้นเนื้อหาของวิชาได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ และมุ่งหวังให้เพลงที่ใช้เป็นตัวช่วยในด้านความจำและใช้ทบทวนบทเรียนได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้เพลงช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

2.4 ประโยชน์ของเพลงต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ของเพลงต่อทักษะการฟัง

ดร. อัลเฟรด โทมาทิส (Dr. Alfred Thomatis) แพทย์ทางด้านหู คอ จมูก ชาวฝรั่งเศส ค้นพบว่า การฟังและร้องเพลงช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางด้านภาษา การฝึกฟังก่อนเริ่มต้นเรียนภาษา จะส่งผลให้เรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้น เพลงที่มีเนื้อร้องและคำต่างๆ คือภาษาที่เด็กจะซึมซับเข้าไป ถือเป็น การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก, 2549)

ประโยชน์ของเพลงในด้านการออกเสียง

เพลงช่วยให้ผู้เรียนเลียนเสียงและออกเสียงได้ถูกต้องตามเจ้าของภาษา ดังที่ Leith (1979) ได้สนับสนุนว่า ไม่มีวิธีใดอีกแล้วในการสอนการออกเสียงที่จะดีและรวดเร็วไปกว่าการสอนโดยใช้เพลง เช่นเดียวกันกับ Gatti-Taylor, M. (1980) ที่เชื่อว่าการสอนการออกเสียง (Phonetics) สามารถใช้เพลงมาช่วยในการสอนได้ตั้งแต่เริ่มต้น นอกจากนี้ García-Sáez, S. (1984) เห็นด้วยว่าเมื่อกำหนด (melody) มาผสมกับเนื้อเพลง (lyrics) จะสร้างโอกาสสำหรับการทบทวนการออกเสียงและสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินได้ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้การร้องเพลงยังเป็นการฝึกการพูด ยิ่งฝึกร้องเพลงเจ้าของภาษาบ่อยๆ เปรียบเสมือนการฝึกพูดภาษานั้น ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและออกเสียงมากขึ้น เนื่องจากการร้องเพลงเป็นการฝึกวลีหรือโครงสร้างซ้ำๆ อย่างสมจริง เพราะผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษขณะร้องเพลง Wilson, S. J. (2013)

ประโยชน์ของเพลงในด้านคำศัพท์

การร้องเพลงยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์จากการเรียนผ่านเพลง การร้องเพลงจะมีการแบ่งจังหวะจะโคนที่เหมาะสมตลอด ทำให้ผู้เรียนสามารถซึมซับไวยากรณ์ผ่านเนื้อร้องโดยอัตโนมัติ ซึ่งดีกว่าการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน ส่วนใหญ่ที่มักจะให้ผู้เรียนฝึกพูดประโยคภาษาอังกฤษโดยที่ไม่มีการแบ่งจังหวะ หรือพูดแบบไม่มีเสียงสูงต่ำ (Monotone) ทำให้ผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสในการสร้างความคุ้นเคยกับโครงสร้างประโยคที่ต้องใช้งานในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การฟังและร้องเพลงไปพร้อมๆ กันนั้นจะช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ๆ พร้อมทั้งฝึกความจำไปพร้อมกันโดยไม่ต้องท่องจำ เพลงช่วยในเรื่องการทบทวนคำศัพท์ ผู้เรียนสามารถทบทวนได้หลายครั้งไม่จำกัด และจำได้ง่ายและยาวนานกว่าการให้ตัวอย่างประโยคเพียงอย่างเดียว

ประโยชน์ของเพลงต่อความจำ

เพลงช่วยในเรื่องความจำ (Teaching memory) ผู้เรียนจะนึกย้อนความรู้เดิมได้โดยการร้องเพลง (Wilson, S. J., 2013) เพราะเพลงมีจังหวะและท่วงทำนองที่ติดหูและเนื้อเพลงที่ร้องซ้ำได้ไม่รู้จัก และไม่ทำให้เบื่อหน่ายเมื่อต้องฝึกซ้ำ (Griffiee, 1992: 4-5) นอกจากนี้ผู้เรียนจะจำบทเรียนที่เรียนผ่านเพลงได้นานกว่าการอ่านธรรมดา เพลงทำให้จำได้นานขึ้น มีประโยชน์ต่อความจำในระยะยาว และสามารถนำกลับมาทบทวนใหม่ได้ตลอดเวลา ดังที่ อานาจ เจริญศิลป์ (2552) สนับสนุนความคิดที่ว่า การร้องเพลงช่วยพัฒนาสมองในด้านความจำเนื่องจากผู้ร้องต้องท่องเนื้อเพลง ทำให้

สมองได้รับการกระตุ้นและการทำสิ่งใดซ้ำๆ ทำให้จำได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Wilson, S. J. (2013) ที่กล่าวว่าเพลงช่วยในการสรุปหรือช่วยจำ เช่น เมื่อเรียนโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้เรียนได้ฟังเพลงเพื่อเป็นการสรุปทบทวนและช่วยให้จำโครงสร้างนั้นได้ไวและนานขึ้น ดังที่ Graham (1992) กล่าวว่า เพลงช่วยฝึกฝนในส่วนที่ผู้สอนต้องการเน้นย้ำ เช่น ฝึกการออกเสียง การลงเสียงหนักเบา (stress) โครงสร้าง เพิ่มพูนคำศัพท์ และสอนหน้าที่การใช้ (functions) เป็นต้น นอกจากนี้ Wallace, W. T. (1994) ได้เปรียบเทียบว่าวิธีใดจะช่วยในเรื่องความจำได้ดีกว่ากัน เขาได้เปรียบเทียบระหว่างการอ่านหนังสือตามปกติ การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาคล้องจอง และเนื้อหาที่แต่งเป็นเพลงอย่างไพเราะ เขาพบว่า เพลงจะช่วยให้จำได้ง่าย รองลงมาคือ การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาคล้องจอง และการอ่านหนังสือตามปกติจะจำได้น้อยที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปเราจะนึกถึงเนื้อหาผ่านเพลงที่ร้องมากกว่า จึงสรุปได้เพลงมีผลต่อความจำในระยะยาว เขาจึงสรุปว่า เพลง เมื่อร้องซ้ำๆ (pp. 1473-1474) เช่นเดียวกับ Isern, B. (1961) ที่เสนอว่ามนุษย์จะจำข้อมูลหรือเนื้อหาที่ผ่านการร้องเพลงได้นานกว่าการพูด นอกจากนี้ Serafine, M. L. (1984) ก็ได้มีความเห็นเดียวกัน เมื่อเขาได้ตั้งสมมติฐานว่า สมองของมนุษย์เรียนรู้ภาษาและดนตรีไปพร้อมกัน และพบว่า เด็กจะจำคำศัพท์ได้ดีหากได้ร้องผ่านทำนองที่คุ้นหู

ประโยชน์ของเพลงต่ออารมณ์ของผู้เรียน

เพลงนอกจากสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนแล้ว เพลงยังช่วยทำให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวล เมื่อผู้เรียนผ่อนคลายจะทำให้อารมณ์ดีและพร้อมที่จะเรียนมากขึ้น (Miller, G. E. 1999; Jourdain, R., 1967) เช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (2532) กล่าวถึงเพลงไว้ว่า เป็นเครื่องพัฒนาอารมณ์ให้เบิกบาน แจ่มใส การร้องเพลงเป็นการให้ความสุขและความพึงพอใจทั้งผู้ร้องและผู้ฟัง นอกจากนี้ เมื่อผู้เรียนได้ร้องเพลงพร้อมกันทั้งชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนลดความประหม่าลงได้ และมีความมั่นใจและกล้าที่จะพูดและออกเสียงมากขึ้นมากกว่าการฝึกพูดคนเดียว มีผู้สอนที่เชี่ยวชาญได้ให้ความนิยมในการร้องเพลงร่วมกันทั้งชั้น ได้แก่ McCauley, J. K., & McCauley, D. S. (1992) โดยให้เหตุผลไปในแนวเดียวกันว่า นอกจากการพูดหรือการร้องเพลงร่วมกันทำให้ผู้เรียนลดความประหม่าแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษมากกว่าในห้องเรียนที่ไม่ค่อยได้พูดภาษาอังกฤษเสียอีก ถ้าผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นหรือไม่อยากเรียน ผู้เรียนจะปิดใจที่จะเรียนสิ่งนั้น Latalas, J., &

Lee, S. (2002) จึงสนับสนุนความคิดที่ว่า เพลงนอกจากจะให้ความผ่อนคลายแล้วยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเปิดใจที่จะเรียนภาษาที่สองอีกด้วย

สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก (2549) ได้พูดถึงข้อดีของเพลงว่า เพลงช่วยในเรื่องอารมณ์ ช่วยบรรเทาความเครียด ความกังวล อาการซึมเศร้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจังหวะของเพลงนั้นๆ เพลงหรือดนตรีที่มีจังหวะพอดีหรือน้อยกว่าการเต้นของหัวใจช่วยให้ผู้ฟังผ่อนคลาย สบายใจ ลดความตึงเครียด และช่วยในการทำงานของสมอง และในทางตรงกันข้าม เพลงที่มีจังหวะเร็วหรือเร้าใจยังเป็นการกระตุ้นสมองให้มีความตื่นตัว เกิดความกระฉับกระเฉง สนุกสนาน คึกคัก อยากที่จะเคลื่อนไหว เช่นเดียวกับ McCauley, J. K., & McCauley, D. S. (1992) ที่สนับสนุนว่า ผู้เรียนจะมีสติรู้ตัว (self-consciousness) และลดความวิตกกังวล (anxiety) ถ้าหากได้ร้องเพลงพร้อมกันทั้งชั้นเรียน ดังที่ Morley (1994) กล่าวว่า การร้องเพลงร่วมกันของผู้เรียนทั้งชั้นเรียนยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกได้มีส่วนร่วม และเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมเรียนการสอนด้วย ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากและสนุกสนานเมื่อตัวผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ มิใช่เป็นเพียงแค่เหยือกเปล่าที่รอน้ำมาดื่ม

ประโยชน์ของเพลงในด้านไวยากรณ์

เพลงช่วยในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ (Teaching grammatical structure) (Griffiee, 1992: 4-5) เพลงเปรียบเสมือนการพูดหรือการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันที่โดยผู้เรียนจะสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์ผ่านการร้องเพลง เพลงจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความรู้ทางไวยากรณ์ของผู้เรียนได้ Falioni, J. W. (1993) ได้กล่าวว่า โครงสร้างประโยคที่อยู่ในเพลงจะมีความหมายมากกว่าการแยกออกมาสอนโดยไม่มีบริบท (context) นอกจากนี้ Griffiee (1992: 6) ได้สนับสนุนว่า ในเนื้อเพลงจะมีคำหรือโครงสร้างประโยคที่ร้องซ้ำๆ ทำให้ง่ายต่อการจดจำ และสามารถนำเพลงไปใช้สอนโครงสร้างประโยคต่างๆ ได้อย่างดี ในทางเดียวกัน Bartle, G. (1962) เชื่อว่า เพลงช่วยพัฒนาความรู้ทางไวยากรณ์ เช่น คำกริยา (verb tenses) จะจำได้ง่ายถ้าร้องเพลงและความจำนั้นจะติดทนนานกว่าการให้ตัวอย่างไวยากรณ์ตรงๆ

สรุปได้ว่า เพลงให้คุณประโยชน์มากมายต่อการจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหาที่เรียน ด้านความจำ ด้านการจัดการชั้นเรียนและด้านการสร้างความสนุกสนานและสร้างสภาพแวดล้อมให้พร้อมต่อการเรียน เป็นต้น นับว่าเพลงช่วยให้ผู้สอนบรรลุจุดประสงค์และผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

2.5 ขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอน

การนำเพลงไปใช้ในการเรียนการสอนมีขั้นตอนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะนำไปปรับให้เหมาะสมกับบริบทในห้องเรียน ตัวผู้เรียน และจุดประสงค์ของการใช้เพลงในการสอน ซึ่งก็มีผู้เสนอแนะแนวทางไว้หลายแบบ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536) ได้เสนอขั้นตอนการนำเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยอธิบายการใช้เพลงในชั้นสอนและชั้นการประเมินผล ดังนี้ 1) ชั้นสอน ผู้สอนสามารถแจกเนื้อเพลงแล้วอธิบายศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างไวยากรณ์ เปิดเพลงให้ฟังพร้อมดูเนื้อเพลงตามไปด้วย เปิดเพลงให้ฟังครั้งที่ 2 อาจให้ทำท่าประกอบก็ได้ หลังจากนั้นถามคำถามทั่วไปเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังหรือถามตอบ และเปิดเพลงให้ฟังครั้งที่ 3 แล้วให้ผู้เรียนร้องตาม 2) ชั้นการประเมินผล ผู้สอนสามารถทำได้โดยเก็บเนื้อเพลงทั้งหมดแล้วแจกเนื้อเพลงที่ผู้สอนได้เว้นคำว่างไว้เพื่อให้ผู้เรียนเติมขณะฟังเพลงอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นถามคำถามจากเนื้อเรื่องของเพลง (Comprehension) อาจตอบปากเปล่าหรือแบบตัวเลือก (Multiple choices) หรือแบบเติมลงในช่องว่างก็ได้ หรือใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น โดยมีผู้สอนคอยควบคุมชั้นเรียน

ขั้นตอนการสอนเพลง การพัฒนาหลักการและวิธีเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย ภาควิชาประถมศึกษา (2531: 373) สรุปได้ว่าผู้เรียนพูดเนื้อเพลงที่ละวรรค ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม จากนั้นผู้สอนร้องเพลงให้ฟังหนึ่งจบเพื่อให้ผู้เรียนฟังทำนองและให้ผู้เรียนร้องตามทีละวรรค และสุดท้ายร้องเพลงพร้อมกันและร้องซ้ำให้คล่อง

สอดคล้องกับ อวยชัย ผกามาศ (2542) เสนอขั้นตอนการนำเพลงไปใช้ประกอบการสอน ซึ่งผู้สอนจะปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม ดังนี้ ผู้สอนร้องให้ผู้เรียนฟังหรือเปิดเพลงให้ฟัง 1-2 รอบ ผู้สอนร้องนำและให้ผู้เรียนร้องตามทีละวรรค ต่อมาผู้สอนติดหรือเขียนเนื้อเพลงบนกระดานหรือทำแถบเนื้อเพลง จากนั้นผู้สอนถามความเข้าใจหรือนัยส่วนที่ต้องการเน้น การร้องเพลงควรมีการประกอบจังหวะ เช่น เคาะหรือปรบมือ ตามความเหมาะสม หรืออาจมีท่าประกอบด้วยก็ได้

นอกจากนี้ Horner, D. (1993) ให้แนวทางการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนไว้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นการเลือกเพลง ผู้สอนอาจเลือกเองหรือให้ผู้เรียนเลือกเองก็ได้ โดยเพลงที่ผู้เรียนชอบและอยากเรียน ขั้นการเตรียมการสอน เมื่อผู้สอนเลือกเพลงได้แล้ว สิ่งต่อไปคือพิจารณาว่าเพลงที่เลือกนั้นเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมหรือภาระงานแบบใด เช่น ใช้ในการสอนไวยากรณ์ หรือการออกเสียงหนักเบา เป็นต้น ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นกิจกรรมการฟัง เช่น การเติมคำในช่องว่าง

การจินตนาการเนื้อหาในเพลง เป็นต้น ชั้นกิจกรรมเสริม (Follow up) เป็นการบูรณาการกิจกรรมที่ หลากหลาย เช่น การอ่านโดยมีเพลงประกอบ การเขียนโดยการฟังจากเพลงแล้วเขียน การแสดง แสดงบทบาทสมมติหรือทำท่าประกอบจังหวะ การอภิปราย เป็นต้น

เจียรนัย พงษ์ศิวาภัย (2539) ได้เสนอว่าผู้สอนควรใช้เพลงเป็นเครื่องมือเพิ่มพูน ประสบการณ์ โดยจัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ เล่าเรื่องหรือเล่าเรื่องที่สร้างขึ้นใหม่เกี่ยวกับเพลง เขียน เรื่องราวเกี่ยวกับเพลง ดัดแปลงเนื้อหาเป็นบทสนทนาสั้นๆ นำแบบประโยคในเพลง หรือนำประโยค ตีๆ มาฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ หากคำใหม่มาแทนในเพลง หรือประโยคตีๆ มาฝึกโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ แสดงท่าทางประกอบจังหวะ สนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อเพลงเหมือนกับถาม - ตอบใน การอ่านเพื่อความเข้าใจ และเขียนเนื้อเพลงลงสมุด

สร้อยนภา อิ่มสมบุญ (2541) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลง ดังนี้

1) ตั้งจุดประสงค์ว่าผู้เรียนต้องทำอะไรได้จากการฟังเพลง โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง และจุดประสงค์นำทาง โดยจุดประสงค์ปลายทาง คือ ข้อกำหนดที่ผู้เรียนต้องบรรลุเป้าหมาย จุดประสงค์นำทาง คือ ทักษะที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อน เช่น คำศัพท์ สำนวน ประเภทของเพลงที่ฟัง ประวัติของนักร้อง เป็นต้น

2) ขั้นตอนการสอน ผู้สอนเปิดเพลง แล้วให้ผู้เรียนสังเกตว่าเป็นเพลงกับอะไร ถามความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเพลง หรือบอกคำที่ได้ยินบ่อยๆ ในเนื้อเพลง เป็นต้น

3) ขั้นการฝึก ได้แก่ ผู้สอนแจกเนื้อเพลง ฝึกอ่านออกเสียง ฝึกร้องเพลงพร้อมกันพร้อม ออกเสียงให้ถูกต้อง ผู้เรียนฝึกคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคโดยการเล่นเกม หรือทำแบบฝึกหัด จากนั้นผู้สอนเฉลยคำตอบ

4) ขั้นการถ่ายโอน ให้ผู้เรียนเขียนเพลงในทำนองเดิม อาจดัดเพลงเนื้อเพลงเองก็ได้

5) ขั้นประเมินผล ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของงานที่มอบหมาย และสังเกต พฤติกรรมระหว่างเรียนของผู้เรียน

นพมาศ หงษาชาติ (2559: 74) ได้เสนอขั้นตอนการสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลง คือ อันดับ แรก ผู้สอนแนะนำผู้แต่งเพลง จากนั้นผู้สอนแจกเนื้อเพลงให้นักเรียนหรือเขียนเนื้อเพลงบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนฟังเพลงโดยการร้องหรือเปิดเทป จากนั้นผู้เรียนอ่านเพลงต่างๆ พร้อมกัน เพื่อดูว่าผู้เรียน เข้าใจเนื้อเพลงหรือไม่ และร้องพร้อมกันหลายๆ รอบเพื่อเป็นการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ สุดท้ายให้ ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ที่เรียนไป

นอกจากนี้ วราภรณ์ วราธิพร (2543) ได้เสนอขั้นตอนการสอนเพลงประกอบการเรียนการสอน มีดังนี้ ขั้นแรก ทบทวนหรือแนะนำโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเพลง หรืออธิบายเนื้อหาของเพลง หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ (visual Aids) หรือแสดงท่าทาง (action) และคำที่พ้องรูป หรือพ้องเสียง ตลอดจนคำที่สัมผัสกัน ขั้นที่ 2 เปิดเพลงหนึ่งรอบครั้งแรก เพื่อให้ให้นักเรียนคุ้นเคย และก่อนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเห็นเนื้อเพลงทั้งหมด ควรนำเนื้อเพลงที่ละบรรทัดร้องแต่ละบรรทัดและให้นักเรียนร้องตาม ควรบันทึกเพลงทั้งช่วงแต่ละบรรทัด จากนั้นแจกเนื้อเพลงให้กับเด็กนักเรียน เปิดเพลงอีกครั้งตั้งแต่ต้น ในช่วงแรกให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงตาม เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับจังหวะทำนอง จากนั้นเปิดเพลงหลายๆครั้ง และชักชวนให้เด็กร้องเพลงด้วย หลังจากที่เด็กนักเรียนสามารถจับทำนองเนื้อร้องได้แล้ว นักเรียนก็สามารถร้องไปกับดนตรีที่ไม่มีเนื้อร้องหรือคาราโอเกะได้ ในช่วงแรกนักเรียนควรร้องเป็นกลุ่ม เมื่อมีความมั่นใจมากขึ้นจึงให้ร้องเป็นคู่หรือร้องเดี่ยว การใช้ดนตรีไม่มีเนื้อร้องหรือคาราโอเกะนั้นสามารถนำมาใช้ได้อย่างหลากหลาย เช่น ให้นักเรียนแต่งเนื้อร้องเพิ่มเติมหรือต่างไปจากเดิม ขั้นสุดท้าย นำเนื้อร้องมาสร้างกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพลง

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) ได้เสนอลำดับขั้นตอนการสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลงไว้ คือ ให้นักเรียนร้องเพลงหรือเปิดเทปให้ฟัง 1-2 รอบ จากนั้นให้ดูเนื้อเพลงพร้อมอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์หรือคำศัพท์ใหม่แล้วออกเสียง ครูอธิบายความหมายของเพลง และออกเสียงที่มีปัญหาให้ผู้เรียนออกเสียงตาม จากนั้นร้องทีละประโยคให้ผู้เรียนร้องตาม และสุดท้ายให้ร้องพร้อมกันหลายๆรอบ ถ้าผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ให้ร้องเป็นกลุ่มหรือเป็นแถว

จากการศึกษาเกี่ยวกับการนำเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่าขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนในบางขั้นตอนนั้นเหมาะสมสำหรับนำไปใช้กับเด็กเล็กหรือวัยประถมมากกว่า ตัวอย่างขั้นตอนการนำเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของสุมิตรา อังวัฒนกุล และวราภรณ์ วราธิพร ที่ขั้นแรกของการสอนเป็นการแนะนำหรืออธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ก่อน ซึ่งผู้วิจัยต้องการให้นักเรียนสังเกตและเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนซึ่งปรับเปลี่ยนจากข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามาข้างต้นเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทและจุดประสงค์ของการทำวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Noticing)

1.1) นำเข้าสู่เพลง ครูให้นักเรียนดูภาพประกอบที่มีความหมายสอดคล้องกับเนื้อเพลง

1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) 1 รอบ

1.3) สังเกตโครงสร้างภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) ครูให้นักเรียนฟังเพลงรอบที่ 2 และให้นักเรียนช่วยกันเรียงคำจากเพลงที่ได้ยิน จากนั้นครูถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสังเกตโครงสร้างประโยคที่ปรากฏในเนื้อเพลง โดยให้นักเรียนขีดเส้นใต้ประธาน กริยา หรือคำที่ต้องการเน้น

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียน (Study and Explanation)

2.1) ครูแจกใบความรู้และอธิบายเพิ่มเติม และช่วยกันสรุปโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Controlled Practice)

3.1) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ในประโยคโดยการทำใบงานที่ 1

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Use and production)

4.1) นักเรียนนำไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้าโดยการทำใบงานที่ 2

4.2) นักเรียนร้องเพลงร่วมกัน

2.6 หลักการเลือกใช้เพลงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หลักการเลือกใช้เพลงสำหรับนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอนว่าจะเลือกเพลงลักษณะแบบใดไปใช้ ผู้สอนจะต้องรู้บริบทของนักเรียนเพื่อที่จะได้เลือกเพลงที่เหมาะสมและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเลือกเพลงสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นไม่ง่ายเลย เพราะฉะนั้นผู้วิจัยหรือครูสอนภาษาที่สนใจจะนำเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนด้วย เนื่องจากวัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดหรือตัวช่วยตัดสินใจในการเลือกเพลงที่จะใช้ในการเรียนการสอน (Metaxa, 2013)

ถึงแม้การนำเพลงภาษาอังกฤษมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะมีข้อดีอยู่มาก แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่บ้าง เช่น Graham (1992: 43) ได้กล่าวว่า เพลงที่นำมาใช้สอนอาจมีปัญหาในเรื่องของเนื้อเพลง แม้ว่าเนื้อเพลงจะใช้ภาษาได้ไพเราะ เหมาะสำหรับการนำมาใช้เรียนภาษาได้จริง แต่ภาษาที่ใช้ในเนื้อเพลงอาจไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือตามโครงสร้าง เช่น ประโยคที่ว่า “I ain't gonna

work on Maggie's farm no more.” เป็นประโยคที่ยังไม่ถูกหลักไวยากรณ์ ถือว่าไม่ควรนำเพลงที่มีประโยคผิดไวยากรณ์มาสอนผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เรียนภาษาที่สองในระดับเริ่มต้น หรือแม้แต่เจ้าของภาษายังรู้สึกว่เนื้อเพลงบางเพลงนั้นยังยากต่อการเข้าใจ เช่น John Lennon ของวง Beatles ยังยอมรับว่าบางครั้งคำที่ใช้ในเพลงของเขานั้นบางทีก็ไม่มี ความหมาย เป็นเพราะเนื้อเพลงที่เขาแต่งนั้นมาจากการเล่นกับคำอย่างอิสระเสรีหรือใช้ภาษาไม่เป็นทางการตามสไตล์ของผู้แต่ง นอกจากนี้แล้ว เพลงพ็อป (Pop) ก็ถือเป็นฝันร้ายของครูสอนภาษาก็ว่าได้ เพราะการใช้ภาษาในเพลงพ็อปเป็นภาษาที่ไม่เหมาะสมแก่การนำมาใช้สอนในชั้นเรียนนั่นเอง ดังที่ Horner, D. (1993) ได้ให้ข้อคิดในการเลือกเพลงที่มีอยู่ทั่วไปว่า บางเพลงอาจจะดีมากแต่ก็ไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในชั้นเรียน เช่น ขาดเนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการ หรืออาจจะมีเนื้อหาไม่เหมาะสม มีคำศัพท์สแลงหรือคำศัพท์ยากมากเกินไป เป็นต้น

นพมาศ หงษาชาติ (2559: 73) ได้แนะนำหลักการเลือกใช้เพลงมาสอนในห้องเรียนไว้ว่า ควรเลือกเพลงให้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน เพลงต้องไม่ยาวและไม่เร็วจนเกินไป ควรมีทำนองและคำร้องที่ชัดเจน นอกจากนี้ เนื้อเพลงควรถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเพลงที่เลือกต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่สอน นอกจากนี้ พิทยา รุ่งราตรี (2541) ได้เสนอแนะหลักการเลือกเพลงมาใช้ในการสอนเพิ่มเติม คือ ควรเลือกเพลงที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโดยตรง (ถ้ามี) และถ้าไม่มีเพลงที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโดยตรง ผู้สอนควรเลือกเพลงที่สั้นและสนุก สอดคล้องกับสุมิตรา อังวัฒนกุล (2536) ได้เสนอหลักการเลือกเพลง ควรเลือกเพลงให้เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยเพื่อจะได้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การเลือกเพลงต้องคำนึงถึงระดับชั้น วัย และความสามารถของผู้เรียน ความไพเราะ จังหวะของเพลงที่กำลังพอดี ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป ภาษาไม่ยาก คำชัดเจนและมีความหมาย เป็นเพลงที่ฟังแล้วเกิดความรู้สึกและสามารถร้องตามได้

นอกจากนี้ สร้อยนภา อิมสมบูรณ์ (2541) ได้เสนอแนะหลักการเลือกเพลงเพื่อนำไปพัฒนาทักษะทางภาษา ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไว้ว่า สำหรับเพลงที่ใช้สอนด้านระบบเสียง ต้องเลือกเพลงที่มีการออกเสียงชัดเจน โดยให้ผู้เรียนสังเกตจากเสียงที่ได้ฟัง เช่น การลดเสียง เสียงที่ติดกัน เป็นต้น สำหรับเพลงที่ใช้สอนไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยค ควรเลือกเพลงที่มีเนื้อหาซ้ำๆ หรือใช้โครงสร้างประโยคเดิมๆ และควรเป็นเพลงที่เน้นไวยากรณ์ที่ต้องการสอน สำหรับเพลงที่ใช้เน้นความหมายของคำศัพท์ เช่น เลือกเพลงที่เป็นเรื่องราวหรือเรื่องเล่า เพลงที่แสดงคำกริยา เป็นต้น

พิมสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ (2521: 85) ได้เสนอแนะการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกเข้าใจจังหวะในการร้องเพลงเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและจับจังหวะในการร้องเพลงและการแสดงประกอบจังหวะได้ดี ตัวอย่างเช่น การแสดงท่าทางประกอบเพลง เช่น ให้ตบมือหรือตีเครื่องประกอบจังหวะ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน นอกจากการใช้เพลงในการสอนแล้ว ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนคิดทำประกอบเพลงเองเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนลองหัดแต่งเพลงเองจากทำนองเดิมที่มีอยู่ โดยทำนองเพลงต้องเป็นทำนองที่ง่ายและติดหู นอกจากนี้ Graham (1992: 44) ให้ข้อเสนอแนะว่า เพลงที่จะเลือกมาใช้ในห้องเรียนควรเป็นเพลงที่ผู้สอนและผู้เรียนสนใจ ชื่นชอบ อย่างไรก็ตามเขาแนะนำว่าผู้สอนควรเลือกเพลงที่ตนเองชอบและสนใจ

นอกจากนี้ อวยชัย ผกามาศ (2542) ได้เสนอแนะแนวทางการเลือกเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ว่า ผู้สอนเลือกเพลงที่มีอยู่แล้ว เช่น เพลงที่นิยมทั่วไปหรือเพลงจากแผนการสอน โดยต้องเลือกเนื้อร้องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่สอน ผู้สอนแต่งเพลงใหม่ โดยอาจแต่งเนื้อเพลงแล้วใช้ทำนองเพลงที่มีอยู่แล้วที่คุ้นหูเพราะจะทำให้ผู้เรียนร้องได้เร็วหรือแต่งทั้งเนื้อเพลงและทำนองเพลงเองก็ได้ ผู้สอนดัดแปลงเนื้อเพลงและทำนองเพลงเดิมสักเล็กน้อยเพื่อให้สอดคล้องกับบทเรียน หรือผู้สอนและผู้เรียนแต่งเพลงร่วมกันก็ได้

Graham (1992) ให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนที่สนใจจะแต่งเพลงเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยสรุปได้ว่า ควรเลือกเมโลดี้ที่ฟังง่าย ติดหู และนักเรียนคุ้นเคย เช่น ทำนอง Are you sleeping? ทำนอง Baa baa black sheep เป็นต้น ควรดูการลงเสียงหนักเบา (stress pattern) ของเพลงนั้น ว่าลงเสียงหนักตรงคำไหนบ้าง ควรเลือกสาระหรือเรื่องที่ผู้สอนต้องการจะใส่ลงในเนื้อเพลง นอกจากนี้ ผู้สอนควรระวังเรื่องการลงเสียงหนักเบา (stress) ของภาษาพูดให้ถูกต้อง เมื่อนักเรียนซ้อมร้องหรือท่องจะได้ลงเสียงหนักเบาได้ถูกต้องไปด้วย

นอกจากนี้ พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ ผู้เขียนหนังสือการสอนภาษาอังกฤษแนวคิดและวิธีสอน ได้เสนอแนะการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า แม้เพลงภาษาอังกฤษจะเป็นสื่อการสอนที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ในการนำเพลงมาสอนไวยากรณ์นั้น ถ้าหากเพลงต่างๆ สามารถนำมาปรับโครงสร้างหรือคำศัพท์ให้เหมาะสมกับบทเรียนหรือจุดประสงค์ ผู้สอนก็ควรที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนได้ทันที

สรุปได้ว่า ในการเลือกใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนนั้น ถ้าเนื้อเพลงภาษาอังกฤษที่มีอยู่แล้วตรงตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนต้องการ ผู้สอนสามารถเลือกใช้เพลงมาใช้ในการสอนได้โดยตรง แต่ถ้าเนื้อเพลงหรือคำศัพท์บางคำยังไม่เหมาะสมต่อการนำมาใช้สอน ผู้สอนก็สามารถนำเพลงที่มีอยู่แล้วมาปรับเปลี่ยนเนื้อเพลง คำศัพท์ หรือโครงสร้าง หรือนำทำนองของเพลงเดิมมาใส่เนื้อร้องใหม่ หรือจะแต่งเนื้อเพลงและทำนองเองทั้งหมดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของผู้สอนที่จะเลือกใช้เพลงให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่ต้องการเน้น และจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน และต้องไม่ลืมที่จะพิจารณาเลือกเพลงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วย

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการเพลงที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ชัดเจน สังกัดได้ง่าย เหมาะสมกับระดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากผู้วิจัยมีความถนัดและสนใจในการแต่งเพลงอยู่แล้วจึงเลือกที่จะแต่งเนื้อเพลงเอง ด้วยมีเหตุผลที่ว่า การแต่งเนื้อเพลงเองจะได้เนื้อเพลงที่ครอบคลุมไวยากรณ์ที่ต้องการจะสอน ใส่เนื้อร้องให้สัมพันธ์กับเรื่องที่สอน และใส่เนื้อหาบริบทและสอดคล้องกับจุดประสงค์ลงไป เนื้อเพลง ใช้ภาษาและคำศัพท์ที่ง่ายและเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้เลือกทำนองเพลงที่มีอยู่แล้วและเป็นทำนองที่คุ้นหูและมีจังหวะของเพลงที่พอดี ไม่เร็วไม่ช้าจนเกินไป เช่น ทำนอง Old McDonold ทำนอง If you're happy and you know it และทำนองหนูมาลี เป็นต้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาว่ามีการนำเพลงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแนวทางใดได้บ้าง และมีการนำเพลงไปใช้ในการสอนไวยากรณ์อย่างไรบ้าง และประสบความสำเร็จหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยและผู้วิจัยจะได้พัฒนางานวิจัยต่อยอดหรือแตกต่างอย่างไรได้บ้าง โดยจะแบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ งานวิจัยภายในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ

3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศพบว่า เพลงเป็นวิธีการสอนหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษามานั้นสามารถแบ่งออกเป็น

2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ การนำเพลงมาใช้สอนไวยากรณ์หรือพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ และการนำเพลงมาใช้สอนทักษะทางภาษาหรือพัฒนาทักษะภาษา โดยจะกล่าวโดยสรุปดังต่อไปนี้

3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้สอนไวยากรณ์

รัชดาวรรณ คงสัจย์ (2561) ศึกษาประสิทธิผลด้านโครงสร้างประโยคและด้านคำศัพท์จากการใช้เพลงภาษาอังกฤษในการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บทเรียนและแบบฝึกหัดจากเพลงภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนจากการทดสอบคำศัพท์และโครงสร้างประโยคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนหลังเรียนของทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้เรียนการสอนโครงสร้างประโยคและคำศัพท์จากเพลง มีผลคะแนนด้านคำศัพท์และไวยากรณ์หลังการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรรณรัตน์ วิชัยกตัญญกุล (2553) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสฤตติเดช จังหวัดจันทบุรี ที่เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงประกอบการสอน โดยใช้เพลงประกอบการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง โดยเลือกเพลงมาจากตำราเรียนของแฮนค็อก (Handcock) พร็อกเตอร์ (Procter) และคณะ หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผน จึงให้นักเรียนทดสอบความสามารถด้านการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอีกครั้งเพื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน จากนั้นให้ผู้เรียนตอบแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ ได้แก่ t-test for dependent sample และโปรแกรม SPSS จากการวิจัยสรุปได้ว่า การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงประกอบการสอนมีนัยสำคัญสูงขึ้นทางสถิติที่ระดับ .01

พรพัฒน์ ฤทธิชัย (2550) ได้ศึกษาผลของการใช้เพลงเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการใช้เพลงในการเรียนไวยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ไวยากรณ์ก่อนเรียนและหลังเรียน บทเรียนไวยากรณ์ เพลง และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้เพลงเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์

มีการพัฒนาไวยากรณ์ที่สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เพลงเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง

สุคนธาทิพย์ นุ่มศรีวัง (2555) ได้ศึกษาการใช้เพลงประกอบการสอนไวยากรณ์เรื่อง Tenses โดยใช้เพลงประกอบการสอนและพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ไวยากรณ์เรื่อง Tenses กลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ บทเรียน Tenses ต่างๆ สื่อประกอบการสอนอันได้แก่ เพลงไวยากรณ์เรื่อง Tenses จำนวน 6 เพลง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน และทดสอบค่า t จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษา

สำหรับงานวิจัยที่นำเพลงมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษานั้นพบว่า เพลงสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษาได้หลากหลาย เช่น การท่องจำคำศัพท์ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง เป็นต้น โดยจะกล่าวโดยสรุปดังนี้

มาริสสา กาสวรรณ์ (2556) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเพลงในการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และความสามารถด้านการพูด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 38 คน โรงเรียนบ้านต้นปรัง อ. วังวิเศษ จ. ตราชู เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบทดสอบคำศัพท์และแบบทดสอบทักษะการพูด หลักจากการเรียนเสร็จสิ้น 4 สัปดาห์ ได้วัดความคงทน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในด้านความคงทนด้านคำศัพท์มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างจากคะแนนหลังเรียน แต่มีผลคะแนนความคงทนในความสามารถด้านการพูดเพิ่มขึ้นจากคะแนนหลังเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความคล่องแคล่วและความสามารถด้านการพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของการเรียนอีกด้วย

สาริณี สุวรรณพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ทางด้านคำศัพท์และความรู้ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกวตวิหาแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน

20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 13 แผน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ แบบทดสอบความรู้ด้านไวยากรณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า การออกเสียงของผู้เรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงในแต่ละแผนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ตามที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 โดยพบว่าผู้เรียนร้อยละ 75 ออกเสียงได้ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 ออกเสียงได้ในระดับดี ความรู้ทางด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น และความรู้ทางด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้น

กัญญ์ปภัส รัตนเรืองศิลป์ (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ โดยได้เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านริมใต้ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากระดับคุณภาพอ่อนเป็นระดับคุณภาพดี และผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษจากระดับคุณภาพอ่อนมากเป็นระดับคุณภาพดี นอกจากนี้ยังพบว่าความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และผู้เรียนร้อยละ 40.63 มีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ร้อยละ 34.37 อยู่ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 อยู่ในระดับปานกลาง หลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ

ปิยวดี ผ่องใส (2554) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำกริยาวลีระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบาลีสหศึกษา วัดทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 56 รูป โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอน จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

เพลงพ็อป (Pop) จำนวน 8 เพลง มีคำกริยาวลีทั้งหมด 34 คำ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบฝึกทักษะการใช้คำกริยาวลีในภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ ได้แก่ S.D และ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาพบว่าการสอนคำกริยาวลีโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จันทร์จิรา พรหมลา (2558) ได้ศึกษาผลการใช้เพลงภาษาอังกฤษแทนการท่องจำในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับช่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบการใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษแทนการท่องจำคำศัพท์ โดยใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 1 คาบ (คาบละ 40 นาที) เป็นเวลา 10 สัปดาห์ รวม 10 คาบ และแบบประเมินการใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินให้คำศัพท์จดจำได้ง่ายอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย รวม 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.13 สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษแทนการท่องจำคำศัพท์มีส่วนช่วยในเรื่องความจำได้ดี และผู้วิจัยยังเสนอว่าผู้เรียนแสดงออกมากขึ้น กล้าแปลคำศัพท์ กล้าตอบคำถาม และมีความสุขสนุกสนานในการร้องเพลงภาษาอังกฤษ นักศึกษามีความภูมิใจในตนเองที่สามารถเติมคำศัพท์ที่หายไปและสามารถร้องเพลงภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น นักศึกษาจึงมีพัฒนาการในการจำคำศัพท์ที่ดีขึ้น สามารถจำคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเพลงได้ดีกว่าการท่องจำ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศพบว่า เพลงเป็นวิธีการสอนหนึ่งที่สามารถนำมาช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างดี และจะสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น โดยจะแบ่งวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การนำเพลงมาใช้สอนไวยากรณ์ และการนำเพลงมาใช้สอนทักษะทางภาษา โดยจะกล่าวโดยสรุปดังต่อไปนี้

3.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้สอนไวยากรณ์

Alinte (2013) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เพลงในการสอนไวยากรณ์ให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ศึกษาประสิทธิภาพของเพลงที่มีต่อแรงจูงใจของนักเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้อรวมไปถึงทัศนคติของผู้สอนเกี่ยวกับการใช้เพลงในการสอนไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 34 คน ใช้เวลา 1 ภาคเรียน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ทั้งสองกลุ่มสอนโดยครูคนเดียวกัน โดยกลุ่มควบคุมเรียนไวยากรณ์แบบดั้งเดิม ส่วนกลุ่มทดลองเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง เครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม และบันทึกหลังการสอน จากการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองสามารถเรียนรู้ไวยากรณ์ได้ดีกว่าและมีแรงจูงใจในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่าเพลงสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ได้ดีกว่า นักเรียนยังเชื่อว่าการใช้เพลงในการจัดการเรียนการสอนนั้นช่วยให้เกิดความสุขสนุกสนานและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดี และเพลงยังช่วยสนับสนุนและกระตุ้นการมีส่วนร่วมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูอีกด้วย

Kara (2013) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของเพลงในการสอนไวยากรณ์ให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัย Uludağ University ประเทศตุรกี โดยแบ่งนักศึกษออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 19 คน โดยวิธีสุ่ม กลุ่มควบคุมเรียนไวยากรณ์ผ่านวิธีดั้งเดิมโดยไม่มีสื่อโสตทัศนวัสดุ (audio materials) กลุ่มทดลองเรียนโครงสร้างไวยากรณ์เดียวกันแต่มีเพลงและกิจกรรมการร้องเพลงไปพร้อมดนตรี วิจัยนี้เก็บข้อมูลโดยเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์ก่อนเรียนและหลังเรียน นอกจากนี้ยังรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มทดลองเพื่อศึกษาแรงจูงใจ จากการศึกษาพบว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม แต่คะแนนของกลุ่มที่เรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลงมีคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียนถึง 7 คะแนน ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียนเพียง 4 คะแนนเท่านั้น นอกจากนี้จากการให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถาม สรุปได้ว่า นักเรียน 79% ชอบให้มีการนำเพลงมาสอนในชั้นเรียน และ 21% ต้องการให้เพลงสัปดาห์ละ 1 ครั้ง สรุปได้ว่าเพลงสามารถนำมาใช้ในการสอนไวยากรณ์ได้อย่างดี

3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเพลงมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษา

สำหรับการนำเพลงมาพัฒนาทักษะทางภาษานั้นพบว่า มีการนำเพลงไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดและพัฒนาทักษะการเรียนรู้และท่องจำคำศัพท์ ดังต่อไปนี้

Romero, Bernal, & Olivares (2011) ได้ใช้เพลงในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน Álvaro Gómez Hurtado public school ประเทศโคลัมเบีย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 84 คน ในขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้เพลงภาษาอังกฤษร่วมกับกิจกรรมต่างๆ เช่น การนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เติมคำลงในช่องว่าง การฝึกออกเสียงคำในเพลง

ให้ถูกต้อง เป็นต้น เครื่องมือเก็บข้อมูลที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม บันทึกหลังสอน และวิดีโอ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องและมั่นใจมากขึ้นในบรรยากาศที่เป็นกันเอง (non-threatening environment) นอกจากนี้ นักเรียนยังได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมและมีแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

Li, X., & Brand, M. (2009) ได้ศึกษาประสิทธิผลของเพลงในการเรียนรู้คำศัพท์ ความหมายและการใช้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนที่กำลังจะสอบเข้าปริญญาโททางด้านกฎหมาย โดยใช้เวลาทำการสอน 6 คาบ คาบละ 90 นาที โดยเพลงที่นำมาประกอบการสอนเป็นเพลงพ็อป (Pop) ผู้วิจัยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มๆ กลุ่มที่ 1 ใช้เพลงประกอบการสอนทุกคาบ (6 คาบ) กลุ่มที่ 2 ใช้เพลงประกอบการสอนครึ่งหนึ่ง (3 คาบ) และกลุ่มที่ 3 ไม่ใช้เพลงในการสอนเลย ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 ที่ใช้เพลงประกอบการสอนทุกคาบสามารถเรียนคำศัพท์ได้ดีและมีทัศนคติสูงกว่านักเรียนอีกสองกลุ่ม กลุ่มที่มีคะแนนรองลงมาคือกลุ่มที่ 3 ที่ไม่ใช้เพลงในการสอนเลย ส่วนกลุ่มที่ 2 ที่ใช้เพลงประกอบการสอนครึ่งหนึ่งมีคะแนนต่ำที่สุด จากผลวิจัยนี้จึงชี้ให้เห็นว่าการใช้เพลงให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต้องใช้เพลงอย่างต่อเนื่อง

จากผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่สืบค้นมาข้างต้น ในเรื่องของรูปแบบการวิจัย สรุปได้ว่าเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) กล่าวคือ มีการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม เช่น เปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน หรือเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง นอกจากนี้ยังพบว่า งานวิจัยในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ในขณะที่งานวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่ศึกษาความแตกต่างโดยการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นอกจากนี้พบว่า ในงานวิจัยของต่างประเทศที่ค้นคว้ามานั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศทั้งหมด

ในเรื่องของผลการวิจัยนั้น พบว่าเพลงสามารถพัฒนาทักษะภาษาได้หลากหลาย วิจัยที่นำเพลงไปใช้พัฒนาทักษะภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ กลุ่มที่นำเพลงมาพัฒนาทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการจำคำศัพท์ ทักษะการพูด เป็นต้น ส่วนอีกกลุ่มเป็นการนำเพลงไปใช้ในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ โดยผลการวิจัยจากงานวิจัยแต่ละเรื่องสรุปได้ว่า เพลงช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากข้อมูลทางสถิติที่คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม สรุปได้ว่า การนำเพลงไปใช้ในการจัดการ

เรียนการสอนช่วยพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ นอกจากนี้ การใช้เพลงประกอบการสอนช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ ช่วยในเรื่องความจำและความคงทนในด้านคำศัพท์ พัฒนาทักษะการฟัง การพูดและการออกเสียง นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะต่างๆ แล้วยังพบว่าเพลงยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดความสนุกสนานทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน กระตุ้นการมีส่วนร่วมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยที่สืบค้นมาข้างต้น สิ่งที่น่าสนใจทำเหมือนกันคือ ใช้เพลงสำเร็จรูปมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น เพลงในหนังสือเรียนและเพลงเพื่อความบันเทิงและการค้าทั่วไป เพลงเหล่านี้มีบริบทของตัวเองและมีจุดประสงค์แตกต่างกัน เพลงที่แต่งมาเพื่อธุรกิจบันเทิงก็มีเนื้อหาหรือภาษาที่ไม่เหมาะสมในการนำมาใช้สอนไวยากรณ์ เพราะในเนื้อเพลงมีไวยากรณ์หลากหลาย และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ครูต้องการจะสอนอาจปรากฏในเพลงน้อย นอกจากนี้ เนื้อเพลงทั่วไปจะใช้โครงสร้างไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเสมอไป ส่วนเพลงจากในหนังสือเรียนก็มีบริบทของตัวเองที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้สอนทั้งหมด เพลงเหล่านี้จึงตอบวัตถุประสงค์ของผู้สอนไม่ได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเพลงไปใช้สอนไวยากรณ์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ต้องเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ชัดเจนเบื้องต้นก่อน

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เพลง ซึ่งเพลงที่จะนำมาใช้เป็นเพลงที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นให้ตรงกับโครงสร้างไวยากรณ์ที่ต้องการจะสอน โดยจะศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ จากการค้นคว้าหลักการนำเพลงไปใช้ในการสอน ผู้วิจัยได้เลือกเลือกทำนองเพลงที่มีอยู่แล้วและนักเรียนเคยฟัง เพื่อง่ายต่อการจำและร้อง เช่น ทำนองเพลง Old McDonald เพลงหนูมาลี เพลงแมคสีล่าสัตว์ เป็นต้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เพลง และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. รูปแบบการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่แล้ว

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท ได้แก่

1.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

1.2 ตัวแปรตาม คือ

1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Design) ใช้รูปแบบ One Group Pretest-Posttest Design (บารุง ไตรรัตน์, 2534 : 29-31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

T₁ แทน การทดสอบก่อนการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

X แทน การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

T₂ แทน การทดสอบหลังการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย

1.1) เพลงภาษาอังกฤษ

1.2) กิจกรรมจากเพลง

1.3) ใบความรู้

1.4) ใบงาน ได้แก่ ใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ฉบับ (ใช้ฉบับเดียวกัน) จำนวน 40 ข้อ เวลา 50 นาที

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง

5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางต้องรู้และควรรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหนังสือเรียน New World Student Book 1 นำมาเทียบกัน ดังแสดงในตาราง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หนังสือเรียน New World 1
ต 1.1 ม.1/3 เลือก/ระบุ ประโยคและข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน	ประโยคหรือข้อความ และ ความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และ อาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ	- Greeting and introductions - Verb to be: affirmative singular - Personal information - Talk about school, teachers, and friends. - Possessive adjectives - Talk about favorite

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หนังสือเรียน New World 1
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวง คำศัพท์สะสมประมาณ ๑,๔๐๐ - ๑,๕๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)	possessions - Talk about family - Verb have: affirmative, negative - To describe one's house
ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อ เรื่อง (topic) ใจความ สำคัญ (main idea) และ ตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถาม เกี่ยวกับใจความสำคัญของ เรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ – Yes/No Question – Wh-Question – Or- Question – Tenses : present simple/ present continuous/ past simple/future simple etc. – Simple sentence/Compound sentence	- There is / There are - Prepositions of place - To describe what people are doing - Present progressive - To talk about clothing, colors, sizes, prices. - To talk about people's abilities - Auxiliary verb can: affirmative, negative, questions, short answer
ต 1.2 ม.1/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับ ตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่าง สุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคล ใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ การ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน	- To talk about places and locations

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หนังสือเรียน New World 1
<p>ต 1.2 ม.1/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม</p>	<p>คำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยค และข้อความ ที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังหรืออ่าน</p>	
<p>ต 1.2 ม.1/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ อย่างเหมาะสม</p>	<p>ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice/ Very nice./Well done!/Congratulations./ I like... because... /I love...because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree... /I don't believe.../ I have no idea.../Oh no! etc.</p>	
<p>ต 1.3 ม.1/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	<p>ประโยคและข้อความที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเรียน การเล่นเกม กีฬา ฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว</p>	

5.1.2 กำหนดจุดประสงค์การสอนโดยเลือกมาจากจุดประสงค์ของกระทรวงที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้แกนกลางสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยให้สอดคล้องกับหน้าที่ของภาษา (Function) จากนั้นเลือกโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะนำมาใช้สอน 5 เรื่อง ดังแสดงในตาราง

เรื่อง	วัตถุประสงค์ (Objective)	ไวยากรณ์ (Grammar)
1	บรรยายเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้	Verb to be
2	บรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นเป็นประจำได้	Present Simple Tense
3	บรรยายเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะที่พูดได้	Present Continuous Tense
4	บรรยายแสดงความเป็นเจ้าของโดยใช้คำคุณศัพท์ได้	Possessive adjectives
5	บรรยายตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ ภายในบ้านโดยใช้คำบุพบทบอกสถานที่ได้	Prepositions of place

5.1.3 ศึกษาทฤษฎีและขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ของบุคคลต่างๆ รวมทั้งศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการนำเพลงมาประกอบการเรียนการสอน นำมาปรับใช้และสรุปเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice)

1.1) นำเข้าสู่เพลง

1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้

ตัวอย่างโครงสร้าง ไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง

1.3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs)

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียน (Study)

1.4) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain)

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Controlled Practice) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Use and production)

5.1.4 ศึกษาเพลงภาษาอังกฤษและตัวอย่างเพลงที่ใช้สอนไวยากรณ์ จากนั้นผู้วิจัยแต่งเพลง โดยเนื้อเพลงจะเน้นตัวอย่างประโยคที่แสดงการใช้ไวยากรณ์ตรงตามโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะเรียน และเน้นเนื้อหาบทเพลงให้มีบริบทที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกระทรวง เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน ครอบครัว สิ่งแวดล้อม เป็นต้น มีเพลงดังต่อไปนี้

ไวยากรณ์	เพลง	เนื้อหา/หัวข้อ
1. Verb to be	Happy Family	ครอบครัว สภาพอากาศ
2. Present Simple Tense	My daily life	กิจวัตรที่โรงเรียน
3. Present Continuous Tense	Walking on the street.	บรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นขณะเดินบนถนน
4. Possessive adjectives	Whose?	การแสดงความเป็นเจ้าของ
5. Prepositions of place	Where are my things?	สิ่งของในบ้าน

5.1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหากิจกรรม (Table of contents) ดังตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

เพลง	วัตถุประสงค์	ไวยากรณ์	กิจกรรม	การประเมินผล
1. Happy family	บรรยายเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้	- New point: Verb to be	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice)</p> <p>1.1) นำเข้าสู่เพลง</p> <p>1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้ตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง</p> <p>1.3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs)</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเรียน (Study)</p> <p>1.4) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain)</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Controlled Practice) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Use and production)</p>	<p>1. นักเรียนใช้รูปแบบไวยากรณ์ในประโยคได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 1)</p> <p>2. นักเรียนเลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้าได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 2)</p>

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง (ต่อ)

เพลง	วัตถุประสงค์	ไวยากรณ์	กิจกรรม	การประเมินผล
2. My daily life	บรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำในชีวิตประจำวัน โรงเรียน	- Review: Verb to be - New point: Present Simple Tense	- ทบทวน Verb to be ชั้นที่ 1 ชั้นสังเกต (Notice) 1.1) นำเข้าสู่เพลง 1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้ตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง 1.3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) ชั้นที่ 2 ชั้นเรียน (Study) 1.4) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain) ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกฝน (Controlled Practice) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ ชั้นที่ 4 ชั้นการนำไปใช้ (Use and production)	1. นักเรียนใช้รูปแบบไวยากรณ์ในประโยคได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 1) 2. นักเรียนเลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้าได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 2)

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง (ต่อ)

เพลง	วัตถุประสงค์	ไวยากรณ์	กิจกรรม	การประเมินผล
3. Walking on the street	บรรยายเหตุการณ์ที่ กำลังทำเป็นอยู่ในขณะที่พูดได้	- Review: Verb to be, Present Simple Tense - New point: Present Continuous Tense	ทบทวน Verb to be และ Present Simple Tense ชั้นที่ 1 ชั้นสังเกต (Notice) 1.1 นำเข้าสู่เพลง 1.2 ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้ตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง 1.3 สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) ชั้นที่ 2 ชั้นเรียน (Study) 1.4 เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain) ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกฝน (Controlled Practice) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ ชั้นที่ 4 ชั้นการนำไปใช้ (Use and production)	1. นักเรียนใช้รูปแบบไวยากรณ์ในประโยคได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 1) 2. นักเรียนเลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้าได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 2)

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง (ต่อ)

เพลง	วัตถุประสงค์	ไวยากรณ์	กิจกรรม	การประเมินผล
4. Whose?	บรรยายแสดงความ เป็นเจ้าของโดยใช้ คำคุณศัพท์ได้	- Review: Verb to be, Present Simple Tense, Present Continuous Tense - New point: Possessive adjectives	ทบทวน Verb to be, Present Simple Tense และ Present Continuous Tense ชั้นที่ 1 ขึ้นสังเกต (Notice) 1.1 นำเข้าสู่เพลง 1.2 ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้ตัวอย่างโครงสร้าง ไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง 1.3 สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) ชั้นที่ 2 ชั้นเรียน (Study) 1.4 เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain) ชั้นที่ 3 ขึ้นฝึกฝน (Controlled Practice) นักเรียน ฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ ชั้นที่ 4 ขึ้นการนำไปใช้ (Use and production)	1. นักเรียนใช้รูปแบบ ไวยากรณ์ในประโยคได้ ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 1) 2. นักเรียนเลือกใช้รูปแบบ ไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้าได้ ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 2)

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดเนื้อหาของการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง (ต่อ)

เพลง	วัตถุประสงค์	ไวยากรณ์	กิจกรรม	การประเมินผล
5. Where are my things?	บรรยายตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ ภายในบ้านโดยใช้คำบุพบทบอกสถานที่ได้	- Review: Verb to be, Present Simple Tense, Present Continuous Tense, and Possessive adjectives - New point: Prepositions of place	ทบทวน Verb to be, Present Simple Tense, Present Continuous Tense และ Possessive adjectives ชั้นที่ 1 ชั้นสังเกต (Notice) 1.1) นำเข้าสู่เพลง 1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้ตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์โดยการนำเสนอผ่านเพลง 1.3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) ชั้นที่ 2 ชั้นเรียน (Study) 1.4) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain) ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกฝน (Controlled Practice) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ ชั้นที่ 4 ชั้นการนำไปใช้ (Use and production)	1. นักเรียนใช้รูปแบบไวยากรณ์ในประโยคได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 1) 2. นักเรียนเลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ไปในย่อหน้าได้ถูกต้อง (แบบฝึกหัดที่ 2)

5.1.6 นำเนื้อหาที่ได้จากตารางกำหนดโครงสร้างและเนื้อหากิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางด้านการศึกษา หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (คศ.3 ขึ้นไป) หรือมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี

5.1.7 นำโครงสร้างและเนื้อหากิจกรรมมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 5 แผน ได้แก่

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Verb to be
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Present Simple Tense
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Present Continuous Tense
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Possessive adjective
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Preposition of place

โดยแต่ละแผนมีองค์ประกอบ เหมือนกัน ดังนี้

- 1) เรื่อง (Topic)
- 2) สาระสำคัญ
- 3) มาตรฐานและตัวชี้วัด
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้
- 7) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นสังเกต (Notice)

1.1) นำเข้าสู่เพลง ครูให้นักเรียนดูภาพและถามคำถามเพื่อนำเข้าสู่เรื่องที่จะเรียน

1.2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) ครูให้นักเรียนฟังเพลง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นการฟังเพียงอย่างเดียว และฟังครั้งที่ 2 โดยให้เรียนเนื้อเพลงให้ถูกต้องขณะฟัง

1.3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) ครูให้นักเรียนสังเกตเนื้อเพลง โดยเน้นให้สังเกตไวยากรณ์ที่ต้องการจะสอน ครูอาจให้วงกลมคำที่ต้องการจะให้นักเรียนสังเกต และครูถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสังเกตและคิด

2) ชั้นเรียน (Study)

2.1) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain)

3) ชั้นฝึกฝน (Controlled practice) 3) ครูให้นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกหัดที่ 1 ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำไวยากรณ์ไปใช้ในประโยคได้ถูกต้อง

4) ชั้นการนำไปใช้ (Use and production) ครูให้นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์โดยการทำแบบฝึกหัดที่ 2 ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำไวยากรณ์ไปใช้ในย่อหน้าได้ถูกต้องจากนั้น นักเรียนและครูร้องเพลงร่วมกัน

8) การวัดและประเมินผล

5.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขความถูกต้อง ความครอบคลุม ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะและนำแผนการจัดการเรียนรู้อาจารย์มาปรับปรุงแก้ไข

5.1.9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของจุดประสงค์ ความตรงด้านเนื้อหา องค์ประกอบภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรม และการประเมินผล และนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1

5.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5.1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเป็นฉบับจริงไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ผ่านเพลง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์โดยใช้เพลงที่ใช้ในการวิจัยมี 1 ฉบับ เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นี้จะใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนสำหรับใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.2.1 ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางต้องรู้และควรรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบทาง
ภาษา และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละเรื่อง

5.2.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ ดังต่อไปนี้

ตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์โดยใช้เพลง

(Table of test specification) เป็นแบบเลือกตอบ

เรื่อง	จุดประสงค์	โครงสร้างไวยากรณ์	จำนวน ข้อ	น้ำหนัก คะแนน	เวลา	หมายเหตุ
1	บรรยายเกี่ยวกับ ตนเอง บุคคลอื่น และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้	Verb to be (S. + is/am/are)	8	0-1	50 นาที	
2	บรรยายเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นเป็นประจำใน ชีวิตประจำวันได้	Present Simple Tense (Affirmative sentence) (S + V.s/es)	8	0-1		
3	บรรยายเหตุการณ์ที่ กำลังดำเนินอยู่ใน ขณะที่พูดได้	Present Continuous Tense (S. + is/am/are + V.ing)	8	0-1		
4	บรรยายแสดงความ เป็นเจ้าของโดยใช้ คำคุณศัพท์ได้	Possessive adjective + N.	8	0-1		
5	บรรยายตำแหน่งของ สิ่งของต่างๆ ภายใน บ้านโดยใช้คำบุพบท บอกสถานที่ได้	Prepositions of place	8	0-1		
รวม			40	40		

5.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์แบบปรนัย 1 ฉบับ โดยให้ครอบคลุมทุกโครงสร้างไวยากรณ์ทั้ง 5 เรื่อง เรื่องละ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ (สำหรับคัดเลือกให้เหลือ 40 ข้อ)

5.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 หลังจากนั้น แก้ไขปรับปรุงคำถามและตัวเลือกของข้อสอบที่ต่ำกว่าเกณฑ์

5.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5.2.6 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน และหาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และนำแบบทดสอบทั้งฉบับมาหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

5.2.7 เลือกข้อสอบให้ครอบคลุมโครงสร้างไวยากรณ์ทั้ง 5 เรื่อง เรื่องละ 8 ข้อ รวมทั้งสิ้น 40 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์

5.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยดำเนินการดังขั้นตอนต่อไปนี้

5.3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นโดยศึกษาตามหลักการของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดรูปแบบเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

5.3.2 กำหนดประเด็นในการประเมิน ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาและกิจกรรม และด้านเพลงไวยากรณ์

5.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามกรอบเนื้อหา ดังต่อไปนี้

รายการประเมิน	เนื้อหาในการประเมิน
1. ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	1) นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนในแต่ละคาบเรียน 2) เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน 3) เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 4) ลำดับขั้นตอนของแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม 5) กิจกรรม (ในแต่ละขั้นตอน/ในแต่ละคาบเรียน) มีความเหมาะสมกับเวลา 6) กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น
2. ด้านเพลงไวอากรณ์	7) เพลงมีความน่าสนใจ ทำนองจำง่าย ติดหู 8) ไวอากรณ์ในเพลงชัดเจน สังเกตได้ง่าย 9) เพลงช่วยให้เข้าใจไวอากรณ์ได้ง่ายขึ้น 10) เพลงช่วยให้การเรียนรู้ไวอากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น 11) เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวอากรณ์ 12) นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวอากรณ์ 13) นักเรียนชอบเรียนไวอากรณ์มากขึ้น

5.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นให้ถูกต้องและเหมาะสม

5.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนแล้ว (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) ประเมินความพึงพอใจ และนำผลของความคิดเห็นมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.66

5.3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนไวอากรณ์โดยใช้เพลงที่หาความเชื่อมั่นและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

6. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตทำการวิจัย โดยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยใช้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยอธิบายบทบาทหน้าที่ของนักเรียน บทบาทของผู้วิจัย และวิธีการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนเก็บข้อมูลพื้นฐานและสภาพปัญหาก่อนลงมือปฏิบัติและให้นักเรียนเตรียมตัวเพื่อรับการทดสอบก่อนเรียนเพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมของตนเองในการวิจัย

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลใช้เวลา 5 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล ดังนี้

2.1 ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) จำนวน 40 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 40 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง แล้วเก็บรวบรวมผลการทดสอบก่อนเรียนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนไวยากรณ์ผ่านเพลงให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลา 50 นาที โดยสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวมเป็นเวลา 5 สัปดาห์

2.3 เมื่อการจัดการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้อีกครั้งโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และเก็บรวบรวมผลการทดสอบไว้นำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

2.4 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง แล้วเก็บรวบรวมผลการประเมินเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. ขั้นหลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty : P) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : D) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

P คือ ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ

R คือ จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N คือ จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$D = \frac{H-L}{N/2}$$

H คือ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

L คือ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N คือ จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Keder-Richardson

1.3 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตรและการให้ค่าพิจารณาดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

-1 ถ้าเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

0 ถ้าไม่แน่ใจ

1 ถ้าเนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

เกณฑ์การประเมิน

ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป หมายถึง เนื้อหาของการสร้างชุดการสอนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับ ม.1

ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 หมายถึง เนื้อหาของชุดการสอนไม่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับ ม. 1

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย

2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ (Paired-Samples T-Test)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

t หมายถึง ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อหาความมีนัยสำคัญ

D หมายถึง ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n หมายถึง กลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยนำค่าที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำมาแปลผลความพึงพอใจโดยใช้เกณฑ์การประเมินตามแนวคิดลิเคอร์ท (Likert Rating Scales) ได้ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 – 5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2563 เมื่อนำผลคะแนนทั้งก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบค่าคะแนนและผลต่างคะแนน (D) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงหลังการทดลองเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง ดังแสดงในตารางที่ 1 และการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ t-test (pair sample test) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	คะแนน (40)		ผลต่าง (D)	ลำดับที่	คะแนน (40)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	16	31	15	21	21	39	18
2	15	29	14	22	21	37	16
3	18	28	10	23	15	28	13
4	12	25	13	24	22	40	18
5	14	30	16	25	16	30	14
6	14	28	14	26	12	28	16
7	8	25	17	27	20	39	19
8	17	30	13	28	12	27	15
9	12	24	12	29	22	38	16
10	20	37	17	30	14	30	16
11	10	28	18	31	14	29	15
12	10	26	16	32	13	32	19
13	20	37	17	33	18	31	13
14	18	31	13	34	11	24	13
15	15	29	14	35	17	34	17
16	15	28	13	36	13	29	16
17	15	28	13	37	22	37	15
18	10	24	14	38	14	33	19
19	13	28	15	39	13	28	15
20	19	38	19	40	21	38	17

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนก่อนเรียนสูงสุดอยู่ที่ 22 คะแนน ต่ำสุดอยู่ที่ 8 คะแนน และคะแนนหลังเรียนสูงสุดอยู่ที่ 40 คะแนน ต่ำสุดอยู่ที่ 24 คะแนน โดยค่าผลต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าสูงสุดเท่ากับ 19 และต่ำสุดเท่ากับ 10 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน

เมื่อนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง โดยใช้สถิติ t-test (paired sample test) ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

คะแนน ทดสอบ	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	40	15.55	14.56	44.53	39	0.00**
หลังเรียน	40	30.88	22.42			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.55 ส่วนหลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.88 ค่าสถิติ t เท่ากับ 44.53 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง หลังจากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

ข้อความ	ค่าระดับ คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ลำดับที่	ความหมาย
ด้านเนื้อหาและกิจกรรม				
1. บวกจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	3.90	0.86	14	มาก
2. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน	4.15	0.65	10	มาก
3. เนื้อหามีความน่าสนใจ และเป็น ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	4.40	0.62	6	มาก
4. ลำดับขั้นตอนของแต่ละกิจกรรมมี ความเหมาะสม	4.38	0.62	8	มาก
5. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	4.50	0.55	1	มาก
6. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจใน เนื้อหามากขึ้น	4.48	0.63	2	มาก

ตารางที่ 4 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง (ต่อ)

ข้อความ	ค่าระดับ คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ลำดับที่	ความหมาย
ด้านเพลงไวยากรณ์				
7. เพลงมีความน่าสนใจ ทำนองจำง่าย ติดหู	4.43	0.74	5	มาก
8. ไวยากรณ์ในเพลงชัดเจน สังกัดได้ ง่าย	4.13	0.81	11	มาก
9. เพลงช่วยให้เข้าใจไวยากรณ์ได้ง่าย ขึ้น	4.38	0.73	9	มาก
10. เพลงช่วยให้การเรียนไวยากรณ์ สนุกสนานยิ่งขึ้น	4.45	0.67	3	มาก
11. เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียน ไวยากรณ์	4.45	0.71	4	มาก
12. ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้าน ไวยากรณ์	4.10	0.77	12	มาก
13. นักเรียนชอบเรียนไวยากรณ์มาก ขึ้น	4.05	0.86	13	มาก
14. นักเรียนต้องการให้มีการนำเพลง มาสอนไวยากรณ์ต่อไป	4.40	0.73	7	มาก

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดคือ กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาคือ กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจ ในเนื้อหามากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ตามด้วย เพลงช่วยให้การเรียนไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และเพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45

ตามลำดับ ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ บกจุดประสงค์ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.30 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Design) ในรูปแบบ One Group Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนไวยากรณ์ผ่านเพลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แต่ละแผนประกอบด้วยเพลงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยแต่งเอง กิจกรรมจากเพลง ใบความรู้ และใบงาน ได้แก่ ใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2 สร้างขึ้นโดยยึดกรอบเนื้อหาจากหลักสูตรและตัวชี้วัด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลา 50 นาที แบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความยากระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.92
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง ในด้านเนื้อหาและกิจกรรม และด้านเพลงไวยากรณ์ จำนวน 14 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.66

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง
2. ดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง จำนวน 5 บทเรียน
3. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ โดยเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง
4. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ t-test (paired sample test) และวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงโดยรวมอยู่ที่ระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 โดยค่าเฉลี่ยของแต่ละข้ออยู่ในระดับ “มาก” ทุกข้อ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 อันดับแรกที่ได้แก่ กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.55) กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.63) เพลงช่วยให้การเรียนไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวยากรณ์ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) และเพลงมีความน่าสนใจ ทำนองง่าย ดัดหู ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ เมื่อศึกษาในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาและกิจกรรม และด้านเพลงไวยากรณ์ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านเนื้อหาและกิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.66) โดยแต่ละประเด็นมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ได้แก่ กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.55) กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหา

มากขึ้น ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.63) เนื้อหาที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.62) ลำดับขั้นตอนของแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.62) เนื้อหาความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.65) และ บวกจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.86)

2.2 ด้านเพลงไวอากรณ์ โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.75) โดยแต่ละประเด็นมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ได้แก่ เพลงช่วยให้การเรียนไวอากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวอากรณ์ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) เพลงมีความน่าสนใจ ทำนองจำง่าย ติดหู ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) นักเรียนต้องการให้มีการนำเพลงมาสอนไวอากรณ์ต่อไป ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.73) เพลงช่วยให้เข้าใจไวอากรณ์ได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.73) ไวอากรณ์ในเพลงชัดเจน สังกัดได้ง่าย ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81) ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวอากรณ์ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.77) และ นักเรียนชอบเรียนไวอากรณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนไวอากรณ์โดยใช้เพลงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 เนื้อหาไวอากรณ์ที่นำมาใช้สอนผ่านเพลงเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องไปกับหลักสูตร และตัวชี้วัดของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จะต้องเรียน จึงเป็นเนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

1.2 ความหมายในเพลงไวอากรณ์มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น ครอบครัว บ้าน เพื่อน อาชีพ เป็นต้น ทำให้นักเรียนสามารถโยงความรู้เข้ากับชีวิตประจำวันได้ง่าย และง่ายต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในแบบฝึกหัดไปจนถึงชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1987) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพบุคคลที่มุ่งให้ผู้เรียนนำไวอากรณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในสิ่งที่มีความหมายต่อตนเองหรือ

ประยุกต์ใช้กับตนเอง โดยสามารถนำไปใช้ในชั้นนำเสนอไวยากรณ์ในตอนแรก เช่น ผู้สอนนำเสนอไวยากรณ์ Present simple tense โดยพูดถึงชีวิตประจำวันของผู้เรียน เป็นต้น

1.3 การสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีกระบวนการเรียนรู้เริ่มต้นจากง่ายไปหายาก กล่าวคือ นักเรียนเรียงประโยคตามเพลงที่ได้ยินก่อน เมื่อสังเกตและสรุปหลักการนำไวยากรณ์นั้นๆ ไปใช้ได้แล้ว นักเรียนนำความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ไปใช้ในระดับประโยคเพื่อให้นักเรียนเข้าใจและเชี่ยวชาญโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคย่อยๆ ก่อนแล้วค่อยนำไปใช้ในระดับย่อหน้า เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1987) ที่ได้กล่าวว่า ในระดับเบื้องต้น ผู้สอนควรเน้นการสอนและให้ผู้เรียนฝึกฝนเรื่องโครงสร้างและหน้าที่ภาษามากกว่าการสื่อสารแบบอิสระ (free communicative activity) และเมื่อผู้เรียนเรียนรู้ได้ในระดับหนึ่งแล้ว จึงปรับความสมดุลคือเน้นการสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มุ่งไปที่การฝึกฝนในระดับโครงสร้าง

1.4 ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลงเป็นขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพและช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดแนวทางของ Harmer ได้แก่ ชั้นนำเสนอ (presenting grammatical items) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอในบริบทที่เข้าใจง่ายและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สถานการณ์เหมาะสมกับระดับไวยากรณ์โดยผู้วิจัยเลือกเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว เช่น บ้าน ครอบครัว เพื่อน เป็นต้น และโครงสร้างไวยากรณ์ที่อยู่ในเพลงก็มีอย่างเพียงพอที่จะทำให้ นักเรียนสังเกตได้ง่าย นอกจากนี้ การให้ตัวอย่างผ่านเพลงก็ถือเป็นวิธีหนึ่งในการนำเสนอที่มีชีวิตชีวาและน่าสนใจมากกว่าการให้นักเรียนเห็นโครงสร้างโดยตรง ขั้นค้นพบ (discovery) เป็นวิธีที่สนับสนุนให้นักเรียนสังเกตและเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นขั้นตอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered) ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด ขั้นฝึกฝน (practice) โดยในขั้นนี้จะเป็นการฝึกฝนผ่านการเขียนแบบควบคุมไปจนถึงแบบมีอิสระมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ Harmer ว่า เทคนิคการฝึกฝนการเขียนส่วนใหญ่เหมาะสำหรับการฝึกฝนการใช้โครงสร้างภาษา จากขั้นตอนการสอนที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนรู้ไวยากรณ์โดยใช้เพลงสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนมีกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ได้ดี

1.5 เพลงไวยากรณ์มีส่วนช่วยในด้านความจำและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก จากการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ผ่านเพลง พบว่านักเรียนสามารถร้องเพลงได้โดยไม่ต้องท่องกฎไวยากรณ์ นอกจากนี้ขณะเรียน นักเรียนให้ความสนใจ มีความสนุกสนานและผ่อนคลาย

มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของวิชาการหลายท่าน เช่น การเปรียบเทียบของ Wallace, W. T. (1994) ระหว่างการอ่านหนังสือตามปกติกับการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาคล้องจอง ซึ่งพบว่าเพลงจะช่วยให้จำได้ง่าย รองลงมาคือ การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาคล้องจอง และการอ่านหนังสือตามปกติจะจำได้น้อยที่สุด เช่นเดียวกับ Falioni, J. W. (1993) เสริมว่า โครงสร้างประโยคที่อยู่ในเพลงจะมีความหมายมากกว่าการแยกออกมาสอนโดยไม่มีบริบท นอกจากนี้ Griffiee (1992: 4-5) กล่าวว่า เพลงสามารถใช้เป็นสื่อการสอนหรือเพิ่มเติมจากหนังสือเรียนได้ และสามารถนำเพลงมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ การใช้เพลงถือเป็นตำราอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับ โคลง กลอน นวนิยาย หรือ เอกสารต่างๆ ได้ เพลงช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน (Classroom atmosphere) ได้ เพลงเป็นสื่อประกอบการสอน (Songs and music as supplements) ได้ เพลงช่วยในการสอนทักษะต่างๆ เช่น บทสนทนา (Teaching conversation) สอนคำศัพท์ (Teaching vocabulary) สอนโครงสร้างไวยากรณ์ (Teaching grammatical structure) สอนการออกเสียง (Teaching pronunciation) เพลงช่วยในเรื่องความจำ (Teaching memory) และไม่ทำให้เบื่อหน่ายเมื่อต้องฝึกซ้ำ เพลงช่วยในการทบทวนบทเรียน เพลงช่วยสร้างและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงอยู่ที่ระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนสามารถเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงได้จริง หรือกล่าวได้ว่าเพลงเป็นเครื่องมือการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง ดังที่ Griffiee (1992: 4-5) กล่าวว่า เพลงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความรู้ทางไวยากรณ์ของผู้เรียนได้ เพราะเพลงเปรียบเสมือนการพูดหรือการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันทีโดยผู้เรียนจะสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์ผ่านการร้องเพลง นอกจากนี้ เพลงไวยากรณ์และแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทำนองเพลงที่ติดหู ทำให้จำได้ไว และจำได้นานกว่าการสอนแบบธรรมดา สอดคล้องกับ Wilson (2013) ที่กล่าวว่า เพลงช่วยในการสรุปหรือช่วยจำ เช่น เมื่อเรียนโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้เรียนได้ฟังเพลงเพื่อเป็นการสรุปบทเรียนและช่วยให้จำโครงสร้างนั้นได้ไวและนานขึ้น นอกจากนี้ Griffiee (1992) ได้กล่าวว่า เพลงช่วยในเรื่องความจำและไม่ทำให้เบื่อหน่ายเมื่อต้องฝึกซ้ำ อีกทั้งยังช่วยสร้างและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนอีกด้วย เพลงยังช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกในห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมและผ่อนคลายมากขึ้น สอดคล้องกับ Griffiee (1992) ที่กล่าวไว้ว่า เพลงช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน นอกจากสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนแล้ว นอกจากนี้ เพลงยังช่วยทำให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวล เมื่อผู้เรียนผ่อนคลายจะทำให้

อารมณ์ดีและพร้อมที่จะเรียนมากขึ้น (Jourdain, R., 1657; Miller, G. E., 1999) เช่นเดียวกันกับ Delbende, C. J. (1992) ได้สนับสนุนประโยชน์ของการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนไว้ว่า การร้องเพลงช่วยให้เกิดความผ่อนคลาย ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางสังคมจากการร้องเพลงร่วมกัน ก่อให้เกิดความสุข ความสุนทรีย์ จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ โดยใช้เพลง ทั้งด้านเนื้อหาและกิจกรรม และด้านเพลงไวยากรณ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหาและกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาและ กิจกรรม เฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.30 (S.D. = 0.66) ซึ่งอยู่ในระดับ มาก เพื่อพิจารณาเนื้อหาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 4 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.55) ข้อที่ 6 กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.63) ข้อที่ 3 เนื้อหาที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.62) ข้อที่ 4 ลำดับขั้นตอนของแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.62) ข้อที่ 2 เนื้อหาความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.65) ข้อที่ 1 บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.86) จะเห็นได้ว่าทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรม กล่าวคือ เนื้อหาและกิจกรรม น่าสนใจ กิจกรรมช่วยให้เข้าใจไวยากรณ์มากขึ้น มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และความยากง่าย เหมาะสมกับระดับของนักเรียน เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการสอนเป็นขั้นตอนที่เหมาะสม ซึ่งปรับ มาจากแนวทางของ Harmer (1987) ได้แก่ ขั้นนำเสนอ (presenting grammatical items) ขั้นค้นพบ (discovery) และขั้นฝึกฝน (practice) นอกจากนี้ เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1987) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพบุคคลที่มุ่งให้ ผู้เรียนนำไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในสิ่งที่มีความหมายต่อตนเองหรือประยุกต์ใช้กับตนเองนั่นเอง

2.2 ด้านเพลงไวยากรณ์ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อเพลงไวยากรณ์ เฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.30 (S.D. = 0.75) ซึ่งอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเนื้อหาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 10 เพลงช่วยให้การเรียนไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) ข้อที่ 11 เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวยากรณ์ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) ข้อที่ 7 เพลงมีความน่าสนใจ ทำนองจำง่าย ดัดหู ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) ข้อที่ 14 นักเรียนต้องการให้มีการนำเพลงมาสอนไวยากรณ์ต่อไป ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.73) ข้อที่ 9 เพลงช่วยให้เข้าใจไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.73) ข้อที่ 8 ไวยากรณ์ในเพลงชัดเจน สังเกตได้ง่าย

($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81) ข้อที่ 12 ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวยากรณ์ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.77) ข้อที่ 13 นักเรียนชอบเรียนไวยากรณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.86) จะเห็นได้ว่าทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเพลงไวยากรณ์ กล่าวคือ เพลงทำให้การเรียนไวยากรณ์น่าสนใจมากขึ้น เพลงที่มีทำนองคุ้นหูทำให้จำได้ง่าย เมื่อเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงแล้วช่วยให้ผ่อนคลายมากขึ้น และไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อเพลงก็สังเกตเห็นได้ไม่ยากจนเกินไป ตามที่ Griffiee (1992: 4-5) ได้กล่าวไว้ว่า เพลงช่วยในเรื่องความจำและไม่ทำให้เบื่อหน่ายเมื่อต้องฝึกซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับ Wilson, S. J. (2013) ที่กล่าวไว้ว่า เพลงมีส่วนช่วยในการสรุปหรือช่วยจำ เช่น เมื่อเรียนโครงสร้างประโยคแล้ว ผู้เรียนได้ฟังเพลงเพื่อเป็นการสรุปบทเรียนและช่วยให้จำโครงสร้างนั้นได้ไวและนานขึ้น และยังช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ลดความกดดันอีกด้วย

2.3 เมื่อพิจารณาเฉพาะข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก และข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด 3 อันดับแรก สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.3.1 ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.55) ข้อที่ 6 กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.55) ข้อที่ 10 เพลงช่วยให้การเรียนไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) สามารถอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้ สำหรับข้อที่ 5 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา ซึ่งได้รับความพึงพอใจสูงสุด สาเหตุเป็นเพราะผู้สอนจัดสรรเวลาในแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนเรียงประโยคตามเนื้อเพลง ผู้สอนสามารถจัดการเวลาได้อย่างกระชับ ส่วนกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนแล้วไปทำในแบบฝึกหัด ก็ให้เวลาในการฝึกฝนได้อย่างเพียงพอ ส่วนอันดับที่สอง ได้แก่ ข้อที่ 6 กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น หมายความว่า กิจกรรมทั้งหมดส่งเสริมกันเป็นอย่างดีทำให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้ง่ายยิ่งขึ้น มากกว่าการเรียนไวยากรณ์โดยตรง สำหรับข้อสุดท้ายได้แก่ ข้อที่ 10 เพลงช่วยให้การเรียนไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่านักเรียนเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงแล้วรู้สึกสนุกสนานผ่อนคลาย

2.3.2 ข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 14 บอจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.86) ข้อที่ 13 นักเรียนชอบเรียนไวยากรณ์มากขึ้น ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.86) ข้อที่ 12 ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวยากรณ์ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.77) สำหรับข้อ 14 บอจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน ที่มีคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุด สาเหตุเป็น

เพราะผู้สอนใช้แนวการสอนแบบอุปนัย ซึ่งข้อดีของการสอนวิธีโดยอุปนัยคือ นักเรียนจะได้สังเกตและวิเคราะห์ด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนค้นพบด้วยตนเองก็จะทำให้จำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้นานขึ้น โดยก่อนเริ่มทำการสอน ผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นนักเรียน เช่น ผู้สอนถามนักเรียนว่า ถ้านักเรียนจะบอกว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ เราจะพูดได้อย่างไรบ้าง หรือ ถ้าเราต้องการบอกลักษณะของสิ่งต่างๆ เราจะใช้ไวยากรณ์อะไร เป็นต้น ซึ่งการถามคำถามลักษณะนี้เป็นการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ทางอ้อม นักเรียนอาจไม่ทราบว่าครูกำลังบอกให้นักเรียนกำลังจะได้เรียนรู้อะไรหรือจุดมุ่งหมายคืออะไร ทำให้ได้คะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม นักเรียนและครูช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้ในตอนท้ายของกิจกรรมเสมอ สำหรับข้อที่ 13 นักเรียนชอบเรียนไวยากรณ์มากขึ้น เป็นที่น่าสงสัยว่าทำไมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยเป็นอันดับที่สอง สาเหตุน่าจะเป็นเพราะ นักเรียนอาจไม่ได้ชอบเรียนไวยากรณ์มากขึ้นเท่าที่ควรหรือไวยากรณ์ยังคงเป็นเรื่องที่ยากอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้สอนมั่นใจว่าการที่นักเรียนได้เรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงนั้นยังเป็นเรื่องที่ช่วยให้การเรียนไวยากรณ์น่าสนใจ ไม่น่าเบื่ออยู่ เพราะจากข้อที่ 14 นักเรียนต้องการให้มีการนำเพลงมาสอนไวยากรณ์ต่อไป ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = 0.73$) ยังมีอันดับความพึงพอใจอยู่ที่ลำดับที่ 7 แสดงว่านักเรียนยังต้องการให้มีการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลงอยู่ ซึ่งดีกว่าการสอนแบบเดิมๆ อย่างแน่นอน และอันดับที่สาม ได้แก่ ข้อที่ 12 ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวยากรณ์ ($\bar{X} = 4.10$, $S.D. = 0.77$) แม้จะถูกจัดอันดับความพึงพอใจอยู่เกือบรองสุดท้าย อย่างไรก็ตาม ก็ยังเป็นข้อที่ได้คะแนนความพึงพอใจในระดับดีอยู่

ปัญหาที่พบในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการต่อไปนี้

1. นักเรียนบางคนอาจไม่เชื่อมั่นในการร้องเพลงหรือจินตนาการเมื่อต้องร้องเพลงไวยากรณ์ ผู้สอนจึงสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนและชี้แจงว่าร้องเพลงเพื่อความสนุกสนาน ไม่ต้องไพเราะก็ได้
2. เนื่องด้วยสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ผู้สอนต้องปรับตัวโดยมีการให้นักเรียนทำใบงานผ่านทางออนไลน์ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

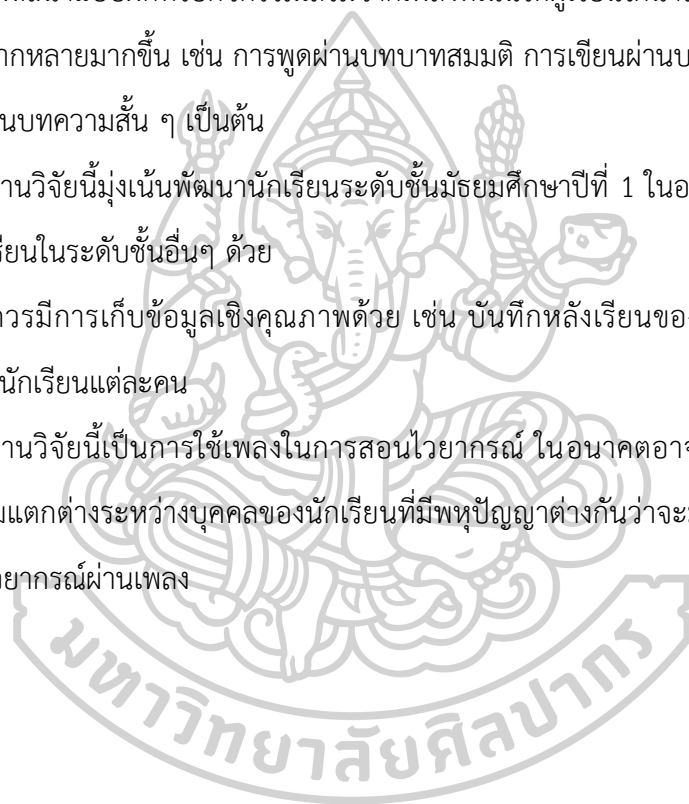
1. งานวิจัยนี้ใช้เพลงที่สร้างมาโดยเฉพาะเพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์โดยตรง ในอนาคตควรมีการเลือกใช้เพลงที่หลากหลายและเป็นเพลงที่พบเจอในชีวิตประจำวัน (authentic materials) มากขึ้น และสามารถไปพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การฟัง การพูด เป็นต้น

2. งานวิจัยนี้เน้นการนำไวยากรณ์ไปใช้ในระดับประโยคและย่อหน้าสั้นๆ ผ่านการเขียน ในอนาคตควรพัฒนาแบบฝึกหรือกิจกรรมเสริมจากเพลงที่เน้นให้ผู้เรียนได้นำโครงสร้างไวยากรณ์ไปใช้ในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การพูดผ่านบทบาทสมมติ การเขียนผ่านบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ การเขียนบทความสั้น ๆ เป็นต้น

3. งานวิจัยนี้มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในอนาคตควรมีการนำเพลงไปพัฒนานักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ด้วย

4. ควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วย เช่น บันทึกหลังเรียนของนักเรียน เพื่อทราบถึงความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคน

5. งานวิจัยนี้เป็นการใช้เพลงในการสอนไวยากรณ์ ในอนาคตอาจมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนที่มีปัญหาต่างกันว่าจะมีผลแตกต่างกันอย่างไรต่อการเรียนไวยากรณ์ผ่านเพลง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กชกานต์ แสงอริวัชร. (2560). **แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/itsmekodkant/khlang-bthkhwam-khxng-chan/naewkhidnikarcadkarreiynkarsxnphasaxangkvs>
- กัญญ์ปภัส รัตนเรืองศิลป์. (2557). "การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการฟัง พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- การพัฒนาหลักการและวิธีเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย ภาควิชาประถมศึกษา. (2531). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์จิรา พรหมลา. (2558). "ศึกษาการใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษแทนการท่องจำคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษช่างเทคนิค ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทรจังหวัดเชียงใหม่." งานวิจัยในชั้นเรียน.
- เจียรนัย พงษ์ศิวาภัย. (2539). **เรียนภาษาจากเพลงแนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพมาศ หงษาชาติ. (2559). **ความรู้พื้นฐานทางภาษาและการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ**. จันทบุรี: โรงพิมพ์ต้นฉบับ.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยวดี ผ่องใส. (2554). "การสอนคำกริยาวลีโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ." มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.
- พรพัฒน์ ฤทธิชัย. (2550). "การศึกษากการใช้เพลงเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์." มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2554). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: แฮ็สออฟเคอร์มีส์.
- พิทยา รุ่งราตรี. (2541). "การใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน." **วารสารทางวิชาการ ราชภัฏกรุงเทพฯ**: 50-55.
- พิมพ์สวัสดิ์ สุขสวัสดิ์. (2521). **บทเพลงสำหรับเด็ก : เอกสารประกอบการเรียนวิชานาฏศิลป์ คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.

- มาริสสา กาสวรรณ์. (2556). "ประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และความสามารถด้านการพูด."
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2554). **การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วรรณรัตน์ วิชัยกัตัญญกุล. (2553). "ผลของการใช้เพลงประกอบการสอนไวยากรณ์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุจริตเดช จังหวัดจันทบุรี." สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วราภรณ์ วราธิพร. (2543). "การใช้เพลงประกอบการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจิตรา เจือจันทร์. (2533). **ผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. เข้าถึงได้จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/47223>
- สร้อยนภา อิมสมบูรณ์. (2541). "การสอนเพลงในชั้นเรียน." **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**, 13, 2: 91-101.
- สาริณี สุวรรณพันธุ์. (2553). "การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. (2532). **การประเมินผลงานวันคล้ายวันสถาปนา คณะลูกเสือ ประจำปี 2532**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). **แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2553). **สำนักงานราชบัณฑิตยสภา**. เข้าถึงได้จาก shorturl.at/ikBE8
- สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก. (2549). **เพลงเด็กเสียงใสใจสะอาด**. กรุงเทพฯ: แพลนพรีนซ์ติ้ง จำกัด.
- สุคนธาทิพย์ นุ่มศรีวัง. (2555). "การใช้เพลงประกอบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2536). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุวัติ คุณแก้ว. (2558). **การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิรักษ์ ต้นติวัดนะ. (2553). **ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทางเลือก**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อวยชัย ผกามาศ. (2542). **เพลงประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย**. ภาควิชาภาษาไทย สถาบันราช
ภัฏภูเก็ต.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อำนาจ เจริญศิลป์. (2552). **เพลงประกอบการสอน**. กรุงเทพมหานคร: รุ่งแสงการพิมพ์ จำกัด.

ภาษาอังกฤษ

Alinte, C. (2013). "Teaching grammar through music." **Journal of Linguistic Intercultural
Education**, 6: 7-27.

Bartle, G. (1962). "Music in the language classroom." **Canadian Modern Language
Review**, 19, 1: 11-13.

Celce-Murcia, M. (1983). "The Grammar Book: An ESL/EFL Teacher's Course." Heinle ELT.

Cronbach. (1970). **Essentials of Psychological Testing**. Harper&Row Publishers.

Delbende, C. J. (1992). **Le Francais en Chantant**. Paris: Didier.

Dickins, M. R. (1988). "Some Criteria for the Development of Communicative Grammar
Tasks." **TESOL Quarterly**, 22, 4: 623 - 646.

Ellis, R. (1997). SLA and Language pedagogy. in **Studies in Second language
acquisition**: Cambridge University Press.

Falioni, J. W. (1993). "Music as means to enhance cultural awareness and literacy in the
foreign language classroom." **Mid-Atlantic Journal of Foreign Language
Pedagogy**: 97-108.

García-Sáez, S. (1984). **The use of song in class as an important stimulus in the
learning of a language**. Paper presented at the Paper presented at the annual

- meeting of the Southwest Conference on the Teaching of Foreign Languages.
- Gatti-Taylor, M. (1980). "Songs As a Linguistic and Cultural Resource in the Intermediate Italian Class." **Foreign Language Annals**, 13, 6.
- Graham, C. (1992). **Singing, chanting, telling tales : Arts in the language classroom**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Griffee, D. T. (1992). **Songs in Action**. UK: Prentice Hall International.
- Harmer, J. (1987). **Teaching and Learning Grammar**. New York: Longman Inc.
- Horner, D. (1993). **Classroom ideas: songs and music**. MET, 2/3, 33-39.
- Isern, B. (1961). **The influence of music upon the memory of mentally retarded children.**: Allen Press.
- Jourdain, R. (1657). **Music, the Brain, and Ecstasy: How Music Captures Our Imagination**. Canada: HarperCollins.
- Kara, Z. E. (2013). "The Effectiveness of Music in Grammar Teaching on the Motivation and Success of the Students at Preparatory School at Uludağ University." **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 106: 2739-2745. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042813049379>.
- Kitao, K. (1996). "Testing Grammar." **The Internet TESL Journal**. Retrieved from <http://iteslj.org/Articles/Kitao-TestingGrammar.html>.
- Lalas, J., and Lee, S. (2002). "The Socio-Pragmatic Role of Songs in the L2 Classroom." **International Forum Journal**. Retrieved from <https://journals.aiias.edu/info/article/view/117>.
- Leith, W. D. (1979). "Advanced French conversation through popular music." **The French Review**.
- Li, X., and Brand, M. (2009). "Effectiveness of Music on Vocabulary Acquisition, Language Usage, and Meaning for Mainland Chinese ESL Learners." **Psychology**.
- McCauley, J. K., and McCauley, D. S. (1992). "Using Choral Reading to Promote Language Learning for ESL Students."
- Metaxa, X. T. (2013). "The effect of authentic songs on vocabulary acquisition in the English foreign language classroom." 15.
- Miller, G. E. (1999). **Psychology in the Schools**.
- Nunan, D. (1991). **Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers**.

Prentice Hall.

oknation. (2556). **แนวเพลงต่าง ๆ**. Retrieved from <http://oknation.nationtv.tv/blog/piwfreedom/2013/12/03/entry-15>

Romero, M. D., Bernal, L. T., and Olivares, M. C. (2011). "Using Songs to Encourage Sixth Graders to Develop English Speaking Skills."

Serafine, M. L. (1984). **Integration of melody and text in memory for songs**. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/0010027784900313?via%3Dihub>

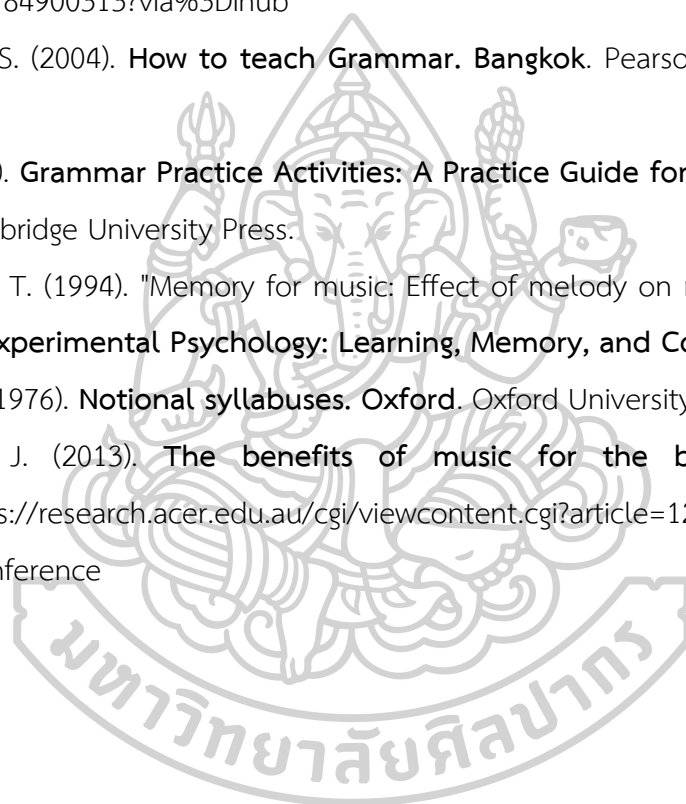
Thornbury, S. (2004). **How to teach Grammar**. Bangkok. Pearson Education Indochina Ltd.

Ur, P. (1988). **Grammar Practice Activities: A Practice Guide for Teachers**. Cambridge: Cambridge University Press.

Wallace, W. T. (1994). "Memory for music: Effect of melody on recall of text." **Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition**: 1474-1474.

Wilkins, D. (1976). **Notional syllabuses**. Oxford. Oxford University Press.

Wilson, S. J. (2013). **The benefits of music for the brain**. Retrieved from https://research.acer.edu.au/cgi/viewcontent.cgi?article=1204&context=research_conference

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรง
ของเนื้อหาและกิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับของความจริงตรง
ของเนื้อหาและกิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง**

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและ
กิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง เห็นด้วย
ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

แผนการเรียนรู้	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1				
2				
3				
4				
5				

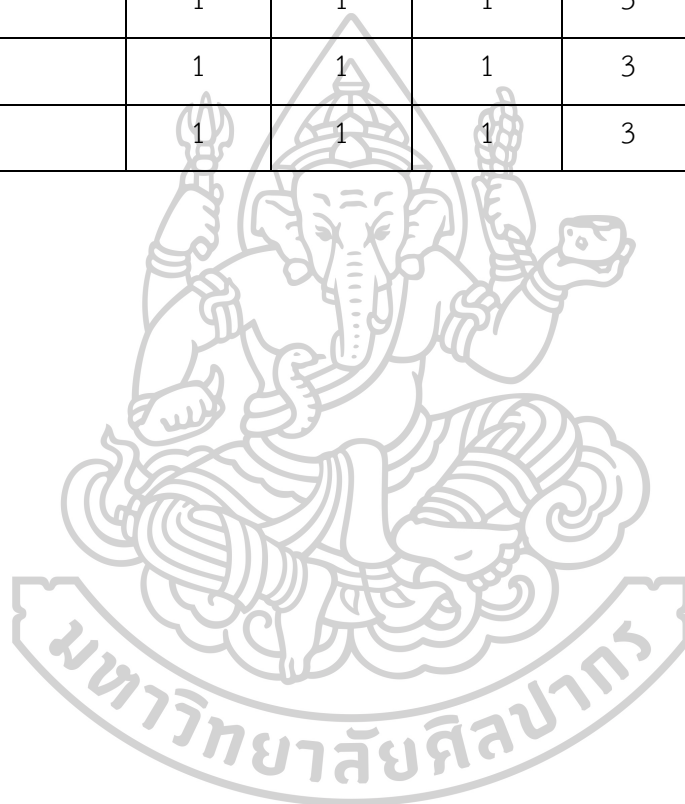

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงของเนื้อหาและกิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงของเนื้อหาและกิจกรรมทั้ง 5 เรื่อง

แผนการเรียนรู้	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	เที่ยงตรง
2	1	1	1	3	1	เที่ยงตรง
3	1	1	1	3	1	เที่ยงตรง
4	1	1	1	3	1	เที่ยงตรง
5	1	1	1	3	1	เที่ยงตรง

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง

ของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 1 เรื่อง Verb to be

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องกับประเด็นต่างๆ ในแต่ละหัวข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วย
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการพิจารณา	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน				
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์				
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน				
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการทางภาษา				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง				
7	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น				
8	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม/วัตถุประสงค์				
9	สื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการและการแสวงหาความรู้				
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม				

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง

ของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 2 เรื่อง Present Simple Tense

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องกับประเด็นต่างๆ ในแต่ละหัวข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วย
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการพิจารณา	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน				
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์				
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน				
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการทางภาษา				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง				
7	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น				
8	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม/วัตถุประสงค์				
9	สื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการและการแสวงหาความรู้				
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม				

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้
แผนที่ 3 เรื่อง Present Continuous Tense**

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องกับประเด็นต่างๆ ในแต่ละหัวข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วย
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการพิจารณา	คะแนนประเมินจาก			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน				
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์				
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน				
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการทางภาษา				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง				
7	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น				
8	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม/วัตถุประสงค์				
9	สื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการและการแสวงหาความรู้				
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม				

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง

ของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 4 เรื่อง Possessive Adjective

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องกับประเด็นต่างๆ ในแต่ละหัวข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วย
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการพิจารณา	คะแนนประเมินจาก			ข้อเสนอแนะ
		ผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน				
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์				
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน				
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการทางภาษา				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง				
7	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น				
8	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม/วัตถุประสงค์				
9	สื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการและการแสวงหาความรู้				
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม				

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง

ของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 5 เรื่อง Preposition of place

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องกับประเด็นต่างๆ ในแต่ละหัวข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วย
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการพิจารณา	คะแนนประเมินจาก			ข้อเสนอแนะ
		ผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน				
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์				
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน				
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการทางภาษา				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง				
7	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น				
8	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม/วัตถุประสงค์				
9	สื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการและการแสวงหาความรู้				
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม				

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 1 เรื่อง Verb to be

ข้อที่ 10	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 2 เรื่อง Present Simple Tense

ข้อที่ 10	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 3 เรื่อง Present Continuous Tense

ข้อที่ 10	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 4 เรื่อง Possessive Adjective

ข้อที่ 10	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้

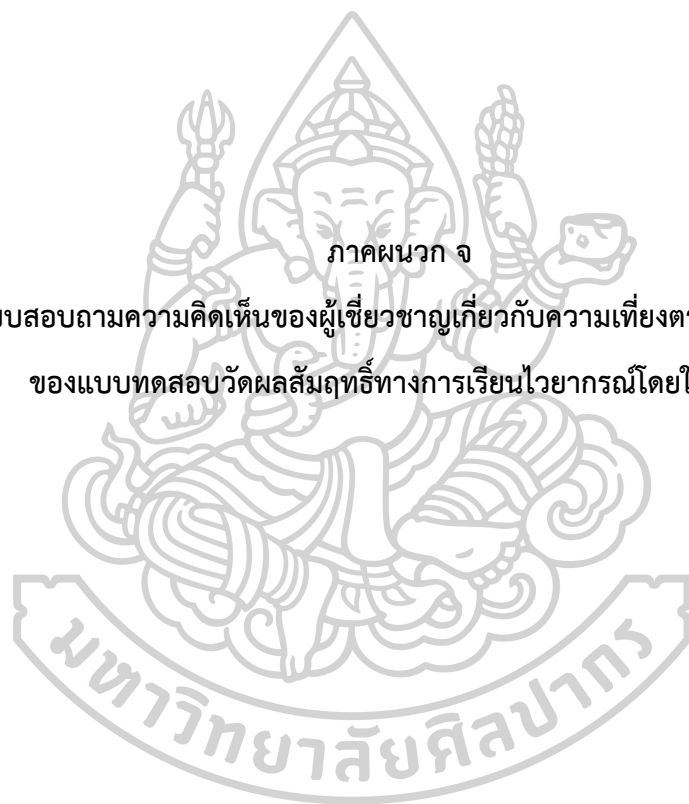
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่ 5 เรื่อง Preposition of place

ข้อที่ 10	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัด เนื้อหา หรือจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
- ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
- ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	_____ name is Lalisa Riverdell. a) My b) Your c) His d) Her				
2	I _____ 17 years old. a) is b) am c) are d) my				
3	Now, I _____ in Mathayomsuksa 5 at Theppitakraksa School. a) studying b) is studying c) am studying d) are studying				
4	I _____ a caring and talkative person. a) is b) am d) are d) is not				

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนน ประเมิน จาก ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
5	I _____ to be a flight attendant. a) want b) wants c) wanting d) am wanting				
6	My house is _____ the school so I walk to school every day. a) in b) on c) at d) next to				
7	My house is near the school so I _____ to school every day. a) walk b) walking c) am walking d) is walking				
8	It takes only two minutes to school so I always _____ school on time. a) arrive b) arriving c) is arriving d) are arriving				
9	There are 4 people in my family; father, mother, _____ elder sister and me. a) my b) her c) his d) your				
10	My father and mother _____ English teachers at Arrandal School. a) is b) am c) are d) do				
11	_____ school is far from the house. a) My b) Our c) Your d) Their				

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนน ประเมิน จาก ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
12	It is _____ the police station and the hospital. a) on b) in c) at d) between				
13	My parents usually _____ to school. a) drive b) drives c) driving d) are driving				
14	_____ house is very nice. a) Your b) His c) Her d) Our				
15	Today _____ Saturday. a) is b) am c) are d) do				
16	Right now, my parents _____ the vegetable garden. a) water b) watering c) is watering d) are watering				
17	It is _____ the house. a) in b) on c) between d) in front of				
18	Grace, my elder sister, _____ animals so much. a) love b) loves c) loving d) is loving				
19	She has a dog and she takes care of _____ dog very well. a) my b) its c) her d) his				

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนน ประเมิน จาก ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
20	She wants to be a vet and works _____ an animal clinic. a) in b) on c) between d) between				
21	Now, she _____ veterinary medicine. a) study b) studying c) is studying d) are studying				
22	Sally, Grace's dog, _____ a Pug. a) is b) am c) are d) is not				
23	She _____ a collar on her neck. a) has b) have c) having d) is having				
24	Sally is beautiful when _____ fur is clean. a) its b) my c) his d) their				
25	Now she _____ on the sofa. a) sleep b) sleeps c) sleeping d) is sleeping				
26	Right now I _____ TV on my sofa. a) watch b) watching c) am watching d) are watching				

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนน ประเมิน จาก ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
27	Right now I am watching TV _____ my sofa. a) on b) in c) behind d) under				
28	I am _____ the living room. a) in b) on c) under d) behind				
29	_____ mother tells me that my grandparents are coming to visit us this afternoon. a) My b) Our c) His d) Her				
30	My mother tells me that my grandparents _____ to visit us this afternoon. a) come b) coming c) is coming d) are coming				
31	Julie, Tommy, and Marcus _____ my best friends. a) is b) am c) are d) is not				
32	We are _____ the same class. a) in b) on c) under d) behind				
33	Julie _____ a cheerful and nice person. a) is b) am c) are d) do				

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนน ประเมิน จาก ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
34	She always smiles and _____ other friends when they have troubles. a) help b) helping c) helps d) is helping				
35	Tommy is a brave and honest person. _____ father is a soldier so he wants to be a soldier in the future, too. a) My b) Our c) His d) Her				
36	Tommy is a brave and honest person. His father is a soldier so he _____ to be a soldier in the future, too. a) want b) wanting c) wants d) is wanting				
37	Marcus _____ a shy and quiet person. a) is b) am c) are d) do				
38	He _____ less but he is good at writing. a) talk b) talks c) talking d) is talking				
39	Now, Marcus _____ to play the guitar at Primo Studio. a) learning b) is learning c) am learning d) are learning				

ข้อ	ข้อสอบสำหรับการวิจัย	คะแนน ประเมิน จาก ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
40	The studio is _____ the school. a) on b) under c) next to d) in front of				

ภาคผนวก ฉ

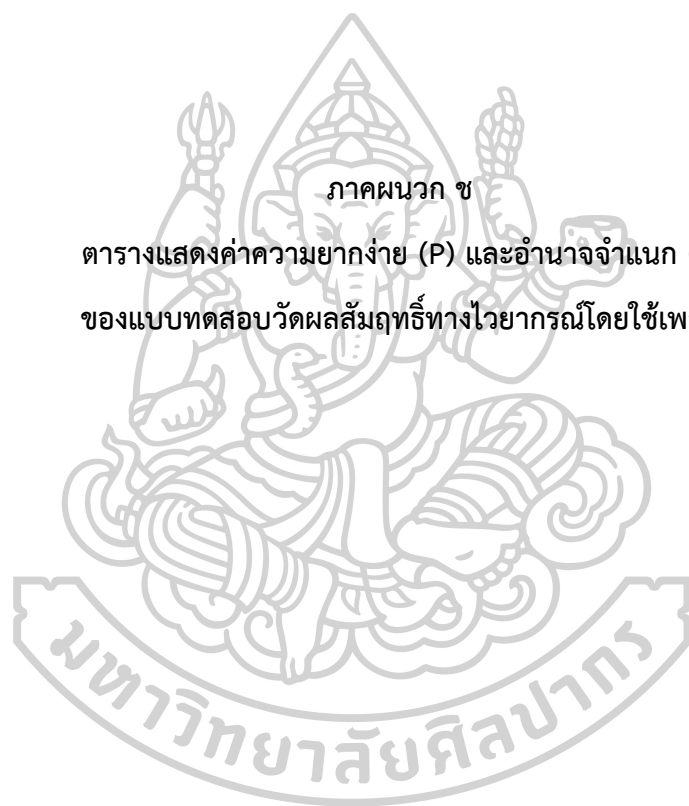
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
7	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้
25	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1	ใช้ได้
30	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1	ใช้ได้
32	1	1	1	3	1	ใช้ได้
33	1	1	1	3	1	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1	ใช้ได้
36	1	1	1	3	1	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1	ใช้ได้
39	1	1	1	3	1	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1	ใช้ได้
รวม					38.98	
					38.98/40 = 0.97	ใช้ได้

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ตารางแสดงค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
1. _____ name is Lalisa Riverdell. a) My b) Your c) His d) Her	37	20	17	0.925	0.15
2. I _____ 17 years old. a) is b) am c) are d) my	36	20	16	0.9	0.2
3. Now, I _____ in Mathayomsuksa 5 at Theppitakraksa School. a) studying b) is studying c) am studying d) are studying	31	19	12	0.775	0.35
4. I _____ a caring and talkative person. a) is b) am d) are d) is not	32	19	13	0.8	0.3
5. I _____ to be a flight attendant. a) want b) wants c) wanting d) am wanting	19	16	3	0.475	0.65

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
6. My house is _____ the school so I walk to school every day. a) in b) on c) at d) next to	23	18	5	0.575	0.65
7. My house is near the school so I _____ to school every day. a) walk b) walking c) am walking d) is walking	17	12	5	0.425	0.35
8. It takes only two minutes to school so I always _____ school on time. a) arrive b) arriving c) is arriving d) are arriving	15	12	3	0.375	0.45
9. There are 4 people in my family; father, mother, _____ elder sister and me. a) my b) her c) his d) your	25	16	9	0.625	0.35
10. My father and mother _____ English teachers at Arrandal School. a) is b) am c) are d) do	20	12	8	0.5	0.2

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
11. _____ school is far from the house. a) My b) Our c) Your d) Their	24	14	10	0.6	0.2
12. It is _____ the police station and the hospital. a) on b) in c) at d) between	27	18	9	0.675	0.45
13. My parents usually _____ to school. a) drive b) drives c) driving d) are driving	17	15	2	0.425	0.65
14. _____ house is very nice. a) Your b) His c) Her d) Our	19	16	3	0.475	0.65
15. Today _____ Saturday. a) is b) am c) are d) do	34	19	15	0.85	0.2
16. Right now, my parents _____ the vegetable garden. a) water b) watering c) is watering d) are watering	22	13	9	0.55	0.2

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
17. It is _____ the house. a) in b) on c) between d) in front of	16	14	2	0.4	0.6
18. Grace, my elder sister, _____ animals so much. a) love b) loves c) loving d) is loving	18	15	3	0.45	0.6
19. She has a dog named Sally and she takes care of _____ dog very well. a) my b) its c) her d) his	19	13	6	0.475	0.35
20. She wants to be a vet and works _____ an animal clinic. a) in b) on c) between d) between	23	15	8	0.575	0.35
21. Now, she _____ veterinary medicine. a) study b) studying c) is studying d) are studying	17	13	4	0.425	0.45
22. Sally, Grace's dog, (22) ___ a Pug. a) is b) am c) are d) is not	16	10	6	0.4	0.2

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
23. She _____ a collar on her neck. a) has b) have c) having d) is having	32	18	14	0.8	0.2
24. Sally is beautiful when _____ fur is clean. a) its b) my c) his d) their	15	13	2	0.375	0.55
25. Now she _____ on the sofa. a) sleep b) sleeps c) sleeping d) is sleeping	17	11	6	0.425	0.25
26. Right now I _____ TV on my sofa. a) watch b) watching c) am watching d) are watching	20	13	7	0.5	0.3
27. Right now I am watching TV _____ my sofa. a) on b) in c) behind d) under	18	17	1	0.45	0.8
28. I am _____ the living room. a) in b) on c) under d) behind	21	15	6	0.525	0.45

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
29. _____ mother tells me that my grandparents are coming to visit us this afternoon. a) My b) Our c) His d) Her	19	17	2	0.375	0.75
30. My mother tells me that my grandparents _____ to visit us this afternoon. a) come b) coming c) is coming d) are coming	8	7	1	0.2	0.3
31. Julie, Tommy, and Marcus _____ my best friends. a) is b) am d) are d) is not	18	11	7	0.45	0.2
32. We are _____ the _____ same class. a) in b) on c) under d) behind	18	13	5	0.45	0.4
33. Julie _____ a cheerful and nice person. a) is b) am c) are d) do	22	15	7	0.55	0.4

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
34. She always smiles and _____ other friends when they have troubles. a) help b) helping c) helps d) is helping	17	14	3	0.425	0.55
35. Tommy is a brave and honest person. _____ father is a soldier so he wants to be a soldier in the future, too. a) My b) Our c) His d) Her	15	11	4	0.375	0.35
36. Tommy is a brave and honest person. His father is a soldier so he _____ to be a soldier in the future, too. a) want b) wanting c) wants d) is wanting	17	12	5	0.425	0.35
37. Marcus _____ a shy and quiet person. a) is b) am c) are d) do	18	14	4	0.45	0.5

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบข้อสอบ ได้ถูก	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ความ ยากง่าย (p)	อำนาจ จำแนก (r)
38. He _____ less but he is good at writing. a) talk b) talks c) talking d) is talking	14	14	0	0.35	0.7
39. Now, Marcus _____ to play the guitar at Primo Studio. a) learning b) is learning c) am learning d) are learning	22	13	9	0.55	0.2
40. The studio is _____ the school. a) behind b) next to c) under d) in front of	11	8	3	0.275	0.25

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ (Kr-20) = 0.92

ภาคผนวก ซ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ก่อนและหลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ เวลา 50 นาที

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง โดยใช้ตัวเลือกที่กำหนดให้

Get to know Lisa

This is me. (1) _____ name is Lalisa Riverdell. You can call me Lisa. I (2) _____ 17 years old.

Now, I (3) _____ in Mathayomsuksa

5 at Theppitakraksa School. I (4) _____ a caring and talkative person. I (5) _____

to be a flight attendant.

My house is (6) _____ the school so I (7)

_____ to school every day. It takes only two

minutes to school so I always (8) _____ school on time.

There are 4 people in my family; father, mother,

(9) _____ elder sister and me. My father and mother

(10) _____ English teachers at Arrandal School.

(11) _____ school is far from the house. It is

(12) _____ the police station and the hospital. My parents usually (13)

_____ to school. (14) _____ house is very nice. Today (15)

_____ Saturday. Right now, my parents (16) _____

the vegetable garden. It is (17) _____ the house.

Grace, my elder sister, (18) _____ animals so much. She has a dog and she takes care of (19) _____ dog very well. She wants to be a vet and works (20) _____ an animal clinic. Now, she (21) _____ veterinary medicine.

Sally, Grace's dog, (22) _____ a Pug. She (23) _____ a collar on her neck. Sally is beautiful when (24) _____ fur is clean. Now she (25) _____ on the sofa.

Right now I (26) _____ TV (27) _____ my sofa. I am (28) _____ the living room. (29) _____ mother tells me that my grandparents (30) _____ to visit us this afternoon.

Julie, Tommy, and Marcus (31) _____ my best friends. We are (32) _____

the same class. Julie (33) _____ a cheerful and nice person. She always smiles and (34) _____ other friends when they have troubles. Tommy is a brave and honest person. (35) _____ father is a soldier so he (36)

_____ to be a soldier in the future, too. Marcus (37) _____ a shy and quiet person. He (38) _____ less but he is good at writing. Now, Marcus (39) _____ to play the guitar at Primo Studio. The studio is (40) _____ the school.

1. a) My b) Your c) His d) Her
2. a) is b) am c) are d) my
3. a) studying b) is studying c) am studying d) are studying
4. a) is b) am d) are d) is not
5. a) want b) wants c) wanting d) am wanting
6. a) in b) on c) at d) next to
7. a) walk b) walking c) am walking d) is walking
8. a) arrive b) arriving c) is arriving d) are arriving
9. a) my b) her c) his d) your
10. a) is b) am c) are d) do
11. a) My b) Our c) Your d) Their
12. a) on b) in c) at d) between
13. a) drive b) drives c) driving d) are driving
14. a) Your b) His c) Her d) Our
15. a) is b) am c) are d) do
16. a) water b) watering c) is watering d) are watering
17. a) in b) on c) between d) in front of
18. a) love b) loves c) loving d) is loving
19. a) my b) its c) her d) his
20. a) in b) on c) between d) under
21. a) study b) studying c) is studying d) are studying
22. a) is b) am c) are d) is not
23. a) has b) have c) having d) is having
24. a) its b) my c) his d) their
25. a) sleep b) sleeps c) sleeping d) is sleeping
26. a) watch b) watching c) am watching d) are watching
27. a) on b) in c) behind d) under
28. a) in b) on c) under d) behind
29. a) My b) Our c) His d) Her
30. a) come b) coming c) is coming d) are coming
31. a) is b) am d) are d) is not

32. a) studying b) is studying c) are studying d) am studying
33. a) is b) am c) are d) do
34. a) help b) helping c) helps d) is helping
35. a) My b) Our c) His d) Her
36. a) want b) wanting c) wants d) is wanting
37. a) is b) am c) are d) do
38. a) talk b) talks c) talking d) is talking
39. a) learning b) is learning c) am learning d) are learning
40. a) on b) behind c) next to d) in front of

เฉลยคำตอบ

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ เวลา 50 นาที

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง โดยใช้ตัวเลือกที่กำหนดให้

Get to know Lisa

This is me. (1) My name is Lalisa Riverdell. You can call me Lisa. I (2) am 17 years old.

Now, I (3) am studying in

Mathayomsuksa 5 at Theppitakraksa School.

I (4) am a caring and talkative person. I (5) want to be a flight attendant.

My house is (6) next to the school so I (7) walk to school every day. It takes only two minutes to school so I always (8) arrive school on time.

There are 4 people in my family; father, mother, (9) my elder sister and me. My father and mother (10) are English teachers at Arrandal School.

(11) Their school is far from the house. It is (12) between the police station and the hospital. My parents usually (13) drive to school. (14)

Our house is very nice. Today (15) is Saturday. Right now, my parents (16) are watering the vegetable garden. It is (17) in front of the house.

Grace, my elder sister, (18) loves animals so much. She has a dog named Sally and she takes care of (19) her dog very well. She wants to be a vet and works (20) in an animal clinic. Now, she (21) is studying veterinary medicine.

Sally, Grace's dog, (22) is a Pug. She (23) has a collar on her neck. Sally is beautiful when (24) its fur is clean. Now she (25) is sleeping on the sofa.

Right now I (26) am watching TV (27) on my sofa. I am (28) in the living room. (29) My mother tells me that my grandparents (30) are coming to visit us this afternoon.

Julie, Tommy, and Marcus (31) are my best friends. We (32) are studying the same class. Julie (33) is a cheerful and nice person. She always smiles and (34) helps other friends when they have troubles. Tommy is a brave and

ภาคผนวก ฅ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วยว่าถูกต้องและเหมาะสม
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าถูกต้องและเหมาะสม
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยว่าถูกต้องและเหมาะสม

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านเนื้อหาและกิจกรรม					
1	นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนในแต่ละคาบเรียน				
2	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน				
3	เนื้อหามีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
4	ลำดับขั้นตอนของแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม				
5	กิจกรรม (ในแต่ละขั้นตอน/ในแต่ละคาบเรียน) มีความเหมาะสมกับเวลา				
6	กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น				
ด้านเพลงไวยากรณ์					
7	เพลงมีความน่าสนใจ ทำนองจำง่าย ติดหู				
8	ไวยากรณ์ในเพลงชัดเจน สังกัดได้ง่าย				
9	เพลงช่วยให้เข้าใจไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้น				
10	เพลงช่วยให้การเรียนรู้ไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น				
11	เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวยากรณ์				
12	นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวยากรณ์				
13	นักเรียนชอบเรียนไวยากรณ์มากขึ้น				
14	นักเรียนต้องการให้มีการนำเพลงมาสอนไวยากรณ์ต่อไป				

ภาคผนวก ญ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
2	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
3	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
4	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
5	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
6	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
7	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
8	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
9	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
10	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
11	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
12	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
13	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม
14	1	1	1	3	1	ถูกต้องและเหมาะสม

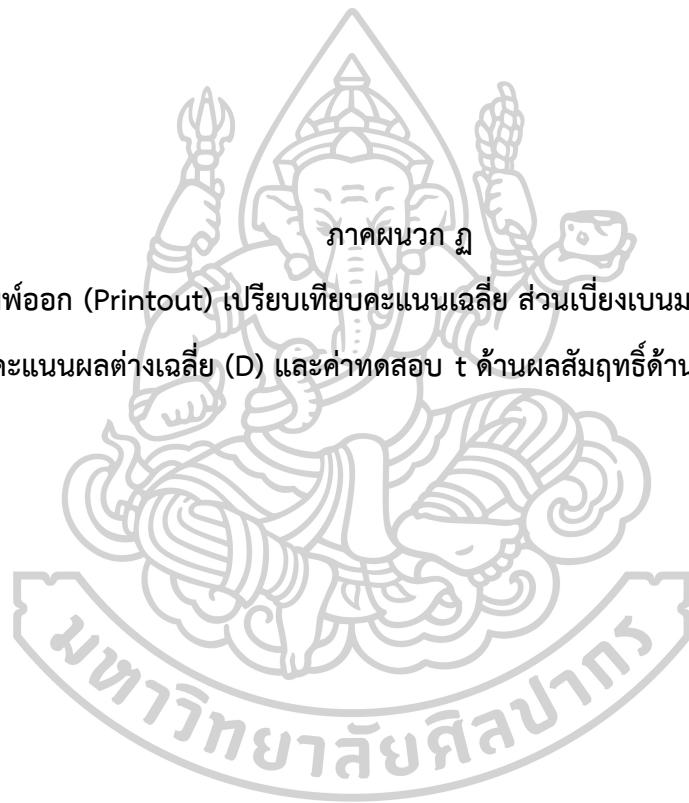
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์โดยใช้เพลง
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านเนื้อหาและกิจกรรม					
1. นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนในแต่ละคาบเรียน					
2. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
3. เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
4. ลำดับขั้นตอนของแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม					
5. กิจกรรม (ในแต่ละขั้นตอน/ในแต่ละคาบเรียน) มีความเหมาะสมกับเวลา					
6. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น					
ด้านเพลงไวยากรณ์					
7. เพลงมีความน่าสนใจ ทำนองจำง่าย ดัดหู					
8. ไวยากรณ์ในเพลงชัดเจน สังเกตได้ง่าย					
9. เพลงช่วยให้เข้าใจไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้น					
10. เพลงช่วยให้การเรียนรู้ไวยากรณ์สนุกสนานยิ่งขึ้น					
11. เพลงช่วยให้ผ่อนคลายเมื่อเรียนไวยากรณ์					
12. ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ด้านไวยากรณ์					
13. นักเรียนชอบเรียนไวยากรณ์มากขึ้น					
14. นักเรียนต้องการให้มีการนำเพลงมาสอนไวยากรณ์ต่อไป					

ข้อเสนอแนะ

เพิ่มเติม.....
.....

ภาคผนวก ก
สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ด้านผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์

สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนน
ผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ด้านผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์

t-Test: Paired Two Sample for Means		
	หลังเรียน	ก่อนเรียน
Mean	30.88	15.55
Variance	22.42	14.56
Observations	40.00	40.00
Pearson Correlation	0.89	
Hypothesized Mean Difference	0.00	
df	39.00	
t Stat	44.53	
P(T<=t) one-tail	0.00	
t Critical one-tail	1.68	
P(T<=t) two-tail	0.00	
t Critical two-tail	2.02	

ภาคผนวก รฐ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนไวยากรณ์โดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Verb to be

รายวิชาภาษาอังกฤษ 1 รหัสวิชา อ21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 50 นาที
 ผู้สอน นางสาวเพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”

1. สาระสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ประกอบด้วยการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนเรื่อง verb to be และใบความรู้เรื่อง verb to be ที่อธิบายเรื่องการใช้ is am are ให้สอดคล้องกับประธาน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญสำหรับนักเรียนที่จะใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง บุคคล และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น อาชีพ อารมณ์ นิสัย สภาพอากาศ สีและขนาด เป็นต้น

2. มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว (ต 1.3 ม.1/1)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเลือกใช้ Verb to be ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ -

รูปแบบของภาษา

S. + is/am/are

ตัวอย่าง She **is** a teacher.

My parents **are** very kind.

I **am** a good student.

หน้าที่ของภาษา

Describe or identify the subject.

ทักษะ/กระบวนการ

เขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งมั่นในการทำงาน : ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายทั้งในและนอกชั้นเรียนจน

สำเร็จลุล่วง

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. สื่อการเรียนรู้การสอน/แหล่งการเรียนรู้

- 1) เพลง
- 2) ใบความรู้
- 3) แบบฝึกหัด

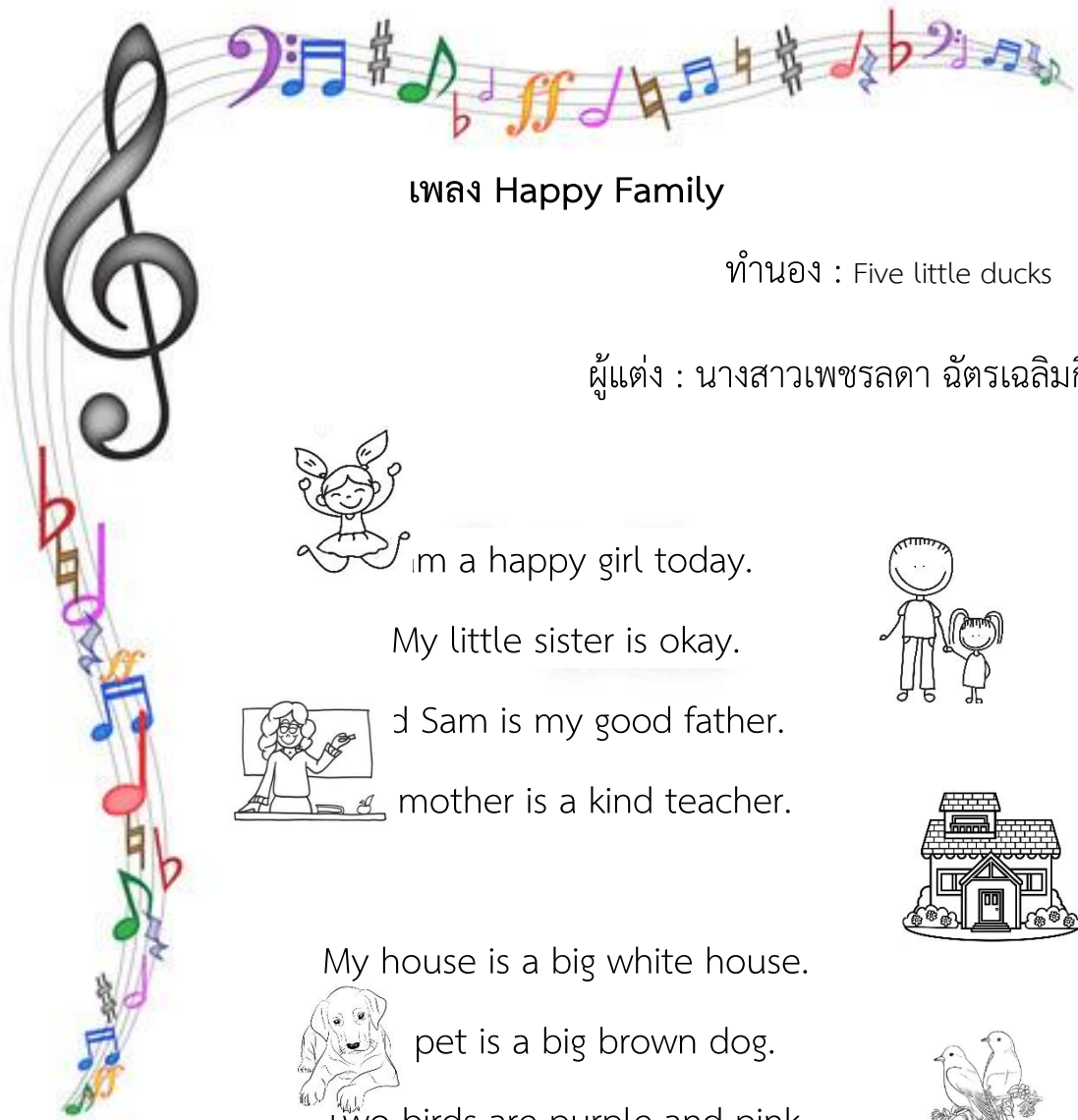
6. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

เวลาที่ ใช้ (นาที)	ขั้นตอน	สื่อการสอน
20	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice)</p> <p>1) นำเข้าสู่เพลง : ครูให้นักเรียนดูภาพ Happy Family ครูถามนักเรียนว่าเห็นอะไรในภาพ ครูให้นักเรียนบรรยายสิ่งที่เห็นในภาพ</p> <p>2) ฟังเพลง (Present grammar examples through songs) : ครูให้นักเรียนฟังเพลง Happy Family 1 ครั้ง หลังจากนั้น ทำกิจกรรมจากเพลง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3-4 คน ครูให้นักเรียนฟังเพลงครั้งที่ 2 และให้นักเรียนช่วยกันเรียงเนื้อเพลงให้ถูกต้อง</p> <p>3) สังเกตรูปแบบภาษาในเพลง (Noticing grammar structure through songs) : ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสังเกตไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อเพลงโดยเน้นที่ประธาน และ Verb to be ของแต่ละประโยค โดยครูให้แต่ละกลุ่มช่วยกันหา is am are แล้ววงกลม ครูถามนักเรียนว่าประธานของแต่ละประโยคมีกี่คน และประโยคนั้นใช้ is am หรือ are พอทำจบเพลง ครูให้นักเรียนสังเกตความสัมพันธ์ของประธานและ is am are และช่วยกันสรุปหลักการใช้ is am are โดยมีครูช่วยชี้แนะ</p>	<p>- รูปภาพ Happy Family</p> <p>- เพลง Verb to be</p> <p>- กิจกรรมจากเพลง Verb to be</p>

เวลาที่ ใช้ (นาที)	ขั้นตอน	สื่อการสอน
10	ขั้นที่ 2 ขั้นเรียน (Study) 4) เรียนและอธิบายเพิ่มเติม (Study and explain) : ครูแจกใบ ความรู้เรื่อง Verb to be ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านและช่วยกัน สรุปโดยมีครูช่วยชี้แนะ	- ใบความรู้ เรื่อง Verb to be
5	ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Controlled Practice) 5) นักเรียนฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์โดยการทำแบบฝึกหัด โดยครู แจกแบบฝึกหัดที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนทำ	- แบบฝึกหัด 1
15	ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Use and production) 6) นักเรียนนำไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ผ่านการทำแบบฝึกหัด โดย ครูแจกแบบฝึกหัดที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนทำ 7) นักเรียนและครูร้องเพลงร่วมกัน	- แบบฝึกหัด 2

ภาพ Happy Family

เพลง Happy Family

ทำนอง : Five little ducks

ผู้แต่ง : นางสาวเพชรดา ฉัตรเฉลิมกิจ

I am a happy girl today.

My little sister is okay.

My father Sam is my good father.

My mother is a kind teacher.

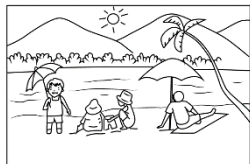

My house is a big white house.

My pet is a big brown dog.

My two birds are purple and pink.

We are very happy in my house.

In Summer, it's very hot.

In rainy season, it's wet.

In winter, it's cold to play skate.

We are a happy family. Yes!

คำชี้แจง :

- 1) นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 3-4 คน
- 2) ครูแจกเนื้อเพลง Happy Family ที่ตัดแล้วให้แต่ละกลุ่ม
- 3) ครูให้นักเรียนฟังเพลง และให้แต่ละกลุ่มเรียงเนื้อเพลงในแต่ละประโยคให้ถูกต้อง
- 4) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสังเกตไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อเพลง โดยเน้นให้นักเรียนสังเกตประธาน และ Verb to be

หมายเหตุ : ตัดกระดาษตามรอยประ

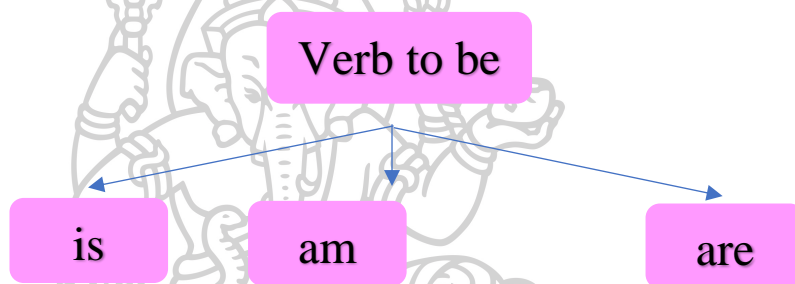
I	am	a happy girl today.
My little sister	is	okay.
And Sam	is	my good father.
My mother	is	a kind teacher.
My house	is	a big white house.
My pet	is	a big brown dog.
Two birds	are	purple and pink.
They	are	very happy in my house.
In Summer, it	's	very hot.
In rainy season, it	's	wet.
In winter, it	's	cold to play skate.
We	are	a happy family. Yes!

ใบความรู้
เรื่อง Verb to be

ถ้านักเรียนต้องการจะบรรยายลักษณะของคนหรือสิ่งต่างๆ เช่น ฉันเป็นคนที่มีความสุข คุณครูเพชรตาใจดี เพื่อนๆ นิสัยดี สุนัขมีสีดำ เป็นต้น นักเรียนจำเป็นต้องใช้ Verb to be ในการบรรยายลักษณะ แล้ว Verb to be คืออะไร มาดูกันเลยค่า

Verb to be มีอยู่ด้วยกัน 3 ตัว ได้แก่ is am และ are ดังแผนภาพต่อไปนี้

ความหมายของ is am are แปลได้ 3 ความหมาย นั่นคือ “เป็น” “อยู่” หรือ “คือ” โดยจะแปลว่าอะไรนั้นให้ขึ้นอยู่กับบริบท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- is am are + สถานที่ แปลว่า อยู่ เช่น I am at home. ฉัน อยู่ ที่ บ้าน
 - is am are + คำนาม แปลว่า เป็น หรือ คือ เช่น I am a boy. ฉัน เป็น เด็กผู้ชาย
 - is am are + คำคุณศัพท์ ไม่ต้องแปล เช่น I am beautiful. ฉัน สวย
- แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าจะเลือกใช้ is am หรือ are ดิฉันะ

วิธีการดูว่าเราจะเลือกใช้ is am หรือ are ให้ดูที่ “ประธาน” ของประโยค

ประธาน	Verb to be	คำอธิบาย
I	am	am ใช้กับประธาน I ตัวเดียวเท่านั้น
He, She, It, นามเอกพจน์ (เช่น A cat)	is	is ใช้กับประธานเอกพจน์ (มีคนเดียว) เช่น ชื่อคน, สัตว์, สิ่งของ
You, We, They, นามพหูพจน์ (เช่น Cats)	are	are ใช้กับประธานพหูพจน์ (มีหลายคน)

*เทคนิคการจำ หนึ่งคนใช้ is หลายคนใช้ are ส่วน I ใช้ am
จำง่ายๆว่า จะเลือกใช้ Verb to be ตัวไหน ให้ดูที่ประธาน

เราจะใช้ Verb to be ในสถานการณ์ใดบ้าง ?

Verb to be สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายสถานการณ์ แต่จะยกตัวอย่างบางสถานการณ์รอบๆ ตัวเรา ต่อไปนี้

1. ใช้บอกอาชีพ อายุ ลักษณะนิสัย สี ของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ

เช่น He is a teacher. เขาเป็นครู

I am 13 years old. ฉันอายุ 13 ปี

A clock is round. นาฬิกามีลักษณะกลม

He is a good man. เขาเป็นผู้ชายที่ดี

My friend, Jane, is beautiful. เพื่อนของฉัน (ที่ชื่อเจน) สวย

2. ใช้บอกสภาพอากาศ

เช่น In Summer, it is very hot. ในฤดูร้อน อากาศจะร้อนมาก

In Winter, the weather is cold and dry. ในฤดูหนาว อากาศจะหนาวเย็นและแห้ง

เข้าใจแล้วใช่ไหมคะ
เราไปลองทำแบบฝึกหัดกันค่ะ

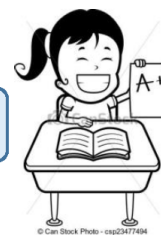
แบบฝึกหัดที่ 1
เรื่อง Verb to be

จุดประสงค์ : นักเรียนใช้ไวยากรณ์ Verb to be ในประโยคได้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติม is, am, are ให้สอดคล้องกับประธาน

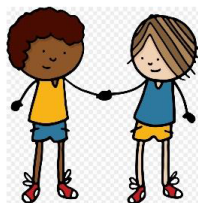
1. I _____ a student at Sena "Senaprasit" School.

2. Petchlada _____ my English teacher.

3. She _____ a nice and kind teacher.

4. Teachers in Sena "Senaprasit" School _____ very nice.

5. Natthawut, my close friend, _____ friendly.

6. He _____ in Matthayom one.

7. We _____ in the same class.

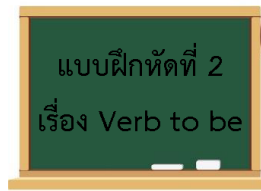
8. I love my friends. They _____ very lovely.

9. A black dog, in our school, _____ Tam.

10. It _____ a cute dog.

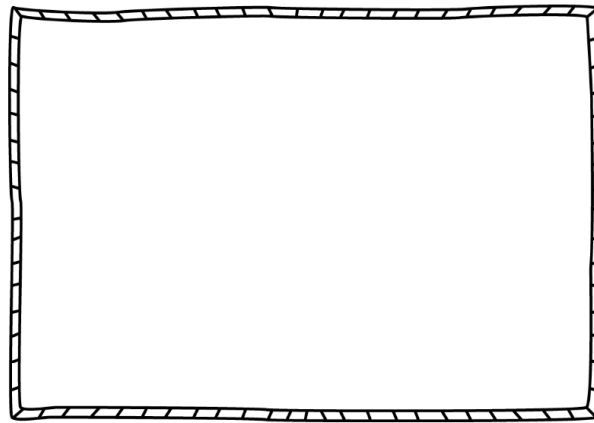
จุดประสงค์ :

นักเรียนนำไวยากรณ์ Verb to be ไปใช้ในย่อหน้าได้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมข้อมูลของตนเองโดยใช้ Verb to be ให้สอดคล้องกับประธาน

พร้อมวาดรูปประกอบและระบายสีให้สวยงาม

This is me

Hello, my name _____.

I _____ years old. _____ in Matthayom One.

I am studying at Sena "Senaprasit" School.

_____ in Sena, Ayutthaya.

My English teacher _____.

She _____ teacher. _____ my

favorite subject. _____ my best friend.

_____ in the same class. It's nice to meet you.

แบบฝึกหัดที่ 2
เรื่อง Verb to be

Hello, my name is Thawachpon Tangsilawat.

I am thirteen years old. I am in Matthayom One. I am studying at Sena “Senaprasit” School.

Sena “Senaprasit” School is in Sena, Ayutthaya.

My English teacher is Petchlada Chatchaloemkit. She is a kind teacher. English is my favorite subject.

Saratcha Phothiwong is my best friend. We are in the same class. It’s nice to meet you.

ภาคผนวก ๓
หนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยและขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัย

ที่ อว 8606 (ขส) / 1564

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางพจณี มณีตัน

ด้วย นางสาวเพชรดา นัตรเฉลิมกิจ รหัสประจำตัว 60254309 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นค) | 1563

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวลีลาพันธ์ นุ่มพวง

ด้วย นางสาวเพชรดา ฉัตรเฉลิมกิจ รหัสประจำตัว 60254309 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นร.) / 1562

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางจรรุวรรณ วงศ์ประมวณ

ด้วย นางสาวเพชรลดา นัตรเฉลิมกิจ รหัสประจำตัว 60254309 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลจากการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริทมาส มากจួយ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606(วส)/420

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"

ด้วย นางสาวเพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ รหัสประจำตัว 60254309 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลจากการเรียน
" ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา"
มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เพื่อประกอบ
การทำการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิมาศ มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นจ)/421

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"

ด้วย นางสาวเพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ รหัสประจำตัว 60254309 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลจากการเรียน
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา"
มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เพื่อประกอบ
การทำการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากสู้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวเพชรลดา ฉัตรเฉลิมกิจ
วัน เดือน ปี เกิด	30 พฤษภาคม 2533
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
	พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม
	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
	พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม

